

ماموستا بیوزدانه گانی

قوتابخانه‌ی

دبیره که‌ماه

(شانو گوری)

د. یوسف زه ننگنه

جایی دوو هه‌مه‌هه

۲۰۲۴

رووداوټک بو شانۆ

مامووستا پيويردانه گانه

قوتابخانه ی

دپیه کهمان

د. یوسف زهنگه نه

لهنده ن - ۲۰۲۴ -

مامۆستا بېويژدانه كاني قوتابخانه ي ديه كه مان

زهنگه نه، د. يوسف

مامۆستا بېويژدانه كاني قوتابخانه ي ديه كه مان.

(رووداويكه، بو شانۆ)

چاپي دووهه م. له ندهن - ۲۰۲۴ -

Zangana.Yousuf, Dr.

**The Unscrupulous Teachers, of Our
Village's School.**

Second Edition

London-2024 —

پیشکش

به هه موو ئه و كه سانه ی كه به دلئیكى پاكه وه و هه ستيكى پر
له سۆزه وه، بئوچان و ماندوونه ناسانه، كۆشش ده كه ن له پئناوی
به رزكردنه وه ی راده ی زانیاری و رۆشیری ئه ندامانی نه ته وه كه مان، له
هه موو بوواریكدا، زانستی، رامیاری، ئابووری و كۆمه لایه تی و هتد...
به هه موو ئه و كه سانه ی كه هه ولده دن له پئناوی به ده پئنان
و به ده سته پئانی ئارمان و ئاوات و مافه ره واكانی نه ته وه كه مان.
به هه موو ئه و كه سانه ی كه به رژه وه ندی گشتی، ده خه نه
پیش به رژه وه ندی تایبه تی خویان و ئه ندامانی خانه واده كانیان.
به هه موو ئه و كه سانه ی كه به دلّه وه تیده كۆشن له پئناوی
پهیدا كردنی ریچاره بۆ ئه و گرفتانه ی كه كۆمه لگا كه مان، تووشی
ده بیّت و ناهیلن په ره بستیئیت و زیان به ئاسایشی نه ته وه بی بگه ئنیّت.
به هه موو ئه و مامۆستایانه ی كه به هه ستيكى پر له سۆزه وه و
دلئیكى پاك و رهوشتيكى خاوینه وه، ئه رکی مامۆستای
خویانه جیده هپن و ده بنه چرایه ك و ریگه ی تاريك له بهر پي

مامۇستا بېيويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

قوتابيان، رووناك ده كه نه وه و ده بنه ريشانده ريش بو خه لكانى ده و روبه ر.

به هه موو نه و كه س و تاكانه ي كوومه لگا، كه چاووپوشى ناكهن و لپرسراوان و ده سه لاتداران ئاگادار ده كه نه وه، نه گهر، سه رپيچى و كه مته رخه مى و بايه خنه دانيان به نه ركه كانيان، له فه رمانبه رانى ده ولته تى، به تاييه ت مامۇستايانى قووتابخانه كان بينى، چوونكه چاووپوشى و گوپپينه دان به خوئى هاوبه شبوونه، له تاوانه كان و بيوه فاييه به رامبه ر به نه ته وه و ئاواته كانى.

به هه موو مامۇستا و فيركاريكى دلسوزو ريز له خوئو نه ندامانى نه ته وه گر.

يوسف صديق زهنگه نه، دهوك: ۱۹۷۲/۱۱/۲۰

پیشکەشی تایبەت

پیشکەشە بە:

1 - کاک (أدهم) ی مام ابراهیم حلاق گەرەکی شۆرجەیی
کەرکووک، کە رەشنووسی ئەم رووداوەم رادەستی ئەو کردوو لە
دوایدا بۆم دەرکەوت کە بوێرانە تووانیویەتی لەگەڵ برپکی
دیکە لە قوتابیان و هوونەردۆستانی ئەو سەر دەمەدا، بیگەیننە
سەر شانۆ و بینوینن.

2 - بە کاک احسانی حاجی غفور (شۆرجەیی) کە ئەویش رۆلێکی
گرنگی هەموو لە پیشکەشکردنیدا و لەسەرەتای سالانی دوو
هەزاری زاینیدا، لە هۆڵەندا چاووم پێیکەوت و خۆی باسی
چیرۆکەکی کردوو و شیوهو چوونیهتی نواندانی.

3 - شایانە کە باسی ئەو هەش بکەم کە بەرپز شیخ عبدالکریمی
بەرزنجیش کە شەویکیان لە شارەکی خۆیاندا لە دانمارک، لە
خزمتیاندا بووم فەرمووی کە ئەویش رۆلێکی بینووە لە
نواندندا.

سوپاس

سوپاسى بى پايان بۇ كاك ادهم و كاك احسان و كاك شېخ
عبدالكريم و هم موو ئه و بهرپزانهى كه به شداربوون له پيشكه شكردن
و نواندى رووداوه كه دا، كه به داخه وه ناوه كانيان نازانم، چونكه ئه و
سالانه من دوورخرا بوومه وه، له كه ركوو كه وه بۇ دهوك، چونكه له
چاوى حكومته به عسى خويژدانا من (عنصر غير مرغوب فیه)
بووم.

تېيىنى:

ئە و نيوانهى به كارم بردوون، له ناوه رۆكى رووداوه كه دا، نيوى

خوازيارن.

هه و النامهى كىتېب

پیشه کی

خوینه ری به ریز،

مه به ستم له نووسینی ئەم رووداوه بۆ نواندنی له سەر شانۆ،
هه رگیز بۆ ئەو نیه که ببیت به تانه و ته شه ر و دژ به مامۆستایان به
گشتی، ئەگه رچی له وه دایه پرشی ئاگره که ی هه ندیکیان بگریته وه.
مه به ستم ئەو مامۆستایانه یه که ویژدان و که سایه تی خویمان
ده دۆزینن و ده فرۆشن و ده که ونه شوین کاروباری ناشایست و دوور
له خوو و رهوشتی کورده واری و ده بنه نوکه ری ئاره زوو ه شه یتانییه کانی
خویمان. هه روه ها سه رپیچی ده که ن، له و کارانه ی که پیمان ده سپێردی ت
که مامۆستاییه و فێرکردنی قووتابیان و هه ولدانه بۆ به رزکردنه وه ی
را ده ی زانیاریان، تانه وانیش له پاشه رۆژدا بن به مه شخه ل و رینگه ی
تاریک رووناک بکه نه وه له به ر پێ ئەندامانی نه ته وه که یان.

به داخه وه ئەو که سانه ی که باسیان ده که م به ته واوی به
پێچه وانیه ی ئەو کارانه کردارو ره فتار ده که ن، که پیمان سه پیندراره و
خراوه ته ئەستۆیان. مامۆستای رهوشت پاک و ریز له خوگر، ده بی ت،
ته نها مامۆستایه ک نه بی ت که مندالان فێری خویندن و نووسین بکات،
به لکوو ده بی ت کادریک سیاسی بی ت. ریکه ره یکی کۆمه لایه تی بی ت و
ریشاندهریک و رینگه ی راستی بناسینیت و به قووتابیان ی پیشان بدات.

پزىشكىكى دەروونناس بېت و يارمەتى ئەو قوتابيانە بدات كە بە دەستى خەم و ئازارى رەوانىيەۋە بە بېدەنگى دەنالىين و ۋەك و شەم دەسووتېن.

مامۆستاي دلسۆز و نەتەۋەپەرست دەبېت تەنھا مامۆستاي قوتابيانى قوتابخانەكەى نەبېت بەلكوو باب و داكى قوتابيانىش، بېبەش نەكات لە زانيارىيەكانى خۆى و بەم كارە دەتوانىت يارمەتيدەرىكى بەھېز بېت بۆ بەرزكردنەۋەى رادەى زانيارىيان، بە تايبەت لە گۈوندە دوور لە شارە گەۋرەكانەۋە.

خوينەرى بەرپز

ئەو دلسۆزى و ئەرك بە جېپنەنەى مامۆستا (علي) نېو بەسەرھاتەكە، بە جېيدەھېنىت و ئەو رەفتارو كىردارەى كە دەرىدەبېت و پېشانى دەدات، تەنھا پېشەى ئەو نىە، بەلكوو بە سەدان و ھەزارانى دېكەش، لە مامۆستايانمان.

ئەو كاروو رەۋىشتە ناپەسەندوو ناشىرىنەنەى كە بە نېو مامۆستايان (محمد و فاتح و كمال)، پېپەلدەستن و ئەنجامى دەدەن، تەنھا كاروو پېشەى ئەوان نىە، بەلكوو زۆر بەداخەۋە، رەفتاروو كىردارى زۆرىتر لە بە نېو مامۆستايانى دېكەشە، ئەوانەى كە ھەستى مرؤفايەتېيان دەفرۆشن و دەكەۋنە شوپن ھەۋەس و ئارەزوۋە دوور لە خوو و رەۋىشتى كوردانەمان، بە تايبەت لە گۈوندوو لادى دوور لە شارەكان و شارۆچكەكانمان.

د. یوسف زهنگه نه

ئەو دڤسۆزی و وه فاو و ههست به لپرسراوی کردنه ی که خاله عه به ی (فراش) ی قووتابخانه که، ده ری برپوه، ته نه ا پیشه ی ئەو نه بووه، به لکوو زۆری دیکه ش، هه مان هه لئوستیان هه بووه و ده ریان برپوه و پیشانیان داوه، چی له گوونده کاندای و چی له شاره کاندای.

له کۆتاییدا، ئەو هه لئوست و دڤسۆزی و به په له هه ولدان و به هاناچوونی به پڤوه به ری په روه رده و فیرکردنی شار، ده ری برپوه و ئەو نه خشه و پلانیانه ی که خۆی و هاوکارانی دڤسۆزی، کیشاویانه و جیبه جییان کردوه بو چاره سه رکردنی گرفته کان و کۆتایی پڤینانیان به کاره ناپه سه ند و نارپه واکانی، به نیو مامۆستا بپره وشته کان، نه گه ر بیټ و هه ر به پڤوه به ری و لپرسراویک، له ده رگاکانی په روه رده به کاری بهین، ئەو کاته نه وه یه کی داناو زاناو رووناکییری وا دروست ده بیټ له نیو نه ته وه که ماندای، که به رابه ر بیټ، به ئەوه ی، نه ته وه پیشکه و تووه کانی دیکه ی جیهان، ئەو کاته یه که نه ته وه که مان هه رگیز تووشی ئەو گرفت و نه هه مه تییا نه نایټ که له ئاکامی نه خوینده واری و بیرلاوازیدا، دپته بوون و ده بیټه هۆی دواکه و تنمان و فریو خوواردنمان به فروفیلی دژان و ناحه زانمان.

هیوادارم، وه ک ریگه ریکی کۆمه لایه تی، ئەم کاره م و ئەم به سه ره اته، جی پیه سه ندی مامۆستایان و قوتابیان و کاربه ده ستان و ده سه لاتداران بیټ و ببپته پهیره و پڤوگرامیک، که هه مووان په په ره وی لییکه ن و که لکی لیوه ریگرن.

وه ک له سه ره تادا ئامازه م بو کرد، ته نه ا مه به ستم ئەوه یه که ریشانده ریم، بو چۆن و به چی شیوه یه ک پاککردنه وه ی

مامۇستا بېويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

كۆمه لگا كه مان، له و بابته مروفه نامروفانهى كه دهبنه هوى
دوا كه وتنى ئەندامانى نه ته وه كه مان، له هه موو بوواريكه وه، به تاييه ت
خويندن كه به ردى بناغهى پيشكه وتن و سه ركه وتنى نه ته وه يه.
دلسۆزتان: يوسف صديق زهنگه نه.

دهوك ۱۹۷۲/۱۱/۲۰

هه و النامهى كىتب

مامۆستای دئییه که مان

په رده یی که م

دیمه نیی که م

شوین.

ژووریککی گه وره و فراوان. له دهستی راسته وه، که روو له ته ماشاکه رانه، ده رگای ژووره که یه. دوو مه تر به ولاتره وه په نجه ره یه ک، که به په رده یه کی ئه ستوور داپۆشراوه، له نیوانی ده رگا که و په نجه ره که (رف) یک به دیواره که وه داکووتراره، چه ند باده وه و دۆلکه و قاپی له سه ر دانراوه، له گه ل کاتژمیریکدا که باله کانی ئاماژه بو (۱۱) ی سه ر له به یانی ده که ن، چووار نوینی نووستن (قه ره وینله) به پال دیواره کانی ژووره که دا دانراوه، له ناوه پراستی ژووره که میژیککی چووارگۆشه دانراوه و به روومیژییه کی په رۆیین داپۆشراوه. چرایه کی نه وتی له سه ر دایه (لۆکس)، به لام کووژاوه ته وه، له سه ر له سه ئ له نوینه کان، سه ئ که س نووستوون، ته نها سه ریان به ده ره وه یه.

په رده هه لده كشيټ

(دهرگاي ژووره كه ده كرټه وه، مامۆستايه ك دپته ژووره وه، له ناكاو راده وه سټيټ، دهسته كاني دنپته سه ر كه مه ري خوي، روو له نووستوه كان) ده پرسټ:

نه وه هيشتا هه ر نووستوون.

به سه ر له قاننده وه، ده كه ويته هاتو وچو، به نيو ژووره كه داو دهسته كاني ده دات به يه كداو ته ماشاي نووستوه كان ده كات، به دهنگيكي به رزوو خه ماوييه وه ده لپت:

به سيه تي، مامۆستايان به سيه تي، هه ستن له خه و، تاكوو كه ي جيگه ي نووستن به جينا هيټن،

(ته ماشاي كاترمپره كه ي مه چكي خوي ده كات) وا كاترمپر بوو به (۱۱) و هيشتا نيوه پرخه تان دپت و به دهم خه وه وه وړپنه ده كه ن، نه و قوتابيه هه ژارانه ش (ده ست بو لاي ده رگا كه دريژ ده كات) له كاترمپري (۸) وه له گوړه پاني قوتابخانه كه دا، بلاوه يان ليكردوه وه له چاوه پرواني نه وه دان كه وه كوو هه تاو نيوه يان بو هه لپن و به وانه كانتان ريگه ي تاريكيان له پيشدا رووناك بكه نه وه.

هه ستن، با تو سقاليك هه ستي مامۆستا بوونتان پټ به ميشكد او دلتنان پيان بسووتيت، كه هيو او نوميديان و پلانه كاني پاشه رۇژيان به ستراره به نيوه وه و نيوه ش به م شيويه پشتگوپيان

د. یوسف زهنگه نه

دهخه ن و بئوومیدیان دهکهن و دهبنه بهربهست له پئش سهرکه وتنیانداو گه یشتن به ناواته کانیان. ئیوه، که دهزانم به ناگان و گویتان له قسه کانی منه (دهست بۆ نووستوووه کان درئژ دهکات و ئەوانیش هه ریه که یان روو به رهو دیواره کانی ژووهره که وهرده چه رخپن و به لئفه و په تووه کانیان سه ری خو یان داده پۆشن)، و منیش له گه ئتاندا (ناماژه بۆ خو ی دهکات) که پیمان ده گووتریت مامۆستا، با که میک ریزو بایه خ و گه وره یی بۆ وشه ی مامۆستا به یلینه وه. مامۆستا نیویکی به رزو پیرۆزه، به لام ئیمه، وا خه ریکین ئەو پیرۆزییه ی له نیو ده به ی ن و ئەو به ریزیه ی ده له وتینین.

ده بیئت ئەوهش بزنان که مامۆستاییمان ته نها بۆ ئەو نیه روژ بژمیرین و که سه ری مانگ هات مووچه کانمان وهرگیرین، به لککوو بۆ ئەوهیه که ببینه ریشانده ریک، مه شخه لیک، رینگه ی تاریک، رووناک بکه ینه وه، نه ته نها بۆ قوتابیه کانمان به لککوو بۆ کۆمه لگا که مان، بۆ ئەندامانی میله ته که مان، که چاووی هیواو ناواتیان برپوه ته دم و زمان و دهست و په نجه ی ئیمه، که ببینه هۆی پیشکه وتنو سهرکه وتنیان و رزگاری کردنیان له دواکه وتن، نه خو شی و نه خوینده واری. گه یشتن به و مه به ستهش له رینگه ی ئەم قوتابیان وه به که سه رلیشیواو له م ساته دا، که من ئەم قسانه ده که م، له گۆره پانی قوتابخانه که دا، خه ریکی یاری و کات به فیرو دانن. میله له ت چاوهرپوانن که ئەم قوتابیان، له رینگه و هه وئی ئیمه وه بین به لئیرسراو و رابه رو پزشک و ئەندازیارو زاناو داناو پیشه کانی دیکه.

به‌لام نه‌گهر بېټ و له نښتاوه فيري نه‌م ره‌فتاروو كردارانه‌ي
نښه‌بين، نه‌وه به داخه‌وه هه‌رگيز نه‌و ئاواته‌ي باب و داكه‌كانيان
نايه‌ته‌دي و هه‌ر به هه‌ژاري و دوواكه‌وتووي ده‌مپنه‌وه. دلټان به‌و
خه‌لك و جووتياروو كرښكارانه بسووتښت كه له خواردن و جلو به‌رگي
خويان كه‌م ده‌كه‌نه‌وه و خه‌رجي مندالانيان ده‌كه‌ن بو كرپني كتښب و
ده‌فته‌روو قه‌له‌م و جل و به‌رگ، كه بتوانن به‌رده‌وام بن له هاتن بو
قوتابخانه‌و بو خوښندن. به‌لام به‌داخه‌وه، نښه‌ي هه‌ست مردوو، بير
له‌م شتانه ناكه‌نه‌وه و ده‌رگاتان له ويژداني خوتان داخستوه و
زندانتان كردوه، كه نه‌مه به گوږه‌ي ياساي مرؤفايه‌تي، كارښكي دوور
له مرؤفايه‌تپيه، نه‌گهر بېټ و مامۆستاياني شاروو گوندوو دښه‌كاني
ديكه‌ش، به‌م شپوه‌يه ره‌فتارو كردار بكه‌ن، نه‌وه داخستني ده‌رگاي
قوتابخانه‌كان، زور زور باشتره له‌وه‌ي كه كراوه‌بېټ و كاتي منداله‌كان
و خانه‌وه‌داكانيان به فيرؤ بدرښت. له و كاته‌شدا نښتر هه‌تا هه‌تايه
ميله‌ته‌كه‌مان له هه‌ژاري و دواكه‌وتووي و ژرده‌سته‌يي رزگاري نابېټ و
هه‌تا هه‌تايه ده‌بېټ چاومان له ده‌ستي بيگانه‌كان بېټ كه لوقمه‌يه‌ك
خواردنمان بكه‌ن به ده‌مدا، تا، له برساندا نه‌مړين.

(له‌ناكاودا، ده‌رگاي ژوره‌كه ده‌كرښته‌وه و پياوښكي ته‌مه‌ندار به
جليكي كوردي كوڼه‌وه به نه‌سپايي و سه‌رساميه‌وه دښته ژوره‌وه و روو
له قسه‌كه‌ره‌كه ده‌كات و به‌سه‌ر له قاننده‌وه و زور به ئارامي) ده‌لښت:

لا حول ولا قوة الا بالله،

د. یوسف زهنگه نه

براکه م، مامؤستا (علي)، ئه وه ئه فه ندييه کان، هیشتا له خه وه
هه ئنه ستاوون (به پرسیاره وه). من له پشت ده رگا که وه گویم له هه موو
قسه و ئامؤزگاریه کانی به پرتزان بوو، تو بۆچی ئه وه نده خۆتیا
له گه ئدا ماندوو ده که هیت، ئه مانه، من چاکیا ن ده ناسم، به قسه
نایه نه سه ر ریگه ی راست، ئه مانه مردوون و خۆمانی کورد وته نی، بۆ
مردوو یاسین خویندن هه رامه. (به راوه شانندن و جوولانه وه ی ده ست
یارمه تی ده برینی قسه کانی خۆی ده دات)

مامؤستا علي (قسه کانی پیده برپت- له گه ئ له هه ناسه یه کی
درپژدا) ده ئپت:

به خوای راست ده که هیت خاله عه به گیان، ئه مانه ئامؤزگاری
راست و باش ناچپت به میشکیاندا. لۆکه ی خۆپه رستی و نارپه وایی و
بیویژدانیا ن ته پاندوو به گوپکانیا ندا.
(خاله عه به ده ست ده خاته سه ر شانی مامؤستا علي و به
نه رمیبه که وه) ده ئپت:

به سیه تی، به سیه تی مامؤستا علي ئه وه نده ش خه می
لیمه خۆ، ئه ویش بزانه بۆیا ن ناچپته سه ر.
مامؤستا علي:

زۆر راسته خاله عه به، منیش زۆر چاک ده زانم بۆیا ن ناچپته
سه رو رۆژیک دپت، ده که ونه داوه وه سزا ده درین له سه ر ئه م کارو
کرده وانه یان. مه به ستی منیش له م قسه و ئامؤزگاریانه ئه وه یه که خوا
بکات په ندی لپوه ریگرن و تووشی زیان و ته نگه چه له مه نه بن. ئه و
قوتابییه هه ژارانه ش له خویندن بیبه ش نه بن.

خاله عه به ده لپت:

به خوا دلنيام كه مندالان په كيان ناكه وپت، تا مامۆستاي
دلسۆزى وهك و تۆيان هه بپت و من ئاگادارم كه تۆ چەند خۆتيان
له گه لدا ماندوو ده كه يت و بۆ هه موو پۆله كان وانه ده لپته وه.

(له ناودا يه كيك له نووستوووه كان كه جيگا كه ي به پال ديوارى
لاى سه ره وهى ژورره كه دا يه، سه ر به رز ده كاته وهو به توو پره بيه وه، روو
له مامۆستا علي و خاله عه به) ده پرسپت:

كو سپى چى و ته نگه نچه له مه ي چى، ئپوه (به په نجه ئاماژه يان
بۆ ده كات) به ته ماى چين. ده تانه وپت تووشى چيمان بكه ن، چى
پيلانيكتان بۆمان دارشتوووه، ده تانه وپت تووشمان بكه ن و گرفتارمان
بكه ن.

(روو له مامۆستا علي به تانه وه) ده لپت:

عليئه فه ندى، تۆ كه تازه تشريفت هيناوه بۆ ئه م ديه
(گوونده)، چى مافىكت به سه ر ئيمه وه هه يه، كه به م به يانى زوو
بپت به كه له شيرى ناوه خت و كه وتوو ي به بانگدان و خهوت له
چاوماندا، تار كردوووه (به پرسياره وه) من (دهست بۆ خوى دريژ
ده كات) به رپوه به رى ئه م قوتابخانه يه م، من لپرسراوم به رامبه ر
هه موو رووداويك كه روو ده دات، تۆ چى (دهست بۆ مامۆستا علي
دريژ ده كات)، له م نيوانه دا خۆت هه لقووتاندوووه و خۆت كردوووه به
شت به سه رمانه وه.

(به په نجه راوه شانده نه وه، به رده وام ده بپت) و ده لپت:

د. یوسف زهنگه نه

زور چاک گوښگره، وا به کوردییه کی په تی پیت ده لیتم، نه مه
دوا جارت بیت، کارت به سهر نیمه وه نه بیت، خوت تیکه ل به کارووباری
نیمه مه که، نیت له و قسه پروپو و چانه ش نه که یت، که کردت؛
هه مووم گوئی لیبوو، برؤ نه وهی خوت به باشی ده زانی بو خوت و
قوتابیه کانت بیکه و مبه به مه لای مزگه وت و هه موو روژیک
(خطبه) مان بو مه ده، تیگه یشتی (به پرسپاره وه)

(له م کاته دا دوو نووستو وه که ی دیکه ش ده که ونه جووله
جوول و ده ست و پړ وه شانندن و سه ربه زرکردنه وه، یه کیکیان به
دهنگی کی خه والوو وه) ده پرسیت:

نه و چیتانه به م به یانی شه به قه خه وتان له چاومان
زرنگاندو وه و ناهیلن تیرخه و ببین.

به پړوه بهر: (روو له قسه کهر) هیچ نیه بخه وه، هیشتا زووه.

(ماموستا علی و خاله عه به بیده ننگن و ته ماشای به پړوه بهر
ده که ن و گوئی لیراده گرن).

به پړوه بهر (به ده ست ئامازه بو خاله عه به ده کات و به
تووره بیه وه و ده پرسیت:

عه به ی فراش تو چی، (فراش) یکی پسی بوگه ن، بو خوت
تیکه ل به نیش و کاری نیمه ی ماموستایان ده که یت و پشتگیری له علی
ده که یت، زور چاک گویت لیبیت، (په نجه راده وه شینیت) نه گه ر بیت و
جاریکی دیکه له و قسانه بکه یت که کردت نه وه درگای قوتابخانه که
کراوه به و لیبیه وه درده که و یته دره وه و نیتر نه م شوینه شوینی تو
نابیت و و نه گه ر له و کاته دا به خوئی درنه چیت به پال درتده که م،

تىگە يىشتى يا دووبارەى بىكە مەوہ. دەبرۆ و ژورورەكە بە جىمپىلە، تا خەوہكە مان تەواو بىكە ين.

خالە عەبە، (رووى گرژ دەكاتەوہو لېيدە چىتە پىشەوہ) و دەلپت:

چى، چى، من دەچمە دەرەوہ و من لېرەدا شوئىم نامىنپتەوہ؟
بە خودا، بە خودا، زۆر چاك بزانه محمد ئەفەندى (پەنجە رادەوہ شىنپت) تاكوو تۆو ھاوپىكانى تۆ لەو دەرگايەوہ كە دەلپت،
دەرەكە مە دەرەوہ، من لىيەوہ دەرناكەوم و نېرىش نىە بتوانپت من
دەرىكات، (دەستە كانى دەخاتە سەر نپوتەنگاي خۆى و بەسەر
لەقاندنەوہ) تىگە يىشتى، يا دووبارەى بىكە مەوہ. (بە پرسىيارەوہ) لەو
رۆژەوہو ئەم قوتابخانەيە دامەزراوہ، من فەراشم تپيدا و ئيوە نەبپت
تاوہكوو ئىستا هېچ مامۇستايەك لەوانەى ھاوون و چوون، لە من
نارازى، نەبوون و دلى منيان نەشكاندووہو منيش بەوپەرى ريزەوہ
رەفتار و كردارم لەگەلپاندا كردوہو، كە ئېرەشيان بە جىپىشتوہو،
بىئەندازە لەمن رازى بوونە و سوپاسمىيان كردوہو بە پيالەى چاووى
پر لە فرمىسكەوہ باوہشمان لەيەكداوہو خوا حافىزىمان لە يەكتر
كردوہو، ئەوجا ئوغرىيان كردوہو بەلام لەو رۆژەوہ ئيوە تشرىفتان
هپناوہ، من بووم بە پياوئىكى خراب و تەمبەل و ئىشەكەر، بەلام، نا،
من (دەست بو خۆى درپژ دەكات) خراب، نىم، بەلام لەبەر ئەوہى من
قسەى (حق) دەكەم و قسەى حەقىش، رەقە، بۆيە ئيوە حەزم
لپناكەن و رقتان لپمە،

مامۇستا محمد (قسەكەى دەبرپت) و دەلپت:

د. یوسف زهنگه نه

باشه، باشه بیبره وه ئه وهنده خۆت هه لمه کیشه و به شیوه یه که قسه ده که هیت ئه ئییت فسفس پاله وانی. خاله عه به (قسه که ی پیده برپت) و ده ئییت:

راویسته، راویسته، با قسه کانم ته واو بکه م ئه و جا ئه ی پر مه وه، تا وه کوو ئیستا چاوه پرمان کرد و گووتمان به لکوو رهفتارو کرداری خۆتان ده گوړن، به لām ده رکه وت، تۆسقالیکیش نه گوړاوون و روژ به روژ خرابتریش بوون و دننیا م، که ده بن. به لām سویند به خودا محمد ئه فهندی (دهست بو مامۆستا محمد دریژ ده کات، که هیشتا به جلی نووستنه وه له سه ر جیگه که ی دانیشتووه)، ئه م قسانه ی ئیستا به منت کرد، جاریکی دیکه بیکه یته وه، ئیتر که یفی خۆته و ئه زانم چیت پیده که م (خۆی ده کیشیته پاشه وه)

مامۆستا محمد (هه لده ستیته سه ر پ و (روو له خاله عه به)

ده پرسیت:

که یفی خۆته یانی چی عه به ی فراش، مه به ستت له بزانه چیت پیده که م چیه، هه ره شه م لیده که هیت، ده مترسینی، بۆم راویسته عه به ی فراش، بزانه من چیت به سه ر دینم، شهرت بیت کاریکت به سه ر به یینم، که تا له ژیاندا ماوی، نه توانیت به نزیک ئه م قوتا بخانه دا تیپه برپت.

(له ناکاویه کیک له دوو مامۆستا که ی دیکه راست ده بیته وه،

روو له محمد ئه فهندی به رتو به ر) ده ئییت:

مامۆستا محمد وازی لیپینه و ده م مه خه ره ده من، فراشیکی

ورووگیژی وا که ی ده زانیت، له م قسانه بکات، تا ئیستا قسه یه کی له

مامؤستا بیویژدانه کانی قوتابخانه‌ی دئییه که مان

دهم دهرنه چوو به رامبه‌ر به ئیمه و وهک ئه وه وابوو که میثی له ده‌مدا
مردییت، هه‌موو ئه‌وانه‌ی که گووتی، ئه‌م علی ئه‌فه‌ندییه فی‌ری
کردوو، (ده‌ست بو علی ئه‌فه‌ندی دریژ ده‌کات).

مامؤستا محمد (ولام ده‌داته‌وه) و ده‌لئیت:

ده‌زانم، زور چاکیش ده‌زانم، پیلانه‌کان هه‌مووی له ژیرسه‌ری
علیه‌فه‌ندییه، ئه‌گینا دیهاتی وا که‌ی ده‌زانیت له و قسانه بکات و
بییت به فه‌یله‌سووف به‌سه‌رمانه‌وه، که‌ی فراش ده‌توانییت به‌رامبه‌ر
به به‌رپوه‌به‌رو مامؤستایان به‌م شیوه‌یه ره‌فتار و کردار بکات، به‌لام
گوپی مه‌ده‌ری، ده‌بینی که کاریکی وایان پیده‌که‌م که نیوی خویان له
بیر بجیته‌وه.

(خاله‌ عه‌به ده‌چیته پیشه‌وه و ده‌یه‌ویت قسه بکات که
مامؤستا علی، که‌تا ئه و کاته، بی‌ده‌نگ، گوپی له قسه‌کانی خاله‌ عه‌به
ده‌گریت، بای ده‌گریت و به‌ره و خوی رایده‌کی‌شیت. خاله‌ عه‌به چرای
سه‌ر میژه‌که‌ی نیوه‌راستی ژووره‌که هه‌لده‌گریت و خوی و مامؤستا
علی ژووره‌که به جیده‌هیلن).

دیمه نی دووهام

(هه مان ژوور، پاش ئه وهی مامۆستا علي و خاله عه به،
ژووره که یان به جیهیشتووه، ده رگا که به ته وای دانه خراوه، مامۆستا
محمد، له پشتیان هوه، چه مۆله یه کیان ئاراسته ده کات)
مامۆستا محمد ده ئییت:

ده برۆن، ملتان بشکیت یا خوا، که به م به یانی زووه، له خه وی
خۆشتان کردین.

(به جووله یه کی به په له راده کشییت به لیفه که ی خوی
داده پۆشییت. له ناکاودانووستووه که ی سه ر نوینه که ی (قه ره ویله) پال
دیواری خوواری ژووره که، له قه ده دات له لیفه که ی و راده په پیت و
وه کوو مه ستان به ره و په نجه ره ی ژووره که، تاو ده دات و په رده که ی به
لایه کدا لاده دات و ده رگا بچکۆله کانی ده کاته وه و سه رو ملی به ره وه
ده ره وه دریژ ده کات و چه ند جاریک، ئه ملاو ئه ولا، ده پروانی و به لای
دوووه ئاوهر ده داته وه و پشت ده دات به دیواره که وه و ده سته کانی
ده خاته بن باله کانی و روو له مامۆستا محمد ده کات. مامۆستا محمد که
سه ری له لیفه که ی به ده ره وه یه به دیقه ت و بیده نگ و سه رسام،
ته ماشای ده کات، له بهر خۆیه وه) ده ئییت:

مامۆستا محمد، نازانم جى بوو، ئەمىرۆ دەرناكه وئيت، نه له بهر
دهرگا و نه له سه ربانىش، تو بلييت به م به يانى زووه رويشتبئت بو
سه ركانى، بو جل و قاپ و قه چاغ شورين و ئاوه پنان.
(مامۆستا محمد به دهنگيكي به رزه وه پئده كه نيئ. به گالته
پيكر دنه وه) ده ئيت:

به خواى جوانه، كووره سه ربانى جى و سه ركانى جى، ئە وه
ئيسا كاتر ميئرى، دوازده يه، دووازده، تو خراب نووستووى ئە فه ندى.
(له ناكاودا نووستووى سه م سه ربه رز ده كاته وه و روو ده كات
له راويستاوى پال په نجه ره كه) وده پرسئت:

ها، مامۆستا فاتح، ديسان به زمه كه يه، تو پيمان نالئيت،
چيت به سه ر ئە و كيژه هه ژاره وه هه يه و چيت ليئده وئيت، يه كجار
قسه ي پيكردى، دووجار جنئوى پئداى، سيچار تفي ليكردى، ئيت
به سه، شهرم بتگرئت، شووره يي نيه بو تو، ريز له خوت بگره،
خوشه ويستى خو به زور ناكريئت. ده وه ره دانيشه، وه ره، خه وه كه ت
ته واو كه.

(ئاماژه ي هاتن ده كات بو مامۆستا فاتح و نوئنه كه ي)

مامۆستا فاتح (به تووره ييه وه، ده ست بو قسه كه ر دريژ ده كات)
ده پرسئت:

بو من شووره ييه كمال ئە فه ندى، يا بو تو، كه ده چيته سه ر
ريگه ي كانى و رئي ليئده گريت و قسه ي بو ده هاويئزى و چاوى
لئه لده كيئيت.

د. یوسف زهنگه نه

(خۆی رووبه پرووی مامۆستا کمال چاوه له ده کینیت و پیشانی ده دات، بۆ لاسایی کردنه وهی) نه و کیزه، خۆشه ویستی منه و عاشق و شهیدای منه، تۆ چی (به پرسیاره وه) نه ویش بزانه ئه ی بیئاگا له دوونیا، ماوه یه کی زۆره من و نه و کیزه، په یمانمان داوه بۆ یه ک بین و هیچ که سیک و هیژکیش نیه بتوانیت له یه کمان بکات.

مامۆستا محمد (له سه ر جیگه ی نووستنه که یه وه به پرسیاره وه روو له مامۆستا فاتح) ده لیت:

کووره فاتح په یمانی چی و خۆشه ویستی چی، ده ترسیم به و کیزه هه ژاره ت گوتبیت، ده تخوازم، ها، راست بلێ. (ده پرسیت) مامۆستا فاتح (روو له مامۆستا محمد) ده لیت: به لێ راسته، هه روام پێگوتوه.

مامۆستا محمد ده پرسیت:

باشه تۆ به راستی ده یخوازیت.

مامۆستا فاتح (ده دات له قاقای پیکه نین) و ده لیت:

کووره مامۆستا محمد، تۆ چی ده لیت، خواستی چی، هه ر بۆ رابوواردن له گه لیدا و به س، من کیزه ده یهاتی بخوازم، حه یفت نه کرد. به لام ئه گه ر وام پێ نه گوتبایه، چۆن بۆم ده خه له تیندرا.

مامۆستا کمال (تا نه و کاته بیده نگ ته ماشای ده می مامۆستا محمد ده کات، ده که ویته قسه کردن) و ده لیت:

مامۆستا محمد، تۆ چۆن باوه ری پیده که یه ت، سویند به خودا، تاوه کوو ئیستا قسه یه کی له گه ل ئه و کیزه دا نه کردوه و هه ر له خۆیه وه ئه م شتانه ده لیت. نه وه کیژکی وا نیه که به م ده مرووته

بخەلەتت و دلدارى له گەلدا بکات، ئەو کيژە دېھاتىيە، دېھاتى، بەلام ئەم فاتحە نەگبەتە (دەست بۇ مامۇستا فاتح دريژ دەکات) بەم قسە پووچانەى که دەیکات، تەنهاو تەنها دەبەوئ دئی خوی خوش بکات و تانە لەو کيژە هەزارە بدات، ئەو لە پەرى و فریشتەکانى بەهەشتى پاکتروو ریز لەخۆگرتە. باوەر بفرموو ئەگەر سەد جار فاتحى بە تەنیشتدا تىپەپت، هەروا هەست دەکات که مەروو بزەنەو گاوو مانگا. مامۇستا محمد (قسەکان بە مامۇستا کمال دەپت و روو لە مامۇستا فاتح) و دەپرسیت:

فاتح ئەفەندى، خۆ گوئیت له قسەکانى کمال بوو، ئیتر ئەم هات و هاوار و خۆ هەلکیشان و خۆ فشکردنەوت چیه، شەرم ناکەیت دەلپت مارموولەکهى هەر ماوهى جارێک، سەر بە کووندا دەکەیت و مل بەملاو بەولادا، بادەدەیت.

مامۇستا فاتح (روو لە مامۇستا کمال) دەلپت:

بەر له هەموو شتیک ئاگات له دەم و قسەى خۆت بپت و بپریزی مەکه، ئەگینا منیش بە هەمان شیوه ولامت دەدەمەوه.(روو لە مامۇستا محمد دەکات) و دەپرسیت:

مامۇستا محمد تۆ باوەر بە کمال دەکەیت. ئەو لە رق و حسودى و خەمخوواردندا، سکی خەریکه شەق دەبات، بۆیه ئەم قسە بيمانایانە دەکات؛ تۆ راویستە (ئاماژە بۆ مامۇستا محمد دەکات)، بەس با سەرکەوئتە سەربانى خانووکهیان، یا بپتە بەر دەرگا، ئەوجا بزانه

د. یوسف زهنگه نه

چۆن کتووېر چا و ده برېته په نجره رهی ژووره که مان و ته ماشای من ده کات.

مامۆستا کمال (قسه ی ده برېت و به پیکه نین و گالته پیکردنه وه) ده پرسیت:

نای له و مامۆستا خه یال پلاوه، بۆ هر ئاوه رپی به ره و نیره دایه وه، مانای نه وه یه، که ته ماشای جه نابت ده کات و له ناره زووی دیتنی تویه و دلی به تو دؤراندووه و شیت و شهیدای تو بووه. (ده ست بؤ ئاسمان به رز ده کاته وه) و ده لیت:

نه ی خودایه، که میک پاره به سه ر مندا ببارینه و که می کیش عقل به سه ر مامۆستا فاتحدا.

مامۆستا فاتح (روو له مامۆستا کمال) ده لیت:

به لې، (به سه ر له قانندیشه وه جووله ی به لې دهنوینی) به لې، مانای نه وه یه و له گه ل نه وه شدا، با، ده رکه ویت، ببینه چۆن به (إشارة) دوور به دوور، قسه له گه ل یه کتردا ده که ین. هر چۆنیک من ده ست به قزه که مدا به ینم (ده ست به قزه که ی خویدا ده هیئت) نه ویش به هه مان شیوه نه و کاره نه نجام ده دات و که ده ست م ده خه مه سه ر دلّم نه ویش به هه مان شیوه ده ستی ده خاته سه ر دلی.

مامۆستا محمد (که له کاتی ده مه ته قبی نه واندا، بیده نگه و ته ماشایان ده کات، روو له مامۆستا کمال) ده لیت:

کمال ته واو، که واته فاتح راست ده کات و دلی کیزه که ی به ره و خو ی راکیشاوه.

مامۆستا کمال (روو له مامۆستا محمد) ده لیت:

مامۆستا گيان، بيكه له رې خواو پيغه مبه ر تو چۆن باوه ر به م قسانه ده كه هيت، راستى جى و (اشاره) ي جى و دلپراكيشانى جى، سويند به خودا ئه و كيژه (حسابى) ميشووله به كشى بو ناكات و هه ر نايه ت به خه ياليشيدا كه، كه سيك هه بيت به نيوى فاتح ئه فه ندى. ئه م كابرايه كه، شيتى ئه و بووه و خه وى له خوئ هه راسان كر دووه و روژى سه دجار سه ر ده كات به په نجه ره كه داو خه ريكي مله تاتكييه. مامۆستا فاتح (له بهر خو يه وه) ده لپت:

باشه با واييت كه تو ده لپت. (ده ست بو ئاسمان به ر زده كاته وه) ده لپت:

خودايه بيكه به خاترى گه وره يى خوت، كارپكى وا بكه، كه ده ركه ويته بهر ده رگا، يا، سه ربان، تا، به م كمال ئه فه ندييه سه لمينم، كه من راست ده كه م و ورگيشى به ته قيت له خه م و حسو ويدا. (مامۆستا فاتح، هيواش هيواش شو ر ده بيته وه بو سه ر جيگه كه ي و به نه رمه پيكه نيني كه وه) ده لپت:

روژانى رابووردوو هيچ نه بيت چه ند خو وله كيك وانه مان ده گووته وه، به لام ئه مرؤ له خودا به زياد بيت، هه ر هيچ. مامۆستا محمد ده لپت:

هو، هو (به درپژكر دنه وه ي وشه كان)، ديسان بارگران ت كر دين، ده واز به ينه واز، وانه ي جى و ده رسي جى، ئه وه نيه مامۆستا علي له برى تي هه موومان وانه ده لپته وه (به گالته بيكر دنه وه). مامۆستا كمال روو له مامۆستا محمد به پرسى ياره وه) ده لپت:

د. يوسف زهنگه نه

باشه له بیرم چوو پیرسم، ماوهیه ک بهر له ئیستا ماموستا

علي، هه را هه رای چی بوو وا خه وی له چاومان هه راسان کرد؟

ماموستا فاتح ده ئیت:

هیچ نه بوو گوئیزی ده شکاند.

ماموستا محمد ده ئیت:

نا، نا، ته نها ده یه ویست خوی پیشان بدات و زوریش خوی به

شتیکی گه وره ده زانیئت.

(له ناکاودا ده رگای ژووره که ده کریتته وه و خاله عه به خوی

ده کات به ژوورداو به په له) ده ئیت:

نا، نا، عفوتان فهرموو، نه گوئیزی ده شکاندو نه خوی

هه لده کیشا، به لکوو لوومه ی ئیوه ی ده کرد (به ده ست ئاماژه بو

هه رسئ ماموستا که ده کات)، خه می ئه و قوتابیه هه ژارانه ده خوات،

که چاویان برپوه ته ده ستی ئیوه و به ته مای ئه وه ن که ئیوه ده ستیان

راکیشن و له تاریکی ده ریان بهینن و به ره و رووناکیان بهن، ماموستا

علي مافی خویه تی خوی به شت بزانیئت و واشنییه که ئیوه ده یلین،

چونکه له کاتژمیری هه شتی به یانییه وه، تاکوو ئیستا به بی راویستان،

خه ریکی وانه گووته وه و فیرکردنی قوتابیه کانه له پوله کانی خوواره وه

بگره تا ده گاته ئه وانه ی سه ره وه و ئیوه ش (ده ستیان بو دریز ده کات)

له نیو جیگه که ی خوتاندا ترشاوون.

ماموستا محمد (به ده ست راوه شانده وه روو له خاله عه به)

ده پرسیت:

كوره عه بهى فراش، ديسان دهستت پيكرده وه، من ئهم به يانييه چيم به تو گووت، نه مگووت تو ته نها (فراش) يكي و هيچيترو مافت به سهر ئيمه مامۆستايانه وه نه بيت و واز له م قسه زلانهت بهينه؟

خاله عه به (به تووره ييه وه) ده لپت:

چون مافم به سهرتانه وه نه بيت، مه گهر من خه لكي ئهم ديه نيم، باش و خراب و خيروو شهري بو من نيه، من له نان و ئاو و به ره مه كانى ناخوم، كوورپى من و براو خزم و كه سم و هه موو خه لكي ئاواييه كه، له م قوتابخانه يه دهرس ناخوين، نه يانمان هيناوه كه لپردها فيرى خویندن و نووسين بين و پاشه روژيكي خوش بو خويان و ميلله ته كه مان درووست بكن؟

مامۆستا فاتح (روو له خاله عه به دهكات) و ده لپت:

گوپى مه دهري خاله عه به به خودا كوورپه كه ي تو، خویندن و نووسين، بزانييت و نه زانييت، له تاقيكردنه وه كان، سهر بكه وپت و سهر نه كه وپت، ئيمه به يه كه م دهريده هينين.

خاله عه به (به دهستبادانه وه) ده لپت:

به خودا جوانه، ته واومان كرد، (به پرسى ياره وه) ده تانه وپت به م قسانه من بخه له تينن و بمكهن به هاوپپى خوتان و له ريگه ي راست و رهوام دوور بخه نه وه و به رژه وه ندى خوم و كورپه كه م بخه مه پيش نه وانى ديكه وه، با بليين نه وه كوورپه كه ي منتان دهرچووان، نه ي نه وانيترو چى، ئايا سهر كه وتنى كوورپه كه ي من، يانى سهر كه وتنى هه موو

د. يوسف زهنگه نه

قوتابيان و کووری خه لکانی دپیه که، له پاشان، نه گهر قوتابیه که، به ماندووبوونی خوئی سهرنه که ویت و به فرورویل بگات به پله و پایه و کار، ده بیت چی سوودیکی هه بیت بو مله ته که ی، چون ده توانیت نه و نه رکانه جیه چی بگات که پیده سپیندریت و دهیگریته نه ستو، چون ده توانیت بیت به تاکیکی سوودمه ند بو نه ته وه که ی، نه گهر بیت به ماموستاش درووست وهک و ئیوه (دهست بو ماموستاکان درپژ دهکات) دهرده چیت و کارو پیشه ی خه وتن و کات کووشتن و پاره وهرگرته ده بیت و هیچیت، کی نالیت ئیوهش به و شیوه یه قوتابخانه تان ته و او نه کردیت، بویه خو تان له بن لیفه کانتاندا ده شاننه وه، تا کوو نامادی پوله کان نه بن، چونکه توانای وانه گووتنه وه تان نیه. تیگه یشتی ماموستا فاتح (روو له ماموستا فاتح) تو نه گهر راست ده که ی، کووره که ی من یه که م دهرمه که، به لکوو نازابه روژانه، دوو سی کاتریمز دهرس به کووره که ی من و کووری هه موو خه لکی نه م ناواییه بلیتته وه، تا وه کوو به زیره کی خو یان قوتابخانه، ته و او بکه ن و بکه ن به و پله و پایه یه ی که خو یان ده یانه ویت و بن به که سانیک ی به که لک و سوودبه خش بو میلله ته که مان، نه وه کوو به فرورویل و (واسطه و واسطه کاری) وهک جه نابت ده ته ویت بو کووره که ی منی بکه یته. هیوادارم ماموستا فاتح له قسه کانی من تیگه یشتی و پهنده لی یان وهرگرته بیت، من هه رگیز ممنونتان نابم نه گهر کووره که ی من دهرچوینن، وانه مسال دهرچوو، نه ی سالی داهاتوو، نه ی دوو سالیتر؟ دهرچوون چی سوودی هه یه، نه گهر میشکی خالی بیت و نه توانیت ناوی خوئی و باوکی بنووسیت؟

مامۆستا كمال (قسه كهى ده برپت و به توور په بيه وه، ده ست
بو خاله عه به دريژ ده كات) ده لپت:

ده بېرپه وه مال به قوور نه گپراو، ماندوو نه بوويت له
قسه كردن ده لپت مه لاي مزگه وتى و (خطبه) مان بو ده ده يت، پيمان
نالپت، نه م هم موو قسانه له كوئ فير بوويت؟

مامۆستا محمد (قسه كانى مامۆستا كمال ده برپت و به په له
رووى لپده كات) ده لپت:

بو نازانى مامۆستا كمال (به پرسى ياره وه)، خاله عه به
شاگردى كپيه، شاگرد و قوتابى مامۆستا (علي) يه و نه وه كه، هم موو
نه م قسانه ي فير ده كات و كردوويه تى به فه يله سووف به سه رمانه وه.

خاله عه به (قسه كهى مامۆستا محمد ده برپت) و ده لپت:

نه خپر وا نيه، نه مانه هم مووى قسه ي دلي خومه، كه
ماويه كه په نگان خوار دووه و وا نه مپرو ده ريانم برى و دام به
رووتاندا، منيش مروقم و هست و ويژدانم هه يه و زور چاكيش له
رهفتارو كردارتان تيگه يشتووم، بويه نه م هه ستانم ده رده برم،
مامۆستا (علي) ش چونكه پياوه وه هست به لپير سراويه تى ده كات و
ويژدانى زيندووه، نه گهر روحيشم بكم به قوربانى هيشتا دلّم، نارام
نابيت، چونكه به چاوى خوم ده بينم چى ده كات و چون به دلّه وه له
به يانويه وه تا نيوه رو خه ريكي دهرس گووتنه وه يه، به بئ نه وه ي
كه مي كيش پشوو بدات. نا، وه كوو ئپوه تا نيوه رو له برى تى دهرس
وتنه وه، بن لپفه كانتان به جينا هپلن.

د. یوسف زهنگه نه

ماموستا فاتح (قسه کانی خاله عه به ده بریت و به نازکردنه وه)

ده لیت:

باشه خاله عه به باشه، (صلوات) بدهو دلی خوت فراوان
بکه و نیمه دوینی شه و که میک ماندوو بووین و درهنگ خه وتین بویه
نه مړو ژورتر له جیگه ماینه وه، (خاله عه به قسه که ی ماموستا فاتح
ده بریت) ده پرسیت:

وايه، وايه، زور ماندوو بوون له دهرسدان يا له قايه و گه چ
کیشان؟

ماموستا فاتح (به نارامی) له هیچ کامیان. به لام له سبه ینپوه
ده بینیت که له گه ل مه لا بانگداندا هه لده ستین و ده که وینه دهرسدان
به قوتابیان، تا بانگی نیوه پړو.

خاله عه به ده لیت:

به لئ، به لئ وايه، تو گووت و منیش باوه پرمکرد.

ماموستا فاتح ده لیت:

سبه یخ بوت دهرده که ویت، ئیستا برؤ و ناگریک بکه ره وه و
قاوه لتییه کی شاهانه ی وه کوو هه میشه خوشمان بو دروست بکه و
دوای نه وهش خودا کریم و رحیمه.

خاله عه به سهر ده له قینیت و گالته ی دیت به قسه کانی و

نارام، نارام، به ره و دهرگای ژووره که دهروات).

ماموستا محمد (به تووره ییه وه بانگی خاله عه به ده کات) ده لیت:

عه به ی فراش، زهنگیکیش (جرس) لیده با قوتابیه کان

برؤنه وه، ده وام ته واو.

(خاله عه به ولام ناداته وه و به رده وام ده پيت له رويشتن به ره و
دهرگا كه و ژوره كه به جيده هپيت).

مامۆستا كمال (روو له مامۆستا محمد) ده پيت:

وايه، وايه، با برؤنه وه، ئه مرقؤ هپنده دهرسمان پپيانگوت و
هپنده سووديان وهرگرت و شتى تازه فير بوون، ماندوويانمان كرد و
پپويستيان به بشوودان هه يه، ئه و قوورپه سه رانه، به خودا ئه گهر به
ته ماي ئيمه بن و پشت به ئيمه بيه ست، ده سالي ديكه ش فيري
نووسيني نيوي خويان و باوك و باپيريان نابن.

مامۆستا فاتح وهك نه وهى كه له خه و راچه لكابيت (روو له
په نجه ره كه ده كات و سه روملى دهرده خاته دهره وه و به دهنگيكي
به رزه وه) هاوار ده كات:

نه ري به خوا نه وه تا دلداره كه م (به ده ست ئاماژه لاي مائي
كيژه كه ده كات، ده ستيش به لاي پشته وه دريژ ده كات) و به په له
ده پيت:

وهرن، وهرن (به مامۆستا كمال و مامۆستا محمد) نه وه تا،
نه وه تا، ته ماشاي بكه ن، رووي لا له يه كه ي ديكه يه.

مامۆستا كمال و محمد (به جووته راده پهرن به ره وه په نجه ره كه)
و ده پين:

ده ي با بتبينين بزائين جي ده كه يت و ئه ويش چيت بو ده كات و
چون ولامت ده داته وه.

مامۆستا فاتح:

د. یوسف زهنگه نه

باشه، زور باشه، با تهماشای ئه ملا بکات، ئه و جا ده زانن، راست ده که م یا، نا. (له به رخویه وه قسه ده کات) و ده لیت:

دهک به فدات بم گووله جوانه که م، ئه و کراسه سووره ش له به ردایه، که من حه زی لیده که م و پیمگووتوه، که لیت دیت، تهماشاکه ن زیروو خشله که کانی سه ر سینه و گهر دنی، چون ده برقیینه وه و برووسک ده دهن، له به رامبه ر تیشکی هه تاودا، (له ناکاو) ئه ری به خودا، ئه وه تهماشای منی کرد، لاکه ون، لاکه ون، خوتان بدن به لاهه، با نه تانبینیت و بکه ویته شه رمه وه. ده ستیک ده هینیت به قزه که ی خویدا کوخه یه کی به رز ده کات که کیزه که گوپی لیت.

(له ناکاودا ماموستا کمال و ماموستا محمد که له لاهه تهماشا ده که ن، دهیده ن له قاقای پیکه نین و هه ر یه که یان خوی ده کشینیته خوواره وه خویان ده هاویننه سه ر ته ختی خه وه کانیا ن و وه کوو مندالی ساوا ئه مدیوو و ئه و دیو ده که ن و ده ست ده خه نه سه ر سکی خویان). ماموستا کمال (له گه ل قاقای پیکه نیندا) ده لیت:

بینیت ماموستا محمد، بینیت، چون چه مؤله یه کی سه د دیناری رهوانه ی ماموستا فاتح کرد، (به ده ست ئامازه ی چه مووله ده کات)، نه مگووت ماموستا محمد نه مگووت، ئه م ماموستا فاتحه، هه ر فشه ده کات و هیچی دیکه ی له ده ست نایه ت و له خورا تانه له و کیزه پاکه ده دات و لای ئه و کیزه ش بایه خی میشوله یه کی نیه. (ماموستا محمد ده په ویت قسه بکات به لام پیکه نین ریگه ی پینادات.

مامۆستا بېويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

مامۆستا فاتح، له شه زماندا شيشه كانى په نجره كه بهرنادات و ئاوهر
به لاي دوواوه ناداته وه و وشه يه كي له دهمه وه دهرناچيټ).
(د هنگى زهنگى قوتابخانه كه بهرز ده بيټه وه).

مامۆستا كمال (هه لده ستېته سهر پې و له مامۆستا فاتح
نزيك ده بيټه وه و ده سته خانه سهرشاني و زور به نارامى) ده ليټ:
فاتح گيان، گوڼي مه ده ري، دلدارى هه ميشه هه ر و ابووه و هه ر
وا ده بيټ و نه گهر له و جوړه رووداوانه ي تيډا نه بيټ، هېچ تام و
جيژيكي نايټ.

(مامۆستا فاتح له شانوه راده كيښيټ و نه ويش خوځى شل
ده كات و نه رم، نه رم، خوځى شوږ ده كاته وه بو سهر جيگه كه ي و به
بيدهنگى داده نيشيټ و چاو به رزنا كاته وه، مامۆستا محمد و مامۆستا
كمال، ته ماشاي يه كتر ده كه ن. ده ستيان ده خه نه سهر ده ميان و
ناهيڼن دهنگى پيکه نينه كانيان، بگاته گوڼي مامۆستا فاتح).

له ناكاودا ده رگاي ژووره كه ده كرېته وه و دوو قوتابي سهر
ده كه ن به ژوورداو روو له مامۆستا كان (پيكره ده پرسن:

بوچيپرؤينه وه، خو نه مرؤ هېچ وانه يه كمان پېنه گووتر او ته وه،
وانه كانى مامۆستا علي نه بيټ؟

(مامۆستا فاتح بيدهنگى خوځى ده شكينيټ و روو له دوو قوتابيه كه به
دهنگيكي به رزه وه) ده ليټ:

د. يوسف زهنگه نه

برون پيتان ده ليم، نه گينا هه ستم (هيشتا هه ره شه كه ي ته واو ناكات، كه هه ردوو قوتابيه كه به ب، چركه يه ك راويستان، ده رگا كه داده خه ن و هه لدين).

(ديسانه وه ده رگا كه ده كړيته وه و ماموستا علي دپته ژووره وه، به روويه كي پر زه رده خه نه وه، سه لاه له ماموستاياني ديكه ده كات. به پال ماموستا فاتحه وه داده نيشيت، ته ماشاي ده كات) و ده پرسيت:

ديسان چي بووه ماموستا فاتح، بو وا خه م دايجرتووي؟
(ماموستا فاتح، بيده نكه و ولام ناداته وه، جووله ناكات و ته ماشاي ماموستا (علي) ش ناكات و له گه ل په نجه كاني خويدا ياري ده كات).

ماموستا كمال، (ده كه وپته پي كه نين و روو له ماموستا علي) ده پرسيت:

بوچي تو نازاني چي بووه؟

ماموستا عليده لپت:

نا به خودا نازانم، من له كوئ بووم تا بزانم كه له م ژوورده ا، چي روويداوه.

ماموستا محمد (روو له ماموستا علي) ده لپت:

باشتر، با هه ر نه زاني، نه گه ر تو ش نه رو شتباي بو وانه گووتنه وه، له و رووداوه خو ش و سه يرووسه مه ره، ببه ش نابوويت، به لام قه يدي نيه، با ماموستا كمال بو تي بگي رپته وه. (روو له ماموستا كمال)، كمال بو ي باس بكه.

ماموستا كمال (له ولامدا به پي كه نينه وه) ده لپت:

مامۆستا بېويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

نا، نا، با مامۆستا فاتح خۆى بيگپرېته وه.

مامۆستا فاتح (به تووره بيه وه روو له مامۆستا كمال) ده لئيت:

كمال، به سيه تى، (په نجه راده وه شينيت)، نه گينا خرابت
به سه ردېنم. تيگه يشتى (به پرسىياره وه).

مامۆستا كمال (زۆر به نهرمى) ده لئيت:

ئى بۆ تووره ده بيت (به پرسىياره وه). مامۆستا علي ويستى
بزانيت چى روويداوه و منيش پيمخوش بوو، خوت بۆى باس بكه يت و
هيچپتر.

مامۆستا علي (قسه كه ي ده برپيت) و ده لئيت:

باشه، باشه، تووره مه بن و مه يكه ن به شه ر، پيوست ناكات
من بزانه چى روويداوه.

(له ناكاودا ده رگاى ژووره كه ده كرپته وه. خاله عه به دپته

ژووره وه، روو له هه موو مامۆستايان) ده لئيت:

فهرموون خوواردن ئاماده يه.

(هه موو هه لده ستنه سه رپى و يه ك له دوواى يه ك ژووره كه

به جيده هپلن، مامۆستا على نه بيت، ئه وانى ديكه، هيشتا جلى خه ويان
له به ردايه).

(چه ند خووله كي ك بيده نكي و له پاشان شانۆ تاريك ده كرپت).

ديمه نى سه يه م

(شانو روناك ده كړېته وه. خاله عه به خه ريكی ريكخستنی
نوینی ماموستاكانه، كه لیډه بیته وه، روو له ته ماشاكه ران) ده لیت:
بینیتان، به چاوی خوټان، بینیتان، ئه مه یه کارو پېشه ی به
نیو ماموستایانی قووتابخانه ی دیه كه مان. (له گه ل قسه كردندا
یارمه تی له جو لانه وهی ده ست و سه روو دهم و چاویش، و ه رده گړیت).
به م جوړه كه بوټان ده ركه وت، وانه ده لینه وه و به م شیوه یه
مندالانمان فیږی خویندن ده كهن، فیږی علم و معرفت و صنعت،
ده كهن و زانیاری نوئ ده خه نه میښکیان وه، تا ئه وانیش بن به
پیاوانی پاشه روژی نه ته وه كه مان و ریگه ی تاریکمان بو روناك
بكه نه وه. ده لین ماموستا مه شخه له، چرایه، باوهر بفرموو ئه گهر به
ته مای ئه م ماموستایانه بین، هه تا هه تایه له تاریکیدا ده مینینه وه و له
به دبه ختیدا ده ژین و هه روا به دوواكه وتووی ده مینینه وه. ئه مه یه
به سه رهاتی قوتابیان و ماموستایانی دیه كه ی ئیمه. ئه م جوړه
ماموستایانه، ئاوات و هه و ل و تیكوشانیان، ته نها له پیناوی
به رزه وهندی خوینانه و پرکردنی باخه ل و سکیان و گه یشتن به ئاره زووه
ناره واو شه پتانیه کانیان. ته نها شتیک بیږی لیناكه نه وه، خزمه تکردن
به میله ته و بیړکردنه وه له پاشه روژی نه ته وه یه.
(له ناکاو ده نگیك له پشتی سه ره وه، قسه کانی پیده برپت. ئاوه ر
ده داته وه، ماموستا محمه، به تووره ییه وه و به ده نگیکی به رزه وه) ده لیت:

مامۆستا بېيويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

عه بهى فراش، ئه مه چى خواردنېكه بۆمانت درووست
كردووه، سه عات دوازدهى نيوه پۆيه و تو نان و چاى و ماستت بۆ
داناوين؟

(خاله عه به قسه كردنه كهى ده برېت و به پرسىياره وه) ده لېت:
ئهى ره حمهت له باوكت، قسه يه كى جوانت كرد، سه لماندت
كه نيوه پۆ له خه وه هه ستاون و ئهى كه سېك كه تازه له خه وه
هه لده ستېت، يه كسه ر ده چېته سه ر پلاو و گوشت، يا نانى به يانيان؟
مامۆستا محمد (به تۆره ييه وه) بېره وه، زووكه كاره كهت ته واو
بكه و برۆ خواردنېكى گه رممان بۆ ناماده بكه تا پاشنيوه پۆ بېخوين، يا
پيلانت كېشاوه له برساندا بمانكووژيت (به پرسىياره وه).

خاله عه به (له ولامدا) ده لېت:

نه خېر، مامۆستا، من پيلانكېش نيم، رۆژه كانى رابووردووش
هه ر خواردنى په يانيانم بۆتان درووست ده كرد، به لام له بهر نه وهى
كه، كه مېك له ئه مرۆ زووتر هه لده ستان، دهنگتان نه ده كرد، به لام
ئه مرۆ دوازدهى نيوه پۆتان كردووه به به يانيتان و خه لكېش بۆ قاوه لتي
به يانيان هه ر نان و چاى و له و بابته تانه ده خوات.

مامۆستا محمد، (ژووره كه به جېده هېلېت و بهر له
دهرچوون) ده لېت:

زوو كه، دريژهى پېمه ده، ژووره كه رېكبخه وه ده ست بكه، به
درووست كردنى خواردن.

د. یوسف زهنگه نه

خاله عه به (روو وهرده گپرته وه به رهو ته ماشاکه ران) و

ده پرسیت:

بینیتان، بیستان، به پزان، نه وه حال و کاروو پیشه ی
ماموستا کمانه، له به یانیاندا. به لام کاروو پیشه ی نیواران و
شه وانیان، هر مه پرسن و منیش باسی نه که م، زور باشتره، چوونکه
نه وه ی که ده یکنه، هیچ مروقیکی خاوه ویزدان و رهوشتی پاک و به
غیرهت، نایکات.

خه لکینه، له گه ل نه و کاره نارپه وایانه شدا که ده یکنه، من
گله بیان لیناکه م و گوونا هباریان له قه له م نادم، نه زانن بو؟ چونکه
نه گهر شوان له کاتی کدا رانه مه ره که ی ده باته دهره وه بو له وه پراندن،
خوی له پال سیبه ریکی خوش ئاو و هه وادا پالبداته وه، رانه مه پر به
ناره زووی خویان، به ملاو نه ولادا بلاوه ی لیده که ن و نه وه ی دلیان
بیه ویت ده به که ن و ده یخون. نه م ماموستایانه ش به هه مان شیوه.
نه گهر به پرسیت و (مفتش) یک نه یهت و چاودیریان نه کات و لیان
نه پرسیت وه و کارو و باره کانیان هه نه سه نگی نی ت، به خوا من ده لیم
مالیان ئاوه دان بیت و هر باشه ده و امیش ده که ن و دین بو
قوتابخانه که، نه گهر نه هاتبا یه ن چیمان ده کرد.

(له ناکا و دهرگا که ده کرتته وه و ماموستا علی دپته ژووره وه،

روو له خاله عه به) ده لیت:

ماندوو نه بیت خاله عه به، نه وه هیشتا هر خه ریکی

پاک کردنه وه و ری کخستی نوینه کانی؟

خالو عه به ده لیت:

مامۆستا بېيويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

ئەرى بە خوا مامۆستا گيان، ئەمپرۆ كه ميگ پشتيشم ئازارم
دهدات، بە لام چيبكه م، چاره نيه، دوايى مامۆستاكان، دهيكەن بە
هەراو هاوار بە سەرمد.ا.
مامۆستا علي بەرەو نوينه كهى خوى دەروات و دهكه ويته
رېكخستى.

(خاله عەبە كتوپر بەرەو ئەو دەروات و پەلامارى دەستى
دهدات) و دەئيت:

استغفرالله مامۆستا گيان، ئەوه چيده كهيت، (بەزۆر
دهيه ويته مامۆستا علي دووربخاته وه له تهخته كهى، مامۆستا علي
ناهيلىت) و بە خاله عەبە دەئيت:

من هەر ئيستا ئەپرۆم و بە مامۆستاكان دەئيتم، له ئەمپرۆوه
هەر كه سيگ، دهبيته خوى نوينه كهى خوى رېكبخت، چونكه خاله
عەبە پييناكريت له بەر ئازارى پشتى.

خاله عەبە (قسه كهى دهبريت) و دەئيت:

نا، نا، مامۆستا گيان توو خوا ئەو كارە مه كه، دهترسيم
ولامپيكي ناشيرينت بدهنه وهو دلت بشكپن، خوت دهرانى ئەوانه ماناي
شەرم نازانن چيه.

مامۆستا عليده ئيت:

ترست نه بيته، من خوم دهرانم چونيان پييده ئيم. توش خاله
عەبە گيان خوت ماندوو مه كه و له به يانييه وه ئيتر ئەم كارە ناكه يت.

د. یوسف زهنگه نه

مامۆستا علي (پاش ئه وهی نوینه کانی خووی ریکده خات،
ژووره که به جیدده هیلیت)

(خاله عه به به کیکی دیکه له نوینه کان ری ده خات و روو له
ته ماشاکه ران) ده لیّت:

براده ران، با نهینییه کی گه وره ترتان بو ئاشکرا بکه م، تا زورتر
بزانن، دوونیا که مان چی به سه رهاتوو و راده ی بیوه فای و فروفیل
گه یشتوو ته کوئی.

له بیرم ماوه، ماوه یه ک بهر له ئیستا، پیاویکی ورگنی (دهست
ده خاته سه ر سکی خووی) زل و زه به له ح، به چانتایه کی کۆن و دراوه وه
و چاکه توو پانتۆلیکی فلّت و فشه وه، له بهر ده رگای قوتا بخانه که مان،
پهیدا بوو و خه ریک بوو ده هاته ژووره وه، نازانم مامۆستا کان، چون
بینیوویان و ناسیووویان و بهر له هه موویانه وه مامۆستا محمدي
به پرۆه بهر، به راکردن به ره و من هاتوو، به له رزه له رزو ته ته له ی
لیوه وه گووتی، خاله عه به نه که ی زوو برۆیت و ده رگا که بکه یته وه تا
ئیمه به په له جله کانمان ده گۆرین و ده رۆینه ژووری پۆله کانه وه،
ئه وه ی له بهر ده رگایه (مفتش) ه مفتش و به په له ئه ویش شوین
مامۆستا کانی دیکه که وت و وا به تووندوو تیژی رایده کرد ده تگوت
به شکوو ته یاره یه، هه ر سیکیان لییان بوو به رۆژی (حشر) و خویمان
گه یاندو کرد به پۆله کاندای و منیش واقم و پمابوو و سه رم سوو پمابوو
له و ره فتارو کرداره یان رۆیشتم و ده رگا که م کرده وه له میشکی
خۆمدا وتم، سه د خۆزگه، هه موو رۆژیک (مفتش) یک به اتبایه، یا

مامۆستا بیویژدانه کانی قوتابخانهی دئییه که مان

یه کییک ههر بهاتبایه و هه میشه لیڤه بمابایه وه، تا ئه م مامۆستا
بیویژدانانه، هه میشه به و شیوهیه له سه ر پۆله کان ئاماده بووایه ن.
(له نا کاودا ده رگای ژووره که ده کړیته وه، مامۆستا فاتح خۆی
ده کات به ژووردا، خاله عه به له قسه کردن راده وه ستییت، روو له خاله
عه به) ده ئییت:

خاله عه به من ده رپۆم بو دوکانه که ی حاجی مجید، پیم بلئ
بزانم، جیمان ده وییت، بو چه ند روژی داها توو، (کاغه زو قه له میک
له گیر فافانی به رباخه ئی ده رده هینئیت).
خاله عه به (له ولامدا) ده ئییت:

وا بزانم هه موو شتی کمان ده وییت، چونکه هه موو
خواردنه کان ته واو بوون، شه کروو چاشمان خه ریکه ته واوده یییت.
(مامۆستا فاتح خه ریکه نووسینی ده بییت) و ده پرسیت:

ئیتر چی؟

خاله عه به ده ئییت:

بو ناروویت خۆتیش ته ماشایه کی چیشته خانه که بکه ییت و بزانه
خۆتان چی دیکه تان پیویسته.
مامۆستا فاتح ده ئییت:

باشه، ههر وایلیده که م.

(مامۆستا فاتح ژووره که به جیده هیلیت).

(خاله عه به دیسان روو له دانیشته وان) ده ئییت:

د. یوسف زهنگه نه

منیش دهرگا که م کرده وه و چووم به بهره پیرییه وه و خیره اتنم
لیکردو و فهرمووم لیکرد بۆ ژووری به رپوه بهر.

جه نابی مفتش پرسى دياره مامؤستايان خه ريكى وانه
گووتنه وهن، بۆيه ژوورى ئيداره چۆله، منيش به سه ر له قاندىن و
دهست راوه شاندىن، گووتم، وانه گووتنه وه، باوهر بفرموون جه نابى
مفتش، به لام بهر له وهى ولامى پرسى ياره كهى جه نابت بدهمه وه، هز
ده كه م داوايه كت لي بكه م، نه گهر ده كريت بۆچى، مهردوو مهردانه، بۆ
ماويه كى دووروودريژ له قوتابخانه كه ماندا نامينيته وه تاوه كوو له
ترسى جه نابت، به شيوهى ئه مپرؤ مامؤستاكان، برؤنه پۆله كانه وه وه
خه ريكى وانه گووتنه وه بن. مفتش نه فهندى لپيرسيم، بۆچى نه و
داوايه م ليده كه يت، شتيك هه يه ده ته وي ت پيم بلييت. گووتم جه نابى
مفتش، به خواى گه وره له و رۆژه وه پشوى هاوينى كۆتايى پها تووه و
مامؤستايان گه راونه ته وه و قوتابخانه كه مان كراوه ته وه، نه مه
يه كه مجاره به چاوه كانى خؤم بينم كه مامؤستاكان سه ر بكه ن به
پۆله كاندا بۆ وانه گووتنه وه به قوتابيهه كان، مامؤستا علي نه بيت خوا
ته مه ن دريژى بكات، كه له به يانى زووه وه تا نيوه رۆ به بپراويدستان
خه ريكى وانه گووتنه وه يه.

(له دهرگاي ژووره كه ده دريت خاله عه به له قسه كردن
را ده وه ستيت و به ره و دهرگا كه ده روات و ده يكات وه و قوتابيهه ك
ده رده كه وي ت و روو له خاله عه به) ده لي ت:

خاله عه به مامؤستا علي گووتى، هه نديك (طباشير) مان

پيوسته.

(خاله عه به پييه كى له ژووره كه ده خاته دهره وه و ده ست له
سه ر شانى قوتايييه كه داده نيټ و ئاماژه ده كات بو لاي چه پ) و
ده ليټ:

زور باشه، ئا له ويډا له پال دهرگاي ژوورى به رپوه بهر نه و ميژه
ده بيئي كه قوتوييه كى له سه ره، پره له طباشير، چهند دانه يه ك به و
بيده به مامۆستا علي. باشه؟
منداله كه ده ليټ:

زور باشه. (ده روات)

(خاله عه به، دهرگا كه داده خات و ده ستى ده هيټ به سه ر
يه كي ك له نوټنه كاندا و ريكي ده خات و ديسانه و روو له ته ماشا كه ران)
ده ليټ:

به لي به ريزان، به جه ناي مفتشم گووت، به لام ته نها نه مپرو
نه بيټ، كه جه نابت تشريفت هيټاوه و توټان بينيوه، نه و جا خوټان
كردووه به پوله كاندا. كه كابراي مفتش نه وهى له ده مى من گوي ليټوو،
كاغه زو قه له مى دهرهيټاوه كه وته گفتووگو له گه ل مند او نه وهى
بينبووم و كردبوويان، به بي زيادو كه م پييمگووت و نه ويش ده ينووسى
و دوو لاي وه ره قه كه يه كى پر كرده وه و پيى گووت، كا ك عبدالله،
نه وهى كه گووتت، كه راست بيټ و راست دهرچيټ و ئاشكرا بيټ،
داويكي و ايان بو هه لده به ستم كه تا مردن نه توانن خوټاني له چنگ
رزيگار بكه ن. به لي به ريزان، نازانم چو ن مامۆستايان گوټيان، له
قسه كانى من و كابراي مفتش ببوو، سه رتان نه يه شيټنم، كه مفتشيان

د. یوسف زهنگه نه

بینی به شیوه یهک هاتن به دهورو به ریداو خوځیان لښیزیک کرده وه و گه وتنه گالته و پیکه نین له گه لیدا، که نه یان هیشت، نه و شه وه بگه رته وه بو شارو پاش نان خوار دنیس نه وه نده (عرق و شراب) یان به ده رخوا ریدیا، که له وان خرابتر سه رخوش بیوو و پر به ژووره که ده بیوړان و گورانی ده گووت و سه مای ده کرد. لهو حال و باره دا، ماموستاکان، نهو کاغه زهی که به قسه کانی من پری کرد بو وه وه له سه ریان، پیان دراندوو کاغه زیکی دیکه یان خسته بهر دهستی و نه وهی له بهر ژه وه ندی خوځیان بو، پیان نووسی و پیان مؤر کرد. نه وه م له بیر نه چیت ماموستا علی له چرکه ی یه که مه وه، ژووری (اداره) ی به جیپه شتوو، هاته نه م ژووری نوستنه وه، چونکه دهیزانی چی رووده دات.

با زورتر ماندووتان نه که م به قسه کانم و سه رتان نه هیئمه ئیشن، چه ند روژیک پاش نه وهی مفتش گه رایه وه بو شار، روژیکیان بینیانم خه ریکی چه په لیدان و پیکه نین و شادین که پرسیم چپروویداوه، گووتیان بو نازانی، مفتشه که ی که هاتبوو راپورتیک هیئده باشی له سه ر ئیمه نووسیوو بو (مدیری معارف)، که نامه ی سوپاسی بومان نار دووه. منیش له بهر خومه وه گووتم، نه گه ر نه وه حالی مفتش بیټ و مدیری معارفیش به گوتره سوپاس بنیړیت، ده بیټ حالی ماموستاکانیش هه ر وایټ که بوم باسکردن. (خاله عه به بیده نگ روو له ته ماشا که ران راده وه ستیټ و نه رم نه رم په رده داده کشیټ).

په ردهى دووهه م ديمه نى يه كه م

شوین:

هه مان ژوورى نووستى مامۆستايان. نوينه كهى مامۆستا علي، كه ميك راكيشراوه ته خوواره وه- مامۆستا علي به جلى نووستنه وه له سه ريدا، پاليداوه ته وه و خه ريكي كتيب خويندنه وه يه. له ده وري ميژى نيو ژووره كه سى كورسى دانراوه، هه رسى مامۆستا كه له سه ريان دانىشتوون و خه ريكي ياري كردنن به كاغه زى قومار، لوكسيكى هه لكر او به سه ر ره فه كه وه يه، مامۆستا محمد خه ريكي تيكه لكر دنى كاغه زه كانه، جگه ره يه كيشى به ده مه وه يه، جگه ره كه داده نيئت).

ده پرسيت: نامادهن؟

(كاغه زه كان بلاو ده كاته وه له به رده م دوو مامۆستا كهى ديكه، مامۆستا فاتح كاغه زه كانى به رده ستى خوى هه لده گريت و ريكيان ده خات و فيكه يه كى به رز ليده دات) و ده نيئت:

به خواى ده رچووم.

مامۆستا كمال له ولامدا ده نيئت:

نه يخويت تاله.

مامۆستا فاتح ده نيئت:

جا چيبه به شه كره وه ده يخوم.

د. يوسف زهنگه نه

(کاغه زېک فرې ددهات، مامؤستا محمدیش کاغه زېک فرې ددهات، روو له مامؤستا فاتح) ده لیت:

تو چی ده لیت، ئەوا من خه ریکه درده چم.

مامؤستا فاتح (ئاوهر به لای راستدا ددهاته وه و ته ماشای مامؤستا علي ده کات، که خه ریکی کتیب خویندنه وهیه) و ده لیت:

دهک مالت به قوور نه گرن، مامؤستا علي، وا دوو سه عاته،

ئیمه یاری ده که یین و ماندوو بووین، به لام تو هیشتا، هر خه ریکی خویندنه وهی، به سیه تی واز یینه دلّت به چاوه کانی خۆت بسووتیت، یا خوا نه که ران، شیت ده بیت و ده که ویته دهشت و چۆل و کۆلاننه کان.

مامؤستا محمد (قسه که یی ده بریت روو له مامؤستا علي به

پرسیاره وه) ده لیت:

مامؤستا علي، پیم نالیت، چی سوودیکت ده سته ده که ویت وا

به شه وو روژ خۆت له هه موو خو شیه کانی ژیان بیه ش کردوو وه هر خه ریکی کتیب خویندنه وهی.

(مامؤستا علي بیده نگه و چاو له کتیبه که به رز ناکاته وه).

مامؤستا کمال (روو له مامؤستا فاتح و مامؤستا محمد) ده لیت:

به سیه تی، چاوتان له یاریه که بیت، زنجیره یی بیری مامؤستا

علي مه بچرین، خودا ده زانیت ئیستا له گه ل کام فه یله سوو فدا، خه ریکی گفتوو گوویه و ده مه ته قی له گه لدا ده کات.

مامؤستا فاتح (قسه که یی ده بریت) و ده لیت:

مامۇستا بېويژدانە كانى قوتابخانەى دېيەكەمان

فەيلەسووفى چى، ماوھىەكە عاشق بوو ۋە بە گوولۇزارى شعرى
عاشقانەى شاعراندا، لە خوولانەو ۋەدايە، ھىندە نھىنىشى بە ھىزە
باسمان بۇ ناكات، ئەو (معشوق) ھىە، كېيەو لە كوئپە.
مامۇستا محمد:

بەسە، بەسە بېيپرنەو ۋە (كاغەزەكان دەخاتە سەر مېزەكە)، وا
من بردمەو ۋە (قسەكانى درېژ دەكاتەو ۋە).
مامۇستا كمال:

ئەگەر وايە، بەسە ئىتر يارى ناكەين.
مامۇستا فاتح:

بەسەى چى (بە پرسىيارەو ۋە)، يارىكە، يارى، من دۇراووم.
مامۇستا كمال:

كوورە تۆى چى؟ من دۇراووم.
مامۇستا محمد (دەست دەكات بە گىرفانى خۇيداو، ھەندىك پارەى
وردەو كاغەزىش دەردەكات) و دەئىت:
لە ھەردووكتان دۇراوتر منم، ئىتر نازانم ئەو قسانە چىيە كە
دەيكەن (بە پرسىيارەو ۋە).

مامۇستا فاتح دەئىت:

سوئىند بە خودا من دۇراووم.

مامۇستا كمال دەئىت:

بەو خودايەى كە لە ئاسمانەكانە، من دۇراووم. (كاغەزەكان
تېكەل دەكات و كوئان دەكاتەو ۋە) و دەئىت:

د. یوسف زهنگه نه

به پریزان، بیسه ر و بینه ره نازیزه که کان، (لاسابی
پیشکه شکارانی بهرنامه کانی رادیو و تله فزیوون ده کاته وه) ماوه ی
تهر خانکراو بو یاری کو تایی هات و تا چهنده خووله کیکی دیکه،
بهرنامه ی داهاتوومان ده ست پیده کات (روو ده کاته ماموستا فاتح و
ماموستا محمد)، ئایا ئیوه ده زانن چییه (به پرسیاره وه).

هه ردوو ماموستا (به یه که وه) ده ئین:

به ئی ده زانین.

ماموستا کمال (به پرسیاره وه) ده پرسیت:

چییه (وشه که دریز ده کاته وه).

(هه ر سی ماموستا که به دهسته کانیان ده دن به سه ر

میژه که دا) و ده ئین:

خو... وار... دنه وه... یه.

(دهیده ن له قاقای پیکه نین).

(ماموستا فاتح کاغه زه کان هه لده گریت و ژووره که

به جیده هیلیت. ماموستا کمال و ماموستا محمد، هه لدهستن و به ره و

که نتوره کانیان ده پرون و گیرفانه کانیان خالی ده که ن. ده گه پینه وه و له

دهوری میژه که داده نیشن).

(ماوه یه ک بیده نگی).

(دهرگا که ده کریته وه، ماموستا فاتح دیته ژووره وه، سینیه کی

به دهسته وه یه. چهنده شووشه یه ک، بیره و و شووشه یه ک عاره ق و

چهنده بادیه یه ک و دولکه یه ک ئاو و چهنده قاپیکی بچووی به سه ره وه یه،

له سه ر میژه که ی داده نییت، داده نشیت، هه ریه که یان شووشه یه ک

مامۆستا بېيويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

بېره راده كېشنه به رده ستى خويان، باده كانيان تا نيوه پر له عاره ق ده كه ن. باده كانيان له يه ك دده ن، بهر له وهى بيخونه وه، هه لده ستن و به ره و مامۆستا علي دهرۆن) و مامۆستا محمد (روو له مامۆستا علي) ده لئيت:

علي گيان، هه سته وهره و له گه لماندا به شدار به و پيكيكمان له گه لدا بخوره وه.

مامۆستا فاتح (قسه كانى مامۆستا محمد دهرپت) و ده لئيت:
هه ر ئه مجاره و به س.

مامۆستا كمال (دواى مامۆستا فاتح) ده لئيت:

ده وهره به ساقه، خو كفر ناييت، بو وا زيانت به سه ختى گرتووه، ئه وه ناهييت خوت له شادى و خوشيه كانى بيبه ش بكه يت و خوت بخه يته ژير كوله بارى خه مه وه، كتيب خويندنه وه چى سووديكى هه يه بو، تا ئيستا نه وه نده ت خويندنه وه گه يشتته كوئ. مامۆستا علي (سه ر به رز ده كاته وه و له ولامى هه مووياندا زور به كوورتى) ده لئيت:

سوپاستان ده كه م، ئيوه فه رموون، برۆن دانيشن و به رده وام بن و شادى و نه شه ي خوتان تيك مه دن، خوتان ده زانن من هه رگيز نه مخو واردوو ته وه و هه رگيز ناخومه وه، بويه داواى ليبووردنتان ليده كه م.

(ديسانه وه سه ر داده گريته وه سه ر كتيبه كه ي ده ستى، مامۆستا كان ده گه رپنه وه و له ده ورى ميژه كه داده نيشن، ديسانه وه

د. یوسف زهنگه نه

باده‌کانیان ددهن به یه‌کدا) و مامؤستا کمال (روو له دوو مامؤستا که ی دیکه) ده‌لئیت:

چه‌ریۆ، به‌سه‌لامه‌تی مامؤستا فاتح و ده‌زگیرانه‌که‌ی.
(هه‌رسیکیان مژ له باده‌کان ددهن و دایان ده‌نینه‌وه له‌سه‌ر می‌زه‌که).

مامؤستا فاتح (به‌توو‌ره‌یی‌ه‌وه) ده‌لئیت:

ئه‌وه‌ی گووتت کمال دوو‌باره‌ی نه‌که‌ی‌ته‌وه، ئه‌گینا..

مامؤستا محمد (قسه‌که‌ی ده‌برپت) و ده‌لئیت:

ئه‌گینا باده‌یه‌ک ئاوی سارد ده‌کات به‌سه‌ر عاره‌قه‌که‌داو ده‌یخوواته‌وه. (هه‌رسیکیان ده‌یده‌ن له قاقای پیکه‌نین و بو‌چه‌ند چرکه‌یه‌ک به‌رده‌وام ده‌بن له پیکه‌نین).

مامؤستا محمد (روو له مامؤستا علی) ده‌پرسیت:

مامؤستا علی خو‌زویر نابیت له پیکه‌نین و ده‌نگه‌ده‌نگمان.

مامؤستا علی (سه‌ر له سه‌ر کتیبه‌که‌ی ده‌ستی به‌رز ده‌کاته‌وه) و ده‌لئیت:

مرؤف له که‌سانی ری‌زدار و تی‌گه‌یشتوو، ئه‌گه‌ر هه‌له‌بکه‌ن، زویر ده‌بیت، به‌لام ئیوه له‌و ناوانازانه بی‌به‌شن، بویه ئیتر دل‌نیابه‌که زویر نابم.

(دیسانه‌وه ده‌که‌و‌یتته خو‌یندنی کتیبه‌که‌ی ده‌ستی).

مامؤستا کمال (مه‌ستانه ده‌که‌و‌یتته قسه‌کردن و روو له مامؤستا علی‌ده‌لئیت:

ئاگات له دهى خۆت بېت، ئەو قسانەت ئەوپەرى بېپېزىيە بۆ
ئىمە. (مامۆستا علي به هيچ شيوهيه كه نه تە ماشاى دەكات و نه ولامى
دەتاتەوه) ئىمەش دەتوانين به و شيوهيه له گەل تۆدا رەفتار بکهين.
(به پرسىيارهوه بهردەوام دەبېت) سەردەزناهيىم تۆ خۆت به چى
دەزانيت و خۆت کردوو به فسفس پالەوان به سەرمانهوه و خۆت به
هەموو شتيك له قەلەم دەدهيت و وا هەست دەکهيت به م رەفتار و
کردارانهت، قوتاييه كان و خانه واداه كانيان، پاداشت دەدهن و ريزت
لېدەگرن، ئەگەر راست دەکهيت، هەر ئىستا برۆ له و مندالانە پىرسە،
که کام مامۆستا باشتهو خوشتان دەويت، مامۆستا علي يا سى
مامۆستا کهى دیکه؟ به بېگوومان، هەمويان ئىمە هەلدەبزيىر
(ئاماژە بۆ خويى و مامۆستا فاتح و محمد دەكات).

مامۆستا علي (کتیبه کهى له تەنیشتى خويەوه دادەنېت و روو
له مامۆستا کمال) دەلېت:

بزانە مامۆستا کمال، زۆر چاک گويم لېبگرە، ئەگەر چى،
هەست و هوشتان نەماوه، چونکه ئەوه ندهتان (عرق) خوواردوو تەوه
که ليوه کانتان تەتەلە دەکهن و تواناى قسە کردنتان نەماوه، به لام،
به لامهوه گرنگ نيه که قوتاييه كان منيان خوښ بوويت يا نهويت، به
باشم دابنېن يا خراب، چونکه من (به په نجه ئاماژە بۆ خوى دەكات)
ئەو ئەرکهى پيم سپيندراوه و خراوه تە ئەستۆم، به لکۆو زۆرتريش، به
خوشحالييه وه، به جيده هيىم و ويژدانيشم ئاسوودهيه. (راست
دەبېتەوه دادەنیشيت و پييه كانى له تەختە کهيه وه شۆر دەکاتەوه و روو

لە مامۆستایان بەردەوام دەبێت) و دەلێت:

بە ئێ و قوتابییه هەزارانە، ئیستا ساوێلکەن و باشی و خرابی
خۆیان لە یەک جوودا ناکەن و هەو و پێیان خۆشە، مامۆستا وانەیان
پێنەلێتە و هەو بۆ خۆیان یاری بکەن و بە گالته و گەپ کاتی، خۆیان
بەسەر بەرن. هێشتا نازانن ئاکامی نەخویندن، بە کوێیان دەگەنێت و
چۆن هەر وەکوو باو و پیرانیان نەخویندەوار دەمێننەو. خۆشەختانە،
لەم دوایانەدا، زۆربەیان بە تاییبەت گەرەترەکان، بۆیان دەرکەوتوو
کە هاتن و چوونی رۆژانەیان بۆ قوتابخانە بێسوودەو تەنھا
ماندوو بوونە و هەکەیان بۆ دەمێنێتە و هەو هیچ شتێک فێرنەبوون و با
ئەو هەشتان پێبێم، زۆربەیان لۆمە ی ئیو دەکەن و لەگەڵ یە کدا باس
لەو دەکەن، کە مانە و هەیان لە مائەکانیان، پڕ سوودترە، هیچ نەبێت
دەتوانن یارمەتیدەری باوک و براکانیان بن لە کار و بارەکانیاندا،
زۆریش لە رەفتار و کرداری ئیو تێگەشتوون و دەزانن، بەرژەو هەندی
گشتیتان خستوو تە پستی گۆی و تەنھا بە شوین کەیف و رابووردنی
خۆتانان، بێگومان نە تەنھا قوتابییهکان، بە لکوو هەموو خەلکی
گوندەکەش ئاگاداری کار و باری ناپه‌وای ئیو و رق، گەشتوو تە
کونە لووتیان و هەر ئەو هەندەیان ماو بە رووتاندا بته‌قینەو.

(هەر سێ مامۆستا کە، بە دیقەت تەماشای دەمی مامۆستا

علی دەکەن).

مامۆستا محمد (قەسەکانی دەبێت) و دەلێت:

تەقیر نەکەن، با ئەو هەو لە دەستیان دێت بیکەن و تۆش

لەگەڵیاندا.

مامۆستا علي (هه لده ستیته سهر پڻ و به توور په بیه وه په نجه له مامۆستا محمد راده وه شینیت) و ده لیت:

بزانه مامۆستا محمد كه تۆ به نیو به پړوه به یری قوتابخانه كه بیت و برپاره كان هه مووی به دهستی تویه و تۆ لپرسراوی له هه موو رووداوه كان و ئەم رۆژه ره شهی قوتابیانی ئەم دېیه، ئەگەر ئەو ههسته نه بیت له دلمدا كه نامه ویت زیان به هیچ كه سیك بگه ینم، ئەتوانم کارپکی وا بگه م، كه شیرینیتان له دەمدا تال بگه م و ژیانتان وێران بگه م، منده لیم با هیشتا، دهنگ نه كه م، به لكوو و یژدانی خۆتان زیندوو ده بیته وه و دینه سهر ره وشتی راست و پاک و ههست به هه لهی خۆتان ده كه ن، به لام زۆر به داخه وه رۆژ به رۆژ خرابتر دهن و زمانتان درێژتر ده بیت، به تایبته به سهر من و خاله عه به دا. ئەمجاره یان به خۆشی پیتان ده لیم (زۆرتر تووره ده بیت) و به تایبته تۆ مامۆستا محمد (به په نجه ئامازهی بۆ دهكات) ئەگەر به پړوه به یری ئەم قوتابخانه یه نه بیت، به پړوه به یری گشتی په روه رده و فیرکردن بیت، لیت (قبول) ناکه م و کارپکی وات پیده كه م كه هه تا هه تایه، په نجه ی په شیمانی بگه زیت. مامۆستا محمد (باده كه ی داده نییت) و ده لیت:

یانی به ته مای چی بگه یته؟ چی ده توانی بگه یته؟ مامۆستا علي (قسه كه ی ده برپیت و به توور په بیه وه) ده لیت:

ئه وهی كه سوودی گشتی تیدا بیت ده توانم بیکه م.

د. يوسف زهنگه نه

مامؤستا کمال (دهمده کاته وهو دهيه ویت قسه بکات، له ناکاودا دهنگی
کردنه وهی ده رگای قوتابخانه که دیت، هه موو بیده نگ ده بن، مامؤستا
علي ژووره که به جیده هیلیت).

مامؤستا فاتح (روو له و دوو مامؤستا که ی دیکه) ده لیت:

چی تووشی به لای خو مان بووینه؟

مامؤستا کمال (مژیک له باده که ی ده دات) و ده لیت:

گوپی مه ده ری، چاره ی ده که ی ن. به لایه کی نه وتوی بو
درووسته ده که ی ن، هه تا هه تایه له بیری نه چیت و پییه وه بنالینیت و
ئیت نه توانیت به و شیوه یه، زمان دریزی بکات.

(دهنگی فهرموو، فهرمووی خاله عه به ی مامؤستا علي له

دووره وه دیت، مامؤستا محمد ده که ویته قسه کردن) و ده لیت:

عه به یه، نه ی به خیر نه یه یه یه، ده ییت به م شه وه بوچی

هاتینیت؟

مامؤستا فاتح ولامی ده داته وه و ده لیت:

زور جار به شه وان دیت و له گه ل مامؤستا علي له یه کییک له
ژووره کاندادا ده نیشن و ده که ونه قسه کردن. باسی چی ده که ن، ئیت
مه گهر خودا بزانییت.

مامؤستا کمال (ده که ویته قسه کردن) و ده لیت:

وا باشه نه م شووشه و مووشانه بشارینه وه تا عه به

نه یانینیت.

مامؤستا محمد (ولامی ده داته) و ده لیت:

مامۆستا بېيويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

هيچ پېويست ناكات بيانشارينه وه، هه رچى ده لئيت، با بيلئيت،
له عه به ي فراشيئش بترسيين. (به پرسىياره وه)
(دهرگاي ژووره كه ده كرئته وه و مامۆستا علي و خاله عه به دئنه
ژووره وه) مامۆستا علي (روو له خاله عه به) ده لئيت:
فه رموو، فورموو خاله عه به گيان.

خاله عه به (به ر له وهى هيچ قسه يه ك بكات، لووت ده كات به
ئاسماندا و ده كه وئته بوون كردن) و ده پرسئيت:

ئه رى مامۆستا علي پيم نالئيت، ئه م بۆنه پيسه چييه دئت به
لووتمدا، نه كات مشكئيك، تۆببئيت، يا شتيكئيتير؟ خو خوتان ئاگادارن
من هه موو رۆژئيك ژووره كان به شيوه يه ك پاك ده كه مه وه وه كوو گول.
(ته ماشايه كي سه ره وهى ژووره كه ده كات و ئاوهرئك به لاي
مامۆستا كاندا ده داته وه و به بئ ئه وهى قسه بكات، به سه رساميه وه
ده روانئته سه ر مئزه كه و روو له مامۆستا علي ده پرسئيت:
ئه رى مامۆستا علي ئه و شووشه و به رداخانه چين له سه ر
مئزه كه.

مامۆستا علي (روو له خاله عه به) ده پرسئيت:

بوچى نازانيت ئه وانه چين له سه ر مئزه كه.

خاله عه به:

نا به خودا نازانم.

مامۆستا علي:

د. يوسف زهنگه نه

نه وانه شووشه ی عاره قن، عاره ق. بۆنه که ش، بۆنی عاره قه و
بۆنی مشکی تۆپی و نیه.

خاله عه به (به سه سامییه وه، دهسته کانی ده خاته که مه ری
خۆی) و ده پرسیت:

چی، چی، شووشه ی عاره ق، بۆنی عاره ق.

مامۆستا علی:

به ئۆ، به ئۆ، خاله عه به گیان. شووشه ی عاره ق و بۆنی عاره ق.

خاله عه به:

أستغفر الله، أستغفر الله، ده ئیم، من چهند جار یکی دیکه ش
به ره له نه مشه و که به یانیان زوو هاتووم، له دووره وه نه م بۆنه هاتووه
به لووتمدا، به لام قه د نه مزانیوه که بۆنی عاره ق بووه. هه ی قووپی
دوونیا م به سه ر، ته نه ا عاره قمان که مبوو، نه ویش په یدا بوو (له نا کاو
ئاوهر ده داته وه بۆ لای مامۆستا علی) و ده ئیت:

مامۆستا علی خوا حافیز، من رویشتم، تا تووشی غه زه بی خوا
نه بووم، من ده قیقه یه کیش لیره نامینمه وه و نه و کاره ش هاتم بۆی و
نه و قسانه ی ده مه ویست بیکه م، نایکه م (نهرم نهرم راده کات، پیش
نه وه ی ژوو ره که به جیبه ئیلیت، ده گه رپته وه وه ده م ده نیت به گوئ
مامۆستا علیدا) و ده ئیت:

سویند به خودا بیریکی وایان بۆ هه لکه نم، هه تاهه تایه
نه توانن لییده رکه ون. (دوو باره نهرم نهرم راده کات) و به رده وام ده بییت،
له استغفر الله، استغفر الله، گووتن (ژوو ره که به جیده هیلیت،
مامۆستا علی له سه ر جی خه وتنه که ی خۆی داده نیشیت).

مامۆستا بېيويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

مامۆستا فاتح (روو له دوو مامۆستا كهى ديكه) ده لېت:

ئەمە چى بوو، تېنە گە يشتين، بۆچى هات و بۆچى وازوو چوو؟

مامۆستا كمال:

رەنگە كارىكى گرنگى هەبوويت بە مامۆستا علي، بەلام بينىنى

خواردنە وه كان لېيانى تىكدا.

مامۆستا محمد:

رەنگيشە، لە گە پانە وهيدا دواى دەوام، بۆ ماله وه، خەوى

لېكە وتبېت و خەونى خرابى بينىبېت.

(هەرسى دەيدەن لە قاقاي پېكە نين و ديسانە وه بادە كانيان

لە يەك دەدەن و دەكە ونە وه خوواردنە وه)

مامۆستا علي (تە ماشاى كاتر مېرە كهى دەستى دەكات و هەلدەستېتە

سەرپى و روو له مامۆستايان) ده لېت:

بە يارمە تيتان، من دەرپۆم بۆ مزگەوت.

(هەرسى مامۆستا كه بە لالووتە وه) ده لېن:

فەرموو، فەرموو، (بەر لە دەرچوونى، مامۆستا كمال، رووى

لېدەكات) و ده لېت:

لە بىرت نە چېت، دوعاى خېرمان بۆ بكەيت.

(مامۆستا علي ژوورە كه بە جېدە هېلېت).

مامۆستا محمد (پاش دەرچوونى مامۆستا علي) ده لېت:

شەرت بېت كارىكى وات بە سەر بېيىم علي ئەفەندى، كه ،با،

بە دەوارى شېرى نە كردېت.

د. يوسف زهنگه نه

(ههرسیکیان دیسانه وه باده کانیان دهدهن بهیه کدا) و ماموستا فاتح
دهلیت:

به سه لامه تی علی نه فهندی و عه به ی فراش.

شانۆ تاریک ده کریت و موسیقاییه کی نه رم له گه ل دهنگی شمشالدا
لیده دریت، دیمه نه که له ژووری نووستنی ماموستایانه وه، ده گۆردریت
به مائی خاله عه به)

دیمه نی دووه م

كات: شه وه.

شوين:

مائی خاله عه به، ژووریکى لادیانیه، چهند (رف) ټکی دارین به دیواره کانه وه هه لواسراوه، هه ندیك قاپ و مه نجه ټی بچووک له سه ریان دانراوه، چهند پارچه (قماش) ی رهنگا ورهنگ به دیواره کانه وه هه لواسراوه، لای دیواری سهرووی ژووره که وه، سندوقیک دانراه و هه ندی دوشه ک و که لووپه لی نووستنی له سه ردايه، ده رگای ژووره که لای خوارووی ژووره که وه یه نزیك له ته ماشا که ران، چرایه ک له سه ر میژیکى زور بچووک، له ناوه راستی ژووره که دا به هه لکراوی دانراوه، خاله عه به پالیداوه ته وه و خویداوه به سه ر سه نگیایه کدا، ته سببیکى قه زوانی به ده سه ته وه یه و چووته بیریکى قووله وه، ته ماشایه کی لای ده رگای ژووره که ده کات، به ده نگیکی به رزه وه) بانگ ده گات و ده لیت:

خاته، خاته، نه وه چهند جارت پیتبلیم، نه وزادم بو بانگ ناکه یت، کارم پییه تی.

(له دووره وه دهنگی ژنیک دیت) ده لیت:

د. یوسف زهنگه نه

کووره ئی، ئی، منیش چهنډ جار هاوارم کرد، باشه، باشه، دهستم گپراوه و خهړیکی ئاودانی مانگا زهردهم. نهوزاد رویشتووه بو ئاوهینان له کارپزه که، هه ر که گه یشته پییده ئیم بیت بو لات. خاله عه به:

باشه، باشه ئیستا، تیگه یشتم.

(راست ده بیته وه و چوارمشقی داده نیشیت و قو له کانی ده خاته سه رانی و روو له ته ماشاکه ران) ده ئیت:
به خودا وا دیاره نه و قوتابخانه یه له من (حرام) ده بیت، چونکه ئیتر غیره تم قبول ناکات، خزمه تی عاره ق و شراب خو ر بکه م، مه گه ر هه ر خودا بزانیته له که یه که وه نه و کارانه نه نجام ده دن و من پییم نه زانیوه (ده ست و سه ر به ره و ئاسمان به رز ده کاته وه) و ده ئیت:
خودایه به خاتری گه وره یی خو ت لیم بیووره، خو ت ئاگاداری له مه و به ر پییم نه زانیوه و بیئاگابووم له و کارانه یان. (به سه ر له قانده نه وه) به رده وام ده بیت و ده ئیت:

به لام، نا، نا، وا به ئاسانی وازیان لینا هیتم و ده ست له کار ناکیشمه وه. با جار یک نامه یه ک بو (مدیری معارف) بنووسم و نه ویش تاقی بکه مه وه بزانه م چی ده ئیت و چی ده کات، نه گه ر ریچاره یه کی دوزیه وه و نه م به نیو ماموستایانه ی ته من کرد، نه وه باشه و نه گه ریش نا، نه و جا ده ست له کار ده کیشمه وه و خودا یار بیت، کاریکی دیکه، هه ر په یدا ده که م، که بتوانم له ریگه یه وه لوقمه نانیک په یدا بکه م و به شیره که ی مانگا زهرده وه، له گه ل ژن و منداله که مدا بیخوین، برسپیه تی کیشانه م ئابرومه ندانه تره له و پاره یه ی که له ریگه ی

خزمهت به عارهق خۆرانه وه، دهستم ده كه وپت؛ ئه و كاته شه كه بۆ هه موو خه لكى ئاواييه كه، به سه رهاتى مامۆستاكان باسده كه م و پييانيش ده ليم بۆ دهستم له كار كيشاوه ته وه.

(دهنگى كرانه وهى ده رگاي ژووره كه دپت، خاله عه به ئاوه ر ده داته وه، مندالپكى (۱۲) ساله، دپته ژووره وه، كراسيكي ديرژوو چاكه تيكي له به ردايه، سه ر قۆله كاني به په رۆى جياواز له رهنگى چاكه ته كه، داپۆشراوه و دووراوه)

خاله عه به (ته ماشاي ده كات) و ده لپت:

نه وزاد كورم گه راپته وه؟

نه وزاد ده لپت:

به ئى بابه، داىكم گووتى كارت به من هه يه.

خاله عه به:

به ئى رۆله. برۆ كاغه زىك و قه له ميك بهينه و وه ره دانيشه، من چه ند شتيكت پپده ليم و تۆش به ريك و پيكي بينووسه، به لام وريابه لاي هيچ كه سيك باسى نه كه يت. (نه وزاد به سه ر له قاندىن، ره زامه ندى خۆى ده رده برپت و ژووره كه به جپده هيلپت. خاله عه به ته نها ده مي نيته وه، سه نگيايه ك راده كيشيت و ده يخاته سه ر ئه ژنۆكاني و قۆله كاني ده خاته سه رى و له به رخۆيه وه) ده لپت:

بۆم راويستن، مامۆستاكان، شه رتى خوا بي ت چووارميخه تان بكو وتم و كارپكى واتان پيبكه م، كه هه تا هه تايه له بيرتان نه چپت، ده رس نالينه وه به مندالان. عارهق ده خۆنه وه. نيوه رۆخه و ده كه ن.

د. يوسف زهنگه نه

(هه موو ئه وانه به سهر له قاننده وه ده لئيت. نه وزاد ده گه رپته وه، ده فته رى به ده سته وه يه، به پال باوكيه وه داده نيشت، ته ماشاي باوكي ده كات) و ده لئيت:

فه رموو بابه، بلن چي بنووسم (به پرسى ياره وه).

خاله عه به (له ولا مدا) ده لئيت:

په له مه كه، كوورم، په له مه كه، با بيري لئبكه مه وه، تا نه و بيره ي بويان هه لده كه نم، قوولتروو قوولتري بكه م (ده كه ويته بير كردنه وه).

نه وزاد (به پرسى ياره وه): بابه، بو به ته ماي داوا بكه يت، بيري ناوى شيرين له ديه كه ماندا لئبده ن.

خاله عه به ده لئيت:

بيري ناوى چي روله، بير بو ماموستاكانت هه ل ده كه نم، يپرئك، كه هه تاهه تايه نه توانن به ئاسانى لئيه وه ده ركه ون و رزگاريان ببئت. (سه نگيا كه فرى ده دات) پشتيه وه وه ده لئيت:

بنووسه كوورم بنووسه، جه نابى مديري معارف (نه وزاد پاش چه ند چركه يه ك بير كردنه وه، سهر داده گرئت به سهر كاغه زه كه دا و به دهم نووسينه وه) ده لئيت:

جه، جه، جهنا، جه نابى، مو، مو، مودير، مووديري، مه عاااa

(خاله عه به له گه ل ده نكي كوورپه كه يدا، سهر ده له قينيته وه) و ده پرسئت:

ها، ته واو روله.

مامۇستا بېيويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

نه وزاد: به ئى ته واو بابە.

خالە عە بە:

الحمدلله، بنووسە، سلام و عليك.

نه وزاد (به هه مان شېوهى پېشوو، ده كه ويته نووسين و به دهنگ)
ده لىت:

سە، سە، سە لام، عەل، عە لەى، عە لە يك.

(خالە عە بە دەست دە خاتە سەر شانى نه وزاد) و ده لىت:

به خودای كورم، ئە گەر حال بەم شېوهيه پروات، تۆش هيچ.
بەم نقە نق و جقە جقە، بتە ويٹ نامەم بۆ بنووسيت و مديرى معارقم
بۆ تېبگە ينىت، ئە وه هە تاهە تايە تېناگات و منيش له مە بە سته كه مدا
سە رناكه وم.

خالە عە بە (روو له نه وزاد) ده لىت:

دەك داوه شىيت كورم، هەى خودا له نيوت بە رىت، ئە مە
نووسينه تۆ نووسيوته، ئە مە دەست و خەتى قوتابى پۆلى پېنج و
شە شه (دەست بۆ كاغە زە كهى بە ر دەستى نه وزاد دريژ دەكات)،
هاوتە مە نانى تۆ ئىستا له ئاوايى و دېيه كانى ديكە دە ستيان له مە كينه
به پە لە ترە و خە تيان له خەتى مطبعه جوانترو رىك و پېكتەرە و ئە مە ش
حالى تۆيه، بەم حالە دە تە ويٹ، قوتابخانه تە واو بكە يت و ببیت به
شتيک و ملەت ئازاد بكە يت؟ بەم حالە من به تە ماى مووچەى تۆ بم و
تۆ دايك و باوك و براو خو شكه كانت بژىنى و له هە ژارى رزگارمان
بكه يت. ئەى خاك بە سە رت عە بە بۆ مندالېك كه هېناوتە ته دونياوه

د. یوسف زهنگه نه

(به نارامی به دوو دهستی دهدات به سهر خویداو دهستی داده گریټ و دهستیکی دهخاته سهر نیوچاوانی خوئی و دهچیته بیریکی قووله وه، نه وزاد دانیشته وه سهری له خوواره و تهماشای کاغه زه که ی به ردهستی خوئی دهکات. خالّه عه به له نا کاو دهست داده گریټ و دهیخاته سهر شانی نه وزاد) و ده لیت:

نا کورم، نا، لیم ببووره، من په له م کرد له برپاردان و لومه ی تو کردن، من هه له بووم، گوناھی تو نیه و تاوانی تو نیه؛ گونا ه و تاوانی محمد و کمال و فاتح نه فهدندییه، تاوانبار نه و بیویژدانانه یه، که رهنجی تو و سهدان قووتابی دیکه ددهن به باداو ته نها ئاواتیان خوش رابووردنی خویننه و چاوهروانی هاتی سهری مانگه، بو مووچه وه هرگرتن و خه وتن و خواردن و خوواردنه وه یه. دلته نگ مه به کورم دلته نگ مه به، روژگار هر و نامینیت و هه تاهه تایه به م شیوه یه بویان ناچیته سهر (نهرم نهرم دهدات به سهر شانی نه وزاددا، بو دلدانه وه ی، که میک بیده نگ ده لیت.، به ردهوام له قسه کردندا و له بهر خو به وه) ده لیت:

نازانم روو له کئی بکه م، که نامه یه کی ریټ و پیکم بو بنووسیټ و متمانه شی پیبکه م که لای که س باسی نه کات، تا نا کامه که ی ده بینین و بزاین مدیری معارف چیمان بو ده کات.

(له نا کاودا دهست دهدا به یه کداو به دهنگیکی به رزه وه)

ده لیت:

ته ری به خودا، دوزیمه وه، دوزیمه وه (روو له نه وزاد) ده لیت:

نهوزاد كورم، راکه به په له تا دونيا تاريك نه بووه، بو مالى حاجى فتاحى دهرهاوسيمان، نه مړو به يانى له مزگهوت بو نوږى به يانى، خوئ و براکه يم بينى، که له شاروه له گه ل شيرکوى کورپدا هاتوون بو سهردانى حاجى، که که ميک ناساغه.

(نهوزاد هه لده ستپته سه رپ، روو له باوکی) ده لپت:

باشه به سه رچاو، نهى نه گهر له مال نه بوون (به پرسى ياره وه).

خاله عه به ده لپت:

با، با، له مالن، به م درهنگ وه خته بو کوئ دهرپون، راکه برؤ. (نهوزاد شانؤ به جيده هيلپت، خاله عه به ته نها ده ميپته وه،

که ميک بيدهنگى، به دهنگيکى به رزه وه) ده لپت:

خاته، خاته، نه رى چاييه که چيلمات (به پرسى ياره وه).

دهنگيک له پشتى شانؤ وه:

ناماده يه، ناماده، من خه ريکم هه وير ده شيلم، بو نانى به يانى، خوت وهره تپيکه. (خاله عه به هه لده ستپته سه رپ و له دهرگا بچو وکه که وه دهرده چپته دهره وه و شانؤ به جيده هيلپت، موسيقايه کى نه رم بو چند خووله کپک. خاله عه به ده گه رپته وه، پيال يه ک به ده ستپکيه وه و ژير پيال يه ک به ده سته که ي دیکه يه وه. چاييه که داده نيپت و نه و جا خوئشى داده نيشپت).

خاله عه به (له بهر خوئيه وه):

ئاخر خودا گيان، به قوربانى بم، چى گونا هپکمان کردبوو که نه م مروفه بېويژدانانه ت کرد به به شمان، که تۇسقاليکيش

د. یوسف زهنگه نه

ههستی به پرسیاره تی و مرؤفایه تی بیان تیدا نیه و دلّیان به و مندا لانه ناسووتیت که له گهرمای هاوین و ساردی زستاندا، له ناو چهند پۆلیکدا داده نیشن، به بئ ئه وهی وانه یه ک بخوینن، یا شتیک فی برن. نازانم سه رم لیشیواوه، تو بلیت ماموستایانی قوتابخانه کانی دییه کانی دیکه ی ده ورو به ریشمان هه ر وه کوو ئه مانه ی ئیمه بن.

(خاله عه به، خه ریکی چای خواردن و بیرکردنه وه یه، له نا کاو ده رگا که ده کړیته وه و نه وزاد و شیرکوؤ دینه ژووره وه. شیرکوؤ منداییکی رووخوش، هاوته مه نی نه وزادی خاله عه به، به لام به بالآ که میک کوورتر له نه وزاد، جلیکی کوردی له به ردایه و قژه که ی داهیناوه و روو له خاله عه به) ده لیت:

ئیواره باش مامه.

(خاله عه به سه نگیا که له سه ر ئه ژنوکانی لاده دات خو ی راست ده کاته وه) و ده لیت:

هه ی علیک السلام، یا خودا به خیر هاتی کوورم، وه ره ئیره وه (ده ست بو پال خو ی دریز ده کات)، به ته نیشتمه وه دانیشه، (شیرکوؤ داده نیشیت، نه وزاد هه ر به پیوه راویستاوه. خاله عه به روو له شیرکوؤ ده کات) و ده لیت:

کورم شیرکوؤ من بو ئه وه توّم بانگ کرد بو ئیره، چونکه کارنکم پیت که وتووه، ئه گه ر بتوانی بوّم نه نجام بده ییت، هه تا هه تایه ممنونت ده بم.

شیرکوؤ ده لیت:

مامۆستا بیویژدانه کانی قوتابخانهی دئییه که مان

به سه ر چاو مامه، من ئاماده م بۆ هه موو یارمه تییه ک، که له ده ستم بییت.

خاله عه به (روو له نه وزاد) ده لییت:

کورم ده فته ره که ت و قه له مه که ت بده به کاکه شیرکو
(نه وزاد نه و کاره نه نجامده دات.)

خاله عه به (روو له شیرکو) ده لییت:

کورم، کاکه شیرکو گیان، ده مه ویت نامه یه کم بۆ بنووسیت بۆ
به پرتز (مدیری معارف).

شیرکو:

باشه مامه گیان، به سه رچاو، فه رموو بلن، چی بنووسم.

(خاله عه به خۆی لار ده کاته وه زۆر به هیواشییه وه ده می له

شیرکو نزیك ده کاته وه ده که ویتته قسه کرد و شیرکۆش سه ری به
نیشانه ی تیگه یشتن له قسه کانی، ده له قینیتته وه و پاش ماوه یه ک خاله

عه به ده م دوور ده خاته وه روو له شیرکو) ده پرسیت:

ئه ی بۆچی قسه کانم نانووسی.

شیرکو ده لییت:

مامه گیان که ی تۆ لیبوو ویتته وه ئه و جا من ده سته ده که م به

نووسین.

(خاله عه به دیسانه وه سه نگییا که ده خاته سه ر رانه کانی و

خۆی ده دات به سه ریدا) و ده پرسیت:

ئه ی له بیرت ده مینیت، ئه وه ی که گووتم.

شیرکۆ:

به ئی مامه گیان هه موو قسه کانتتم له بیره و هه ر ئیستا ده کهومه نووسینیان و که ته واو بووم بۆت ده خوینمه وه. به لام مامه گیان، (به پرسیاره وه) بۆچی وا هیواش و به بیده نگ قسه ده که ییت خو که سیکی بیگانه له ژووره که دا نیه، که گوئی لیبیت، تو چی ده لیبت.

خاله عه به:

راست ده که ییت شیرکۆ گیان، به لام باستره که هیواش و ئارام قسه بکه یین، چونکه دیواریش گوئی هه یه (دهست ده خاته سه ر گوینکانی خوئی). شیرکۆ ده پرسیت:

ئیستا نه وه ی که فه رمووت کاروو پیشه ی مامۆستاکانی دپیه که تانه.

خاله عه به:

ئه ری به خودا کوورم. نه گه ر وا نه بیبت، بۆچی وا دلی من ئاگری تیبه رده بیبت و (دهست ده خاته سه ر دلی) هه لده قرچیت. (شیرکۆ به په له دهسته دکات به نووسین و خاله عه به ش به سه رسامیه وه ته ماشای دهستی دهکات، و جاروو باریش سه یری نه وزادی کووری دهکات که به پیوه راویستاوه و خه مباره و ته ماشای دهستی شیرکۆ دهکات، باوکی هه ست به خه مباری کوره که ی دهکات، یه ک دوو کوخه دهکات و روو له نه وزاد) ده لیبت: کوورم نه وزاد، برۆ که میک ئاووم بۆ بینه.

(نه وزاد به په له ژووره كه به جیده هیلیت، شیرکو به رده وامه له نووسین و خاله عه به له ته ماشاگردنی دهستی، نه وزاد ده گه رپته وه، جامیک ئاووی به دهسته وه، باوکی ئاووه كه وه رده گریت، دهیخواته وه، دهستیک ده هیئیت به ریش و سمیلی خویدا، شیرکو له نووسین ده بیته وه، روو له خاله عه به) ده لیت:

مامه گیان ته واو، ئه وهی فه رموت هه موویم نووسی و با بۆتی بخوینمه وه، ئه گه ر به دلت بوو، ئه و جا مۆری بکه.
خاله عه به:

فه رموو کورم.

شیرکو:

به نیوی خودای گه وره و مهربان.

پایه به رز به رپتوه به ری په روه رده و فیرکردن. سه لای خوداتان لیبیت. دلسۆزی و هه ست و ویزدان پالیان پپوه نام بو ئه وهی ئه م نامه یه، به رزبکه مه وه بو به رپرتان، ده رباره ی مامۆستایانی قوتابخانه ی دېيه كه مان به نیوه كانی (محمد، کمال و فاتح)، تاوه کوو بزانی که چون هه ستی مرؤفایه تی خوئیانیان ژپری خستوه و و هیچ ریزو نرخیکیان بو وشه ی به رپری مامۆستا نه هیشتوه و به ته واوی قوتابییه کانیان پشتگویی خستوه، نه بیر له پاشه روژیان ده که نه وه، نه بیر له باوک و دایکه هه ژاره کانیان ده که نه وه که چاوی ئومیدیان برپوه ته منداله کانیان، که خویندن ته واو بکه ن و بن به که سایه تیبه ک که سوود به خانه واده کانیان و نه ته وه که یان بگه ینن. له بریتی ئه وهی

د. یوسف زهنگه نه

کاته کانی خوځیان به فیځکردنی قوتابیان هه ببه نه سه ر، به قمار و کاغه ز یاری کردن و عرق خواردنه وه ده به سه ر و شه وان تا به ره به بیان خه ریکی نه و کاره ناشیرینه ون و به رږښ تا نیوه پروان ده خه ون و هه که هه لیش ده ستن، زهنگی کوټای ده وام لیده ده ن و قوتابیان ره وان هه مال هه کانیان ده که ن. نه گه ر دل سوژی کیش ره خنه یان لیبگریټ یا ناموژگاریان بکات، به شیوه یه کی زو ر ناشیرین ولامی ده ده نه وه وه ره فتارو کرداری له گه لدا ده که ن، تا راده یه ک قوتابییه کان له وان ه خویندن بیبه ش بوون و تا کوو نه وان هه ی پوله کانی به رزتریش، توانای خویندن و نووسینیان نیه و فیږی هه چ شتیکی به که لک و سوود نه بوون. پیمخوشه نه وه شتان بخه مه به رچاو که ته نها یه ک ماموستامان هه یه که نه ویش (ماموستا علی) ه که خو ی له خه و و پشوودان بیبه ش کردووه و کاته کانی خو ی ته رخان کردووه بو وان ه وتنه وه و فیځکردنی قوتابیان، تا راده یه ک که وان ه بو قوتابیانی هه موو پوله کان ده لیته وه و قوتابیانی ش هه موویان نه و ماموستایه یان خو شده ویټ و لیپرازین. به لام نه وه ی جییداخه، سه ماموستا که ی دیکه حه زی لینا که ن و له دژی ده جوولینه وه و گرفتی بو درووسته ده که ن، ته نها له به ر نه وه ی سه رزه نشیان ده کات و ره خنه یان لیده گریټ، بو ره فتارو کردارو هه لئس و که وته ناشیرینه کانیان.

چه نابی به رپوه به ر تکات لیده که م هه رکه چاوت به م سکا لایه ی من که وت، هه وئ نه وه بده، که ریچاره یه ک بو نه م گرفته گه وره یه بدوژیته وه و مندالانمان له نه خوینده واری رزگار بکه یت و راده ی زانیاریان بگه ینیته راده ی قوتابیانی نیو شاره گه وره کانی

مامۆستا بېويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

ده شه ره كه مان، نه گهر وانه بېت، باوهر بفرمومون، نه ته نها خودى
مندالنه كان نه خوینده وار ده میننه وه، به لكوو خانه واده كانيان و
نه ندامانى كوومه لگا كه شمان، تووشى زيانىكى نه وتو گه وره ده بن،
مه گهر خودا بزائیت به ره وه كويمان ده بات. ئیتر سوپاس و چاوه پروانى
هيمه تتانين.

عبدالله مه لا شريف، فراشى قوتابخانهى دېى كانى بېتاو.
(شېركو له خویندنه وهى راپورته كه راده وه ستیت، روو له خالو عه به)
ده پرسیت:

بیت چوون بوو مامه گيان، شتیكى ديكهت ده ویت بیخه مه
سه رى، يا نه وهنده به سه. خوژگه (ظرف) يکيش هه بوایه بمانخستایه
نیوى، چونكه جوان نیه، هه روا بدریته ده ستى به رپوه به رى په روه رده وه
فېرکردنه وه له شار. (خاله عه به له سه ره تاي خویندنه وهى نامه كه وه له
لايه ن شېركوو، تا كووتايى واقى ورماووه ده مى داچه قاندوووه زه قزه ق
چاووى برپوه ته ده مى شېركو، له ناکاودا راده په رى و سه نگیاکه ی
سه ررانى ده خاته لاوه و باوهش ده کات به شېركوداوه ده كه ویتته نه ملاو
نه ولا ماچ کردنى. ده کشیتته پاشه وه وه له شېركو) ده پرسیت:

كوورم تو پۆلى چه ندى ناوه ندىت.

شېركو (به پیکه نینه وه) ده لیت:

مامه گيان ناوه ندى چى، من پۆلى پینجه مى سه ره تاييم.

خالو عه به ده پرسیت:

د. يوسف زهنگه نه

چی، چی، پینجی سهره تایی، ماشه لآ، ماشه لآ، یاخوا کورم خوا
ته مه ندریژوو سه رکه وتووترت بکات.

شیرکۆ:

زۆر سوپاس مامه گیان.

(خاله عه به ده سته دکات به باخه لیداو شقارته که ی دهرده هیئت و
روو له شیرکۆ) ده لیت:

شیرکۆ گیان، وهره که که م بده ری با مۆری بکه م و به مۆرکراوی
بیده مه دهستی، مدیری معارف.

شیرکۆ (کاغه زه که ی بو دریژ ده کات) و ده لیت:

په نجه که له ی چه پت تهر بکه، نه و جا بیماله به شقارته که دا.
(خاله عه به په نجه ی ده ساویت به زمانیداو دوا یی به شقارته که دا) و
له شیرکۆ ده پرسیت:

ده ی شیرکۆ گیان زوو زوو تا وشک نه بووه ته وه، پیم بلێ له
کوئ مۆری بکه م.

شیرکۆ (په نجه ی له سه ر ناوه که ی داده نیئت) و ده لیت:

لیره دا مۆری بکه به لام وریا به زۆر گووشاری نه هیئته سه ر،
نه وه کوو کاغه زه که کوون بیت.

خاله عه به (کاغه زه که له سه ر رانی داده نیئت و په نجه
ته ره که ی ده نووسی نیئت به وهره که که دا) و ده لیت:

ده بیخۆن ده ی مامۆستا بیویژدانه کان، عاره ق ده خۆنه وه،
قمار ده که ن، رۆژ تا نیوه رۆ ده خه ون، شه رت بیت واتان به سه ر

مامۆستا بېيويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

بهيئم، كه تا ئه و رۆژهى له ژياندا مابن، له بېرتان نه چيٽ. (روو له شيركو دهكات) و ده پرسيت:

ئىستا پيم بلى شيركو گيان، چون بيگه ينمه جنابى مديرى

معارف.

شيركو كتووپر ولامده داته وه و ده لئيت:

خه مى ليئمه خو مامه گيان من ده بيه م.

خاله عه به ده لئيت:

ئافه رين، ههى بارك الله، به لام (به پرسىاره وه) به بوچوونى تو

باشتر نيه، خو م برؤم بو شاروو دهست به دهست بيدم به جنابى مديرى معارف.

شيركو له ولامدا ده لئيت:

به ئى باشتره، به لام (به پرسىاره وه) ئايا ده زانى رۆژيک كه تو

دهرؤيت، به رپوه به رى پهروه ده، له وئى ده بئيت، يا ئه گهر له وئيش بئيت كاتى ده بئيت بو ديتنت.

خاله عه به له ولامدا ده لئيت:

زؤر راست ده كه يت، ئه گهر له وئيش نه بوو ده يسپيرمه ده ستى

يه كيک له وانه ي (دائره كه ي) كه بيگه ينن به ده ستى و پئى بلين كه فراشه كه ي دئى كانى بئتاو به ده ستى خوئ هئناويه تى. (به پرسىاره وه)

به بوچوونى تو به م شيوه يه باشتر نيه، شيركو گيان.

شيركو:

د. یوسف زهنگه نه

به ئۆ زۆریش باشته، دهیسه لمیڤت که رووداوه که، گه لیک
گرنگه به لاتوهو به په رۆشه وه به شوین ریچاره دای بوی.
خاله عه به:

ئستا شه وه، مامۆستا کان خه ریکی به زمه که ی هه میسه یی
خویانن، به لام به یانی زوو که ده رۆم بو قوتابخانه، له مامۆستا محدی
به رپوه به ری قوتابخانه داوا ده که م که رۆژیک پشووم بداتن بو کارینی
تایبه تی و که داوا که می په سه ند کرد، ئه و جا دووسبه ی ده رۆم بو شارو
به لکوو خوا کردی مدیری معارف، له وئ بوو و چاویشم پییکه وت
تازۆر شتی دیکه شی پی بلیم و به دریزی باسی رهفتارو کرداره کانی
دیکه شیان بکه م، که دووره له رهفتارو کرداری مرؤفانی پاک و خاوه ن
ویژدانه وه.

(خاله عه به هه لده ستیته سه رپن، کاغه زه که چوارقه د
ده کات، ده یخاته باخه ئی، روو له شیرکو و نه وزاد) ده لپت:
شیرکو گیان له گه ل نه وزاد دانیشن من ده رۆم نوێزه که م
ده که م و ده گه رپمه وه. (هیواش هیواش ژووره که به جیده هیلیت.

(نه وزاد به پال شیرکووه داده نیشت و به شه رمیکه وه) ده لپت:
ئه زانی شیرکو گیان، بهر له هاتنی تو، باوکم داوای لیکردم،
که ئه و نامه یه بنووسم، به لام راستت ده ویت، من نه متوانی، و ابزانم،
گوناه ی منیش نیه، چونکه نه هه ر من به لکوو هه موو قوتابیانی
دیکه ش، ئاواتی ئه وه ده خوازین که وه کوو قوتابیانی، قوتابخانه کانی
شوینه کانی دیکه فیبری خویندن و نووسین بین و بگه ین به ئاوات،
به لام چیبکه ین، ئه گه ر مانگی وانه یه کیش به ته واوی نه خوینین و فی

مامۇستا بېيۇيژدانە كانى قوتابخانەى دېيەكە مان

نەكړيښ. ئەم تۆسقالەش كە فيرېبووين، تەنھا لە هيمەت و دلسۆزى يەك مامۇستايەكە، كە ئەويش بە تەنيا فرياي هەموومان ناكەويت و نازانېت لە كام پۆلدا ئامادە بېت.

(شېركۆ هەناسەيەكى قوول هەلډەكېشېت) و دەلېت:

زۆر بەداخەوہ بۆ ئەم بەسەرھاتەتان، بەلام وا بزائم ئەم سكالايەى باوكت، ژيانى ئيوہ بە تەواوى دەگۆرېت و بەرەو بارودۆخېكى ئېجگار باشترتان دەبات.

نەوزاد (بەئارامى) دەلېت:

خودا بكات وايېت. ئەى مامۇستاكانى ئيوہ لە شار، چۆن

لەگەل قوتابياندا؟

شېركۆ دەلېت:

مامۇستاكانى ئېمە، ئەوجا مامۇستا هەيە لەم ولاتەدا وەكوو ئەوانەى ئېمە باش بن، هەموو ئاواتېكيان، فيرېوون، سەرکەوتن و پېشكەوتنى ئېمەيە، هەموو كاتەكانيان بۆ فيرکردن و رېنەمايى و بەرژەوہندى ئېمە تەرخان کردووه، بۆيە ئېمەى قوتابيان، زانباريەكانمان گەلېك زۆرتەرە بەرزترە لە رادەى پۆلەكانمان و تەمەنيشمان؛ خوشترو باشتريش بۆ ئېمەى قوتابيان ئەوہيە كە ئەگەر گرفتېك يا پرسىيارېكمان هەبېت كە پەيوہندى بە وانەكانمانەوہ هەبېت، لە دەرەوہى قوتابخانەكەشدا دەتوانين پرسىياريان لېيكەين و ئەوانيش بە دلېكى فراوانەوہ گويمان لېدەگرن و ولانمان دەدەنەوہ.

نهوزاد (به پرسىيارهوه) ده لئيت:

ئەى نازانم بۆچى له دئيه كهى ئيمه دا، مامۆستاكانئه وهنده
بيويژدانن.

شيركو ده لئيت:

له بهر بيچاوديري. كهس نيه چاوديرييان بكات و بيانخاته ژير
پرسىيارهوه. به داخه وه كه باوك و دايقى قوتابيانيش رهنگه له بهر
نه خوئيندهوارى و ئاگادار نه بوون له چۆنيه تى كارى مامۆستايان،
نه زانن به چى شيوهيه كه رهفتارو كرداريان له گه لدا بكهن و بيدهنگ
دهبن به رامبهر به كرداره كانيان، به و هويه وه مامۆستايانيش، كه لك
له و بيدهنگييه وهرده گرن و ههست به ئازادى ده كهن و ويژدانى خويان
ده خه نه ژير پيانه وه و به ههر شيوهيه كه، كه له بهر ژه وهندى خوياندا
بيت هه لس و كهوت ده كهن و وا ههست ده كهن، كه خه لكه كه لئيان
رازين و ئيتر به ويستى خويان ده خون و ده خه وهن و ده خونه وه و
ده كه ونه ته مه لئى و قوتابيان و وانه و قوتابخانه له بير ده كهن. هويه كى
ديكه ش ئه وهيه كه ده زانن زور له يه كه دئيه كدا، ناميننه وه هه ر ماوهى
جاريك ده گويزرينه وه بو دئيه كانى ديكه و كه رويشتن ئيتر
كه سناتوانيت ليكولئينه وه يان له گه لدا بكات و سزايان بدات و نه و
مامۆستايانه ش، كه دواى ئه وان دئن، مافى ئه وه يان نيه، كه به
ليپرسراويان له قه لثم بدن و كئ نالئيت تازه هاتووانيش وه كوو ئه وان،
يا خرابتريش نه بن و رهنگه به و شيوهيه ش نه بن و مروقي به ويژدان و
دلسوزو باش بن.

مامۆستا بېويژدانه كاني قوتابخانهى دېيه كه مان

نه وزاد (كه له و ماوه يه دا كه شېركۆ قسه ده كات چاو ده برېته
دهمى و گوئى له قسه كاني شېركو ده گريټ) و ده پرسيت:
باشه ئەم بارودۆخه ي ئيمه تا كه ي وا به رده وام ده بيت و به
بۆچوونى تۆرېچاره چيه.
شېركۆ له ولامدا ده لپت:

چاره سه رى بنه رته ي نه وه يه كه چهنده كه سيك له خه لكى
دېيه كه تان برۆن بۆ قوتابخانه كه تان و قسه يان له گه لدا بكنه و
پييانرابه گه ينن كه هه موو شتېك له باره يانه وه ده زانن و نه گه ر بيت و
رهفتارو كردارى خۆيان نه گوپن، ده رۆن بۆ شاروو سكالايان له دژ
به رز ده كه نه وه، به لام گوومانم نيه كه ئەم هه لويست وپه ستانه ي
باوكت، به راستى كارىكى گرنگه و من دلنيام، كه ئاكامه كه ي باش
ده بيت و گوپرانكارى به ك روو ده دات، كه به قازانجى ئيوه ي قوتابى،
ته واو ده بيت. به لام به مه رجېك له شار چاوى به مروفانى دل سوژ
بكه وپت و بايه خ بدن به سكالاكه و كارىكى وا بكنه كه وا ئەم
مامۆستايانه بگه ينن به سزاي خۆيان، تا بن به پهنده بۆ مامۆستايانى
ديكه ي هاوشپوه ي خۆيان له شوينه كاني ديكه دا.
نه وزاد (به نه رميه وه) ده لپت:

خوا بكات وا بيت و ئەم بېويژدانانه له كوئمان ببنه وه.

شېركۆ:

باشه نه وزاد گيان، وا بزائم كاتى نه وه هاتووه كه من به جيتان
بهيلم، چونكه ئيستا باوكم له چاوه روانى گه رانه وه مديه.

د. یوسف زهنگه نه

(هه لده ستیته سهر پې و دهستی نه وزاد ده گوو شیت و خوا حافیزی لیده کات) و ده لیت:

له بریتی من له باوکت خوا حافیزی بکه و هیوادارم له هه وله که یدا سه رکه وتوو بیت. (شانۆ به جیده هیلیت). نه وزاد ده که ویتته ریکخستی دۆشه ک و سه نگیاکان و له بهر خو یه وه) ده لیت:

چاوت لییه، شیرکو گیان، پۆلی پینجه مه و منیش پۆلی پینجه میک، که نامه یه کم پینه نووسرا.

(به سهر له قانده وه دهرده چیت و شانۆ به جیده هیلیت).

په رده داده کشیت

په ردهى سپهه م دیمه نى یه كه م

شوپن:

ژوورى به پړتوه بهرى په روه رده و فېرکردن له شار، ژوورېكى چووارگوشه، كه لووپه له كانى تازه و مؤدېرن، مېزېكى گه وره، تاخمېك قه نه فه، چهند تابلویه ك به ديواره كانه وه هه لئواسراوه كه وینهى پینووس و كتیب و نه خشه، له سهريان كېشراوه، دؤلابېك به پال مېزه كه وه يه، كه مېك دوورتر له دؤلابه كه، ده رگای ژووره كه يه.

(له سهر كورسيه ك و له پشت مېزه كه، پياوېكى كاملې قژ نيوه سپى دانېشتووه، جل و بهرگه كه ي رېك و پېك و فهرمى، چاوپلکه يه كى له سهر چاوه، چهند په روه نده و كاغه زى له بهر ده ستدايه و خه ريكى خویندنه وه و واژو كردنيانه، په رده هه لده كشيټ، له ده رگای ژووره كه ي ده درېټ، بېئه وه ي سهر بهرز بکاته وه) ده لپټ:

فه رموو و هره ژووره وه. (دهرگا كه ده كرېته وه، پياوېك دېته ژووره وه) (دهرگا كه داده خات)، چاكه ت و پانتوځى له بهر دايه و سهرى به جه مه دانېيه كى كوردى به ستاووه به رامبه ر به پړتوه بهر راده وه ستېټ) و ده لپټ:

د. یوسف زهنگه

گه ورهه کابرایهک له بهر ده رگایه، ده لپت که (فراش) ی
قوتابخانه ی دپي (کاني بيئاوه) ده یه وپت چاوی به به پرتان بکه وپت.
به پړوه بهر سه ر بهرز ده کاته وهو ده لپت:
با بيته ژوره وه.

(فراشه که، پشتاو پشت دپروت و ده رگاکه ده کاته وهو به
ده ست ئامازه ی فه مو و هره ژوره وه ده کات، خاله عه به، به که واو
سه لته یه کی پاک و ریک و پیکه وه دپته ژوره وه، کاغزی سکالا که ی
به ده سته وه یه، نه رم نه رم به ره و میزه که ی به پړوه بهر دپروت، ده سته
راستی به نیشانه ی سه لاهو بهرز ده کاته وهو زور به ئارامی) ده لپت:

سلام و علیک جناب مدیری معارف.

به پړوه بهری په روه رده به (گه رمی ولام ده داته وه) و ده لپت:

وعلیک السلام، فه رمو و خاله گیان.

خاله عه به:

صاحب فه رمو و بیټ. قوربان من ناوم عبدالله یه، عبدالله ی
مه لا شه ریف، بانگم نه که ن به خاله عه به، فراشی قوتابخانه ی (کاني
بیئاو) م، هاتوومه ته خزمه تتان، تا ئه م نامه یه تان بده من (به پړوه بهری
په روه رده، قسه که ی ده برپت) و ده لپت:

جاری فه رمو و دانیشه خاله عه به، له پاشان به دپي خوت

قسه م بو بکه.

(خاله عه به له سه ر کورسییه ک، که نزیکه له میزه که ی

به پړوه به ره وه، داده نیشپت. نامه که درپتر ده کات بو به پړوه بهر) و

ده لپت:

قوربان له پيشدا ئەم نامەيه بخوينه ره وه، له پاشان هه موو
شتيكت بو باس ده كه م.

(به پړوه بهرى په روه رده، نامه كه وهرده گريت و ده كه ويته خويندنه وهى،
نه رم، نه رم، سه ر ده له قينييت و رووى گرژ ده كات، خاله عه به به
بيدهنگ ته ماشاى ده كات).

به پړوه بهرى په روه رده (له ناكاودا، به دهنگيكي به رزه وه)
ده پرسيت:

ئاوها، يانى ئيستا مامۆستايانى دېيه كه تان، ئەمه پيشه و
رهفتار و كرداريانه.
خاله عه به:

به لييقوربان، سويند به خودا ئەمه كاروباريانه و ئەوانه ي
نووسراوه هه ر هيچ نين، ئەگه ر باسى هه موو شتيكيان ت بو بكه م،
له وه دايه، قزه كه ت به يه كجار سپى بييت و سه رت سو ر بمينييت.
به پړوه بهرى په روه رده:

ئەمه ده يسه لمينييت كه ئيمه، نووستووين، بو يه ئاگامان له م
رووداوه دلته زين و شه رمه پنه رانه نيه.
خاله عه به:

به خوا راست ده كه يت، وا دياره، جه نابى مدبرى معارف.
(به پړوه بهر ده ست ده نييت به دوگمه يه كدا كه به ديواره كه ي
پشته وهى كورسيه كه يدا نووسيتراوه، له دهره وه زرينگه ي

د. یوسف زهنگه نه

زهنگ (جرس) دیت و دهرگا ده کریتته وه (فراش) هکه ی بهرپټوه بهر دیتته
ژوره وه) و ده لیت:

فه رموو گه وره م.

بهرپټوه بهری په روره ده:

به په له، مامؤستا نه ریمان و حه سیب و ستارم بو بانگ بکه
با بین بو ئیره.

(فراش) هکه ی بهرپټوه بهر په روره ده:

به سه رچاو قوربان، هه ر ئیستا.

(به ره و دهرگا که دهروات و له ناکاو دیسانه وه روو به ره و بهرپټوه بهری
په روره ده، وهرده گیپټ) دهرپسیت:

گه وره م، مامؤستا نه ریمانی یاره دهری بهرپټ.

بهرپټوه بهری په روره ده:

به ئی.

(فراشه که به ره و دهرگا که دهروات و له ناکاو ئاوه ر ده داته وه) و
ده پرسیت:

گه وره م مامؤستا حه سیب و ستاری (مفتش).

بهرپټوه بهری په روره ده:

به ئی.

(فراش) هکه دیسانه وه دهرپسیت:

هه رسیکیان پیکه وه بانگ بکه م گه وره م.

بهرپټوه بهر (ته ماشای ده کات و به تووره بییه وه) ده لیت:

گوتم به ئی، ده برو زووکه.

(فراش)ه که به په له دهرده چیت و دهرگا که له پشتی خوی داده خات.

خاله عه به، به دوو چاوی زهقه وه ته ماشایان ده کات.)

به رپۆه بهری په روهرده (روو له خاله عه به ده کات) و ده پرسیت:

باشه خاله عه به، چۆن بوو که تۆ بیرت له نووسینی ئەم

نامه یه کرده وه.

خاله عه به:

راستت ده ویت قوربان، ته قیکرد له گیانم، ئاگرم تیبه ربوو،

رۆژیک دوان، مانگیک دوان چاوه رپم کرد، یه کجار دوجار قسه م

نه کرد و خۆم خوارده وه و (تحمل)م کرد، رۆژ به رۆژ کارو

کرده وه کانیان خرابتر ده بوو، چه ند جاریک له گه ل مامۆستا (علي)دا

ئامۆژگاریانمان کرد، به لام بیسوود بوو، سه رئه نجام بریارمدا، ئەم

نامه یه بنووسم و بیپنمه خزمه تی جه نابت، ئەوجا قوربان (به

پرسیاره وه) نازانم کاریکی باشم کردووه، یا خراب.

به رپۆه بهری په روهرده:

بیگوومان کاریکی زۆر زۆر باشت کردووه، هه زار خۆزگه، هه موو

که سیک وه کوو تۆ دلسۆز بووایه و خه مخۆری ئەندامانی نه ته وه و

نیشتمان و پاشه رۆژی منداله کانمان بووایه و رهفتاروو کرداره

ناشیرینه کانی که سانی دیکه ی بۆ ده سه لاتداران روون بکر دایه وه.

(له دهرگا ژووره که ده دریت، ده کرپته وه وسئ که س، دینه

ژووره وه، به رپۆه بهر بیده نگ ده بیت، خاله عه به هه لده ستیته سه ر پئ

و ده ست به سینه راده وه ستیت، پاش سه لاو کردن، به رپۆه بهری

د. یوسف زهنگه نه

پهروه رده، ئاماژه ی دانیشتیان بۆ دهکات، داده نیشن، به پروه به رو
خاله عه به به خیره اتیان ده که ن)

به پروه به ری پهروه رده (روو له ماموستایان) ده لیت:

ئه م برایه مان که ناوی خاله (عبدالله) یه (ئاماژه بۆ خاله عه به
دهکات)، (فراش) ی قوتابخانه ی دئی (کانی بیئاوه)، سکالایه کی، ئیجگار
گرنگی نووسیوه و به دستی خۆی هیئاویه تی و کارئیک بیئه ندازه باشی
ئه نجامداوه و منیش بۆ ئه وه ئیوه م بانگکرد، که هر له م دانیشته دا،
ریچاره یه کی ته واو بۆگرفته که یان پهیدا بکه ین، که به سوودی
قوتابیان و هه موو خه لکی دئی که، ته واو بیئت. (نامه که ی خاله عه به
دریژ دهکات بۆ یه که م ماموستا که له نزیک میزه که یه وه دانیشتووه)
ده لیت:

فه رموو ماموستا نه ریمان، به دهنگیک به رز بیخوینه وه، تا
ماموستا ستار و ماموستا حسیبیش، گوپیان لیبت.
(ماموستا نه ریمان ده ست دریژ دهکات و نامه که وه رده گریت و
ده که ویتته خویندنه وه ی).

به پروه به ری پهروه رده، (روو له خاله عه به) ده پرسیت:

ئه ی تۆ چۆن هاتی خاله عه به.

خاله عه به:

به خوی جه نابی مدیری معارف، دوینی که رویشتم بۆ دهوام
له به پروه به ری قوتابخانه که مان، داوای روژیک پشووم کرد و ئه مپۆ
له گه ل به یانی زوودا، به یه که مین ترۆمبیل که به ره و شار دیت، خۆم
که یانده خزمه تی جه نابتان، له وه ترسام ئه گهر به یه کیکی دیکه دا

مامۆستا بېيويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

بينيږم، بيكاته وه و بزانييت چى تيدا نووسراوه يا خوانه كه ران بزرى
بكات.

به رپڼوه بهرى په روه رده:

زور سوپاس و دهسته كانت خوښبښت، خوا وينهت زور بكات
له كومه لگا كه ماندا، به لام، شتيك هه يه ده مه وښت لښت پيرسم.
خاله عه به:

فهرموو قوربان به سهر چاو.

به رپڼوه بهرى په روه رده:

چاووت خوښبښت. جگه له م سى مامۆستايه، كه نيوت بردوون
له نامه كه تدا، باسى مامۆستايه كى ديكه شت كردووه، كه نيوى
مامۆستا (علي) ه، نه و مامۆستايه كى چونه (به پرسى ياره وه):
خاله عه به:

نه و باشه، سوپاس بو خوا، ده ست ماچ ده كات.

به رپڼوه بهرى په روه رده (به زرده خه نه يه كه وه):

نهى له وانه وتنه وه و دلسوزيدا له كاره كهيدا چونه (به
پرسى ياره وه).

خاله عه به:

نهى خوا ته مهن دريژوو پايه دارى بكات، به خودا
مامۆستايه كهى بېيويژنه يه له م دونيا يه دا، نه و جا نه گهر هه موو
مامۆستايه ك وه كوو نه و بووايه، ئيتر ئيمه چيمان له خودا ده ويست،

د. یوسف زهنگه نه

باوهر بفرموون نه گهر نه و نه بوايه، نه و چهند وشه يه ش منداله كان
فيړي بوون، هه رگيز فيړي نه ده بوون و نه خوینده وار ده مانه وه.

به رپوه بهري په روه رده (روو له هه ر سئ ماموستا که ده کات) و

ده پرسیت:

گویتان لیبوو خاله عه به چی فرموو، له باره ی ماموستا
(علي) يه وه، له بیرتان ماوه ماوه يه ک بهر له نیستا، ماموستا (عمر) یش
که بو پشکنین چوو بوو بو ديه که، که ويستبوی له گه ل
قوتابيه كان قسه بکات، هيچ يه کيکيان، نه و خوینده واری و
زانباريانه يان نه بووه که ولامی پرسياره کانی بده نه وه. بويه که
گه رايه وه به سه رسوورمانه وه به راوردی نه وه ی که بينیبوی و نه وه ی
له راپورتی مانگانه ی به رپوه بهري قوتابخانه که دا هاتبوو، به نه اندازه ی
نیوانی زه مين و ناسمان دوور بوون له يه کتره وه.

(ماموستا کان به سه ر له قانندن، ده يسه لمین که له بیران ماوه).

به رپوه بهري په روه رده، به رده وام ده بیت و ده پرسیت:

بیگوومان نه وه شتان له بیر ماوه که ماموستا محمد به رپوه بهري
قوتابخانه که، چون نووسراویکی نه یی له سه ر نه و مرؤقه دلسوزه
نووسیبوو، له کاتی خویدا من پیتانم نه گووت، من شاره زاییم له سه ر
ماموستا علي هه يه، باوهر ناکه م، واییت که له نووسراوه که دا
باسکراوه؛ چاوتان لییه، چون راستيه کان ناشکرا بوو و ده رکه وت که
ماموستایانی دیکه حهزی لیناکه ن و هه ول دده ن به ده رکردن یا
گواستنه وه ی بدن بو شوینیکي دیکه، تا نازاد بن له نه نجامدانی نه و

كرده وانە ياندا، كه له سكالاکه‌ى خالە عەبه‌دا هاتووە. (روو دەسوورپننېته‌وه به‌لاى خالە عەبه‌دا) و دەلېت:

خالە عەبه به بېزه‌حمەت، دەتوانیت كه‌مېك له دەرەوه دانیشیت، تا دیسانه‌وه خۆم بانگت ده‌که‌م كه بگه‌رپننېته‌وه. (خالە عەبه‌هە‌ئده‌ستیتته‌ سه‌ر پې) و دەلېت:

به‌سه‌ر چاو قوربان، (به‌پرسیياره‌وه) يانى دانیشم و نه‌رۆم.

به‌رپۆه‌به‌رى په‌روه‌رده:

به‌ئ، به‌ئ، به‌ئ، دانیشه‌ و جارئ مه‌رۆ.

(خالە عەبه، نه‌رم، نه‌رم، به‌ره‌و دەرگا‌كه‌ دەرۆات و ژووره‌كه‌ به‌جیده‌هیلېت.)

به‌رپۆه‌به‌رى په‌روه‌رده، (ده‌ست ده‌نیت به‌جه‌ره‌سه‌كه‌دا، (فراش)ه‌كه‌، دەرگا‌كه‌ ده‌كاتە‌وه) به‌رپۆه‌به‌ر ده‌لېت:

ئاگات له خالە عەبه‌ بی‌ت، ره‌نگه‌ برسى بی‌ت و تینوو بی‌ت،

شتیکى بۆ ئاماده‌ بکه‌.

(فراش)ه‌كه‌ له‌ ولامدا ده‌لېت:

باشه‌ گه‌وره‌م، به‌سه‌ر چاو. (دەرگا‌كه‌ داده‌خات)

به‌رپۆه‌به‌رى په‌روه‌رده (چاویلکه‌كه‌یداده‌نېته‌ سه‌ر میزه‌كه‌ى و روو له‌ هەر سێ مامۆستا‌كه‌ كه‌ تاوه‌كوو ئه‌و قسه‌ى ده‌کرد بیده‌نگ بوون) و ده‌لېت:

وه‌ك پېشنیازم کرد، به‌ پېویستی ده‌زانم، كه‌ هەر له‌م

دانیشتنه‌ماندا دوا بریار بده‌ین و رېچاره‌یه‌ك بۆ گرفته‌كه‌ بدۆزینه‌وه.

مامۆستا نه ریمان ولام ده داته وه وده لیت:

زۆر باشه، بیگوومان پاش لیکۆلینه وه یه کی چرووپر.

به پروه به ری په روه رده:

بیگوومان منیش له گه ل بۆچوونه که تدام.

مامۆستا حسیب:

من به باشی ده زانم که لیژنه یه کی تایبته پیکم پیندریت و ره وانهی قوتابخانه که بکریت بۆ لیکۆلینه وه له کیشه که، ئه و جا بریار بدهین که چیبکه یین و چی باشه.

مامۆستا ستار:

به لای منه وه ئه م جوړه رووداوانه به لیژنه ی لیکۆلینه وه له سه ره تاوه چاره ناکریت و سه ر ناکریت و ئاکامه که ی سه رکه وتوو ناییت. من بۆ ئه م رووداوه پیمخۆشه پیشنیازیکی دیکه بکه م، ئیتر نازانم، راو بریاری ئیوه چییه (به پرسیاره وه، روو له به پروه به ره ده کات).

به پروه به ره ده پرسیت:

فه رموو پیشنیازه که ت بلخ، تا بزانی چییه.

مامۆستا ستار:

به بۆچوونی من و به باشی ده زانم، بۆ چاره سه ری بنه ره تی کیشه که و بۆ ئه وه ی به لگه ی زیندوو مان ده ستبکه ویت، چاودیریکی ته یینیان له سه ر دابنریت بۆ چاودیریکردنیان و تۆمارکردنی هه موو جموجۆله کانیان، له لایه ن که مه وه بۆ ماوه ی مانگیک، که متر یا زۆرتر.

مامۆستا بېيۇنژدانه كانى قوتابخانهى دېيەكەمان

بەرپۆه بەرى پەرورده و هەردوو مامۆستايانى دیکەش
بەيەكەو دەلین:

بەراستی پېشنیازىكى جوانه.

بەرپۆه بەرى پەرورده، (روو له مامۆستا ستار) دەپرسیت:

باشه ئه و چاودپیرکردنه به چى شیوهیهك دەبیّت.

مامۆستا ستار:

ئەم چاودپیرکردنه، له لایهكەو زۆر ئاسانه و له لایهكى
دیكەو زۆر سهخته.

بەرپۆه بەرى پەرورده، دەپرسیت:

چۆن، تکیه كه مېك زۆرتر روونی بکەرەو.

مامۆستا ستار:

بەلێ، بەسه رچاو، بۆ ئەم مەبهسته، پېویستمان بەو یه كه،
مامۆستایهك له شارهوه یا هەر شوینیكى دیکهوه بگوێزیتهوه، بۆ
قوتابخانهكهو له نزیكهوهو راستهوخۆ چادپیریان بكات؛ یا یهكێك له
قوتابییهكان راهیندریت بۆ ئه و مەبهسته، یا یهكێك له خهلكی
دېیهكه، یان وهكوو دوامین بۆچوونم، یهكێك لێرهوه به نیوی
(فراش)هوه، رهوانه بکریت بۆ قوتابخانهكه، به مەرجیک نهخشهیهكى
زۆر چروپ بۆ ئه و مەبهسته، بکیشریت و ئیجگار نهینى بیت و له
ئیمه و خاله عه به بهولاوه كه سی دیکه پیننه زانیّت.

مامۆستا نه ریمان:

د. یوسف زهنگه نه

به یارمه تیتان، بۆ دانانی قوتاییه ک به بۆچوونی من کاریکی باش نیه و سه رکه وتوو ناییت، چونکه قوتابی ته نها له کاتی دهوامدا له قوتابخانه دهییت و له پاشان دهگه رپته وه مائی خوی و به هیچ شیویه کیش ناتوانیت دوی دهوام لهوی بمینیت بۆ چاودییری کردنیان، به تایبهت، وهک له نامه که هی خاله عه به دا هاتوو، ئه وان به شه و به زمی (عرق) خواردنه وه و قوومار کردنیان و کاره کانی دیکه یان ئه نجام ده دهن و قوتابی به هیچ شیویه ک له و ساتانه دا، ناتوانیت ئاماده بییت و چاودییریان بکات. من وا بوی دهچم، ناردنی مامۆستایه کیش دیسانه وه گونجاو نیه، به م په له، په له، چونکه به بیگوومان ئه وانیش، مه به ستم مامۆستایانی قوتابخانه که یه، تا ماوه یه ک رهفتارو کرداری خویان دهگۆرن که ده بینن مامۆستایه کی تازه هاتوو وه تا به ته واوی ئاشنا ده بن له گه لیداو بیروبوچوونی ده خویننه وه، زۆر درپژه ده کیشیت، به لام به بۆچوونی من ناردنی (فراش) یک یا یه کییک به نیوی (فراش) هوه، کاریکی ئیجگار ئاسانتر و سه رکه وتوو تره.

مامۆستا ستار:

ئه گهر واییت، (فراش) یکی به توانا بۆ مه به سته رهوانه بکریت، بۆ چاودییری کردنیان و ئاشکرا کردنی نهینیه کانیان.
مامۆستا حسیب:

ئه گهر واییت بۆ ئه م مه به سته مان، پیوستمان به یه کیکی چالاک و تیگه یشتوو و خوینده وار هه یه، که بتوانیت به دیقته چاودییریان بکات وه موو کارو پیشه و جم و جۆلیان بنووسیت له گه ل

مامۇستا بېيۇنژدانە كانى قوتابخانەى دېيەكەمان

كات و رۇژەكاندا، تاوہكوو لەبىريان نەكات. ديسانەوہ وای بە باش دەزانم و پېشنياز دەكەم ئەو (فراش) ە يەككە لە ئيمە بېت، لەم سئ كەسەى كە دانىشتووین (ئاماژە بۆ خۆى و مامۇستا ستارو مامۇستا حسیب دەكات).

بەپنۆەبەرى پەرورده (كتووپر، ولام دەداتەوہ) و دەلېت:

بەراستی پېشنيازكی جوان و بەجییهو، ئەركیكى بئەندازە دلسۆزانەپەو خزمەتیکە كە ەەرگیز لەبیر ناکریت و نیوی ئەو كەسەى كە بەو كارە ەەلدەستیت، لە مئژووى بەپنۆەبەرایەتییەكەماندا تۆمار دەكریت و ئەو كەسەش دەبیت بە مامۇستا و پشکنەرى شایستەو شایانى ەموو شیوه رېزلینانیک. (چەند چركە یەك بېدەنگی).

بەپنۆەبەرى پەرورده بەردەوام دەبیت و دەلېت:

من بۆ ئەنجامدانى ئەم ئەركە پیرۆزو نیشتمانى و نەتەوہییە گرنگە، مامۇستا ستار دەستنیشان دەكەم و ەەلدەبژیرم، كە بیگریتە ئەستۆ، چونكە زۆر لەم كارانە سەر دەر دەكات و چەند سائیکى دووروو درېژە پشکنەر (مفتش) ەو لەو بووارەدا زانیارییەكى ئیجگار زۆرى ەەپەو بە ئەزموونە، ئیتر نازانم، رای خۆى چیبەو ئپوہش چیدەلین (بە پرسىيارەوہ).

مامۇستا ستار:

من بە سەرو گیان ئامادەم كە ئەو ئەركە نەتەوہییە بگرمة ئەستۆى خۆم و بەوپەرى دلسۆزییەوہ ەەولئ سەرکەوتنى نەخشەكەمان بەدم، كە بېگوومان لەبەرژەوہندى خەلكى دېيەكەو

د. یوسف زهنگه نه

قوتابخانه که و سه رجه م قوتابیانیشه، جگه له وهی که سوودیکی
ئیجگار زور ده گه ینیتنه نیوانگی به ریوه به رایه تیه که مان.

(ماموستا حسیب و ماموستا نه ریمان، سوپاس و

دهستخوشی له ماموستا ستار ده که ن.)

به ریوه به ری په روه رده (روو له ماموستا ستار) ده لیت:

به راستی من نازانم به چی زمانیک سوپاسی نه وهسته پر له
سوزهی به پرتان بکه م، بو نه وه لویسته تان و بو نه وه
له خو بوردنه تان، که کارو نه رکیکه به هه موو که سیک ناکریت؛ له
ناخه وه داوای سه رکه وتنت بو ده خوازم و گوومانیشم نیه که
سه رکه وتوو ده پیت و سه دان قوتابی سته ملیکراو، له سته می نه وه
ماموستایانه رزگار ده که یت و وه کوو ریکخه ریکی کومه لایه تی
نیوده رده که یت و نیوت ده چیتنه نیو لاپه ره زیرپنه کانی میژووی
په روه رده و فیژکردنی نه ته وه که مانه وه. له بهر نه وهی ده مانه ویت به
زووترین کات نه وه گرفته چاره سه ر بکه ین و نه هیلین په ره بستینییت،
تکات لیده که م که هه ر له نه مرپوه خو ت ناماده بکه یت و جل و بهرگی
تایبه ت بو نه وه مه به سته په یدا بکه یت، تا له کاتی له بهرکردنیدا
شیوه ت بگوردییت و له ویش به شیوه به که رهفتارو کردار بکه یت که
مروفقیکیتنه چا نه د پو لیکه سه ره تاییت ته واو کردوو و نه گه ر
لییانپرسیت بهر له ئیره له کوئی (فراش) بوویت، بلج له خودی (دائرة) ی
په روه رده و فیژکردن، یا هه ر قوتابخانه یه کی دیکه که خو ت به باشی
ده زانیت و گوومانیت له سه ر دوور ده خاته وه. نه گه ر یارمه تی

بفهرموويت، چەند ئامۇژگارپيەكت ديكەشت پيشكەش دەكەم تا
كەلكيان ليۇهريگريت.

مامۇستا ستار:

فهرموو، فهرموو بهريز، هەر ئامۇژگارپيەك كە بيكەيت
بهسەر چاوپهسەنديان دەكەم و دهيانكەم، به پهيرهو و پروگرامى
خوم و به گويرهيان رهفتارو كردار دەكەم.

بهريوهبهري پهروهده:

زور سوپاس. پاش ئەوهى خوت ئاماده دەكەيت، سەر له
ئيوارهى ئەمرو، لهگەل خالە عەبهدا دەكەونه رى بو دېي (كانى بېئاو)
و دهرونه قوتابخانەكەو ههول دەدهيت به ههموو توانايەكەوه خوت
لهگەلياندا بگونجينييت و ئەوهى لييت داوا دەكەن بويان ئەنجام
بدهيت، به بئ ئەوهى به شيويهك رهفتارو كردار بكەيت كە ئاشكرا
بييت، رۇژانەش تيبينيەكانت له دهفتهريكي بچووكى بهر باخەلدا
تومار دەكەيت و هەلبەتە به شهوان و پاش نووستى ئەوان و پاش
بيست رۇژ، ئەو دهفتهره دەنيريت بو ئيمه، هەر له ريگەى خالە
عەبهوه، ئەو كاتە ئيمه ليژنەيهكى تايبهتى رهوانه دەكەين تا رووبهروو
لهگەلياندا دانیشن و ليكولپينهوهيان لهگەلدا بكەن به ئامادهبوونى
ههموو لايەكتان و هەر لهو رۇژەشدا ليژنەكە بريارى كووتايى دەدات
لهسەر مامۇستاكان و منيش هەر ئەمرو بو بهريوهبهرايهتى گشتى
دەنووسم و ههموو شتيكيان بو روون دەكەمهوه، تا ههموو
دەسلەتتيكى برياردان بهو ليژنەيه بدەن. ئيوهى بهريزيش (روو له

د. یوسف زهنگه نه

هه رسنئ مفتشه كان) هه ر پرسيار يا پيشنيازيكتان هه يه فه رموون بيلين.

ماموستا نه ريمان (ولام ده داته وه):

به رينز به رپوه به ر:

ئه وانه ي كه باستكردن، بئنه ندازه جوان و به سوودبوون، به لام پيوسته بيريكيش له وه بكه ينه وه، كه ئه گه ر پرسياريان كرد و گووتيان، ئيمه (فراش) مان هه يه له قوتابخانه كه ماندا ئيتر چي پيوستتيكمان هه يه به يه كيكي ديكه.

به رپوه به ري په روه رده:

ئافه رين، زور راست ده فه رمووي، منيش ئه و شته م له خه يالدا بوو، به لام به باشمزاني كه به ييلينه وه بو دواي ئه م قسانه مان، تا پيكره هه موومان بيري ليبيكه ينه وه و پلانيكي به هيژي بو دابنين، چونكه گرنگترين قوناخي كاره كه مانه.

ماموستا نه ريمان:

ئه گه ر يارمه تي به رمون، من بوچووني خوم ده رده برم، ئه گه ر به باشتانزاني، جيبه جي ده كه ين.

دانيشتوان پيكره:

فه رموو، فه رموو.

من به باشي ده زانم كه خاله عه به به ته نها خوي بگه رپته وه و به ماموستايان رابگه ينييت كه چووم بو شار بو (دائرة) ي په روه رده، تاكوو بو ماوه ي بيست روژ (اجازة) م بده ن چونكه زور پيوستم به بشوودانيكي دريژ هه يه. داواكه ميان په سه ندكردوو و برپارديشاندا كه

مامۆستا بیویژدانه کانی قوتابخانهی دێیه که مان

(فراش) یکی دیکه له شارهوه بنێرن تا ئیوه په کتان نه که ویئت. به لام مامۆستا ستار ئه مرپۆ نه روات و بهیلتیه وه بو سبه یئێ و به سه لامه تی سه فه ره که ی بکات. خاله عه به ش سبه یئێ دهوامی خو ی بکات، به مه رجیک هه ر ماوه ی جاریک له مامۆستایان پرسیت:

ئه وه چی لییات، (فراش) ه تازه که نه هات و نه گه یشت، وتیان سبه یئێ زۆر زوو ده گات، نه کات په شیمان بییتنه وه، ئه گه ر ئه و نه یه ت من به م نه خوشی و پشت ئیشه و سه ر ئیشه و قاچ ئیشه یه وه چۆن ده توانم کاروباره کان به م به رپۆه.

(مامۆستا نه ریمان به گویره ی شوینی ئیشه کان جم و جۆل ده کات، دانیشتوان و خویشی، ده که ونه نه رمه پیکه نین).
به رپۆه به ری په روه رده:

(به زه رده خه نه وه)، به راستی پلانیکی جوانه و بیگوومان سه رکه وتوو ده بیئت. (ده ست ده بات به لای پشتدا و په نجه ده نیئت به دووگمه ی زه نگه که داو روو له دانیشتوان ده لیئت:

با خاله عه به ش بانگ بکه یین و نه خشه و پلانه کانی پێرا بگه ینین، تا به گویره یان کار بکات، چونکه به بی یارمه تی ئه و پلانه کان سه رناکه ون.

(ده رگا که ده کریتته وه، (فراش) ه که ی به رپۆه به ر ده رده که ویئت، ده ستیکی هه ر به ده سته ی ده رگا که وه یه، (روو له به رپۆه به ر) ده لیئت:
(أمر بفه رموون گه وره م).

به رپۆه به ری په روه رده:

خاله عه به مان بۆ بانگ بکه.

(فه راش) هکه، (دهستی هه ر به دهستی ده رگا که وهیه و ئاوهر
ده داته وه بۆ دهره وی ژوره که و به دهنگیکی که میک به رزه وه) ده لیت:
خاله عه به فه رموو، وه ره ژوره وه به رپوه به ری په روه رده، توی
ده ویت.

(خاله عه به دیته ژوره وه، سه لاه له دانیش تان ده کات)
(هه موو ولام ده دهنه وه، به رپوه به ر روو له خاله عه به)، ده لیت:
و علیک السلام، فه رموو دانیشه. (خاله عه به داده نیشت.
هه موویان به ریزه وه، به خیر هاتنه وهی ده که ن.)
(به رپوه به ری په روه رده، به رده وام ده بیت له قسه کردن و روو
به خاله عه به) ده لیت:

خاله عه به گیان، له راستیدا به رامبه ر به و خزمه ته
که وره یه ی که کردوته بۆ ئیمه و خۆتان و خه لکی دییه که و
قوتابییه کان و هه موو ملله ته که شمان و ده ستیشان به
نووسراوه که ت و بۆ ئه وهی زۆرتر له مامۆستاکانی دییه که تان تییه گه یان
و بۆ ئه وهی بتوانین ئه و کرده وانیه یان، ئه گه ر راست بیت، بۆ لایه نه له
خۆمان به رزتره کان سه لمینین و بیانگه ینین به سزای خۆیان، (خاله
عه به قسه کانی به رپوه به ری په روه رده، ده بچرینیت) و ده لیت:

به سی جزوهی قورنان، یه ک وشه ی دروی تیدا نیه و ئه گه ر
باوه ر ناکه ن، له مندالانی قوتابخانه که مان پیرسن، یا ئه گه ر پیتان
خۆشه یه کییک بنیرن تا به چاوی خۆی بیانینیت که چی ده که ن و

چۆن قوتابخانه كه يان كردوو به قومارخانه و شويني عاره ق
خواردنه وه. (به رپوه بهر قسه كاني پييده برپت) و ده لپت:

خاله عه به گيان، په له مه كه، خوانه كه ران من ناليم تو
راست ناكه يت، ئيمه ش وا به ته ماين، كه هر نه و كاره بكه ين كه تو
فه رموت، به لام خوت ده زاني نه مه كاريني ناسان نيه، ئيمه بو نه وه يه
بتوانين بيسه لمينين كه نه وان چيده كه ن و چۆن وان و تنه وه به
قوتابيانان پشت گوي خستوه، پيوستمان به به لگه يه،
به لگه كانيش نه وه نده به هيز بن كه ئيتر نه توانن به وشه يه كيش
پاريزگاري له خويان بكه ن، يا بلين وانيه و ئيمه و امان نه كردوه.
(خاله عه به ديسانه وه قسه كاني ده برپت و) ده لپت:

داواي لپووردن ده كه م من په له م كرد و نه مزاني ئيوه وا به
ديقه ت بيرتان له گرفته كه كردوه ته وه.
به رپوه به ري په روه رده:

بووراوي خاله گيان. نه و جا بو نه و مه به سته ئيمه برپارماندا
كه سبه يني (فراش) يكي ديكه بنيرين بو قوتابخانه كه بو ماوه ي بيست
روژ، تا له نزيكه وه لپيان بكولپته وه و به ته واوي ناشكريان بكات،
ماوه ي نه و بيست روژه تو له ماله كه ي خوتدا پشوويه كي ته واو
ده ده يت، به لام، كه نه مرپو به سه لامه تي گه راپته وه، به ماموستا كان
بلي كه رويشتي بو شار و بو لاي پزيشكيك بو چاره سه ركردني ئيش و
نازاره كاني پشتو ده ست و پييه كانت و پزيشكه كه پيگوتووي كه تو
زوړ ماندوو ديارى و پيوستت به پشوودانيكي دووروو دريژ هه يه و

د. یوسف زهنگه نه

کاغه زینکی پیدام و منیش چووم بو (دائرة)ی په روه رده و کاغه زه که م
پیاندا و نه وانیش ره زامه نندیان له سه ر ناموژگاری پزیشکه که ده برپری
و په سه ندیان کرد که بیست روژ پشووم بده نی. برپاریشیاندا که
(فراش) یکی دیکه بنیون که خزمه تی نیوه بکات و کاروباره کانی من
نه نجام بدات.

خاله عه به:

باشه قوربان به سه ر چاوو هرچی بفرموی من به و شیوه یه
قسه یان له گه لدا ده که م.

به رپوه به ری په روه رده (روو له خاله عه به)، چاوت خو ش بی ت.
به لام بیگوومان پرسبیاری زورت لیده که ن. نه گه ر پرسبیان تو
نه و (فراش) هی که دیت دهیناسیت، و لامیان ده دهیته وه و ده لیت
نه خیر نایناسم. تکایه وریابه هیچ کاریک یا قسه یه کی وا نه که یه که
گوومان به ن و پلانه که مان ناشکرا بی ت و بزنان (فراش) ه تازه که،
(فراش) ی راسته قینه نیه و (مفتش) ه و بو چاودیری نه وان نی دراره.
سبه ینیش دهوامی خو ت وه کوو روژانی رابووردوو ده که یه و هر
ماوه ی جاریک له ماموستا کان ده پرس ی که (سعات) چه نده و
(فراش) ه که بوچی نه هات و خوی بکر دایه زوو بگه پش تبا یه، تا من
بروید شتبا یه م، بو مال و پشوویه کی باشم بدابایه. کاتیک که ماموستا
ستاریش ده گانه قوتا بخانه که، به گه رمی به خیر هاتی ده که یه و وا
خو ت ده نو پی که نایناسی و هه رگیز نه تبینیوه. یه که یه که ماموستایانی
پیده ناس پی و له به ر چاووی نه وان پرسبیاری نیوه که ی لیده کیت و
دیسانه وه به ماموستایان ده لیت که له به رپوه به رایه تی پیانگوو تم،

مامۆستا بیویژدانه کانی قوتابخانهی دڤیه که مان

(فراش) ه تازه که که دیت له بهر ئه وهی خه لکی دڤیه که تان نیه، ده بیئت له ژووړیک له قوتابخانه که بنویت و خواردنیشی له سهر مامۆستا کان ده بیئت، (سهر له خاله عه به نزیك ده کاته وه) ده پرسیت: تیگه یشتی خاله عه به گیان.

خاله عه به:

ئه ری به خودا زور چاکیش تیگه یشتم، به لام خوا چوون (قبول) ده کات که (مفتش) یکی وا گه وره بیئت به (فراش) و خزمه تی ئه و بیویژدانه بکات. (هه موویان پیده که نن) به ریپوه به ری په روه رده:

گوپی مه ده ری خاله عه به، ئه مه هه میشه یی نیه و خزمه تی که بو قوتابییه کان و قوتابخانه که و دڤیه که و له راستیدا بو به ریپوه به رایه تییه که شمان و بو نیشتمانیس. خاله عه به:

خوای گه وره پشت و پشتیوانتان بیئت و سهر که و تووتان بکات له کار و باره کانتاندا و له ژیانیشتاندا. پشت به خودا که ستار ئه فه ندی برپاریدا وه، که خووی له شوینی من بکات به (فراش) به چاوی خووی هه موو شتییک ده بینیت و له هه موو شتییک تیده گات. (روو له به ریپوه به ری په روه رده، به رده وام ده بیئت) و ده پرسیت:

جه نابی به ریپوه بهر، پیمخوشه که له خوته وه گویم لی بیئت، ئه و مامۆستایانهی قوتابخانه که مان، هه ر ئه وان ده میننه وه بو فیژکردنی منداله کانمان، یا که سانی دیکه دین له شوینیان.

به رپوه بهر (به پیکه نینه وه) ده لیت:

خال و عه به گیان، په له مه که و بیرى خوتى پپوه خه ریک
مه که و بیهیله بو نیمه و بو دواى ئه وهى که لیکو لینه وه کوتایى پیدیت و
پشت به خوا به گویره ی دلی تو ده بییت.

خاله عه به (روو له به رپوه بهر ی په روه رده) ده لیت:

شتیکی دیکه ش هه یه پیم باشه پیتانی بلیم و پیرسم، ماموستا
ستار که له قوتابخانه که ماندا ده بییت به (فراش)، خو ناییت هه ر به
ماموستا ستار بانگی بکه یین و باشتر نیه (به پرسیاره وه) نیویکی
دیکه ی بو هه لبرترین و به و ناوه بانگی بکه یین، تا خوا نه که ران ئاشکرا
نه بییت.

(به رپوه بهر ی په روه رده، به سه رسامیه وه ته ماشای
(مفتش) هکان ده کات) و ده لیت:

چاوتان لیه، نیمه، به هه موومانه وه بیرمان له هه موو شتیک
کرده وه ته نها نیوگو رپینه که ی ماموستا ستار نه بییت، که له هه موو
برپاره کانمان گرنگتره (روو له خاله عه به) هزار نافه رین خاله عه به
گیان، بو ئه م پیشنیازه گرنگت، (روو له ماموستا ستار) به رپوه بهر
ده پرسیت:

باشه ماموستا ستار، چی نیویکت پیخوشه که بو خوتی
هه لبرترین و به و نیوه بانگ بکرییت.

ماموستا ستار (به زه رده خه نه وه) ده لیت:

باوه ر بفرموون نازانم و گرنگ نیه هه ر نیویک بییت.

خاله عه به (روو له به رپوه بهر ی په روه رده) ده پرسیت:

مامۆستا بېيويژدانه كانى قوتا بخانه ي دېيه كه مان

قوربان من ده توانم نيويكى بۆ دابنيم.

به رپوه بهرى په روه رده:

به ئى، فه رموو.

خاله عه به:

من براهه كه هه يه نيوى (جالال) ه، پيمخوشه نه و نيوه

هه لېژيرين بۆ مامۆستا ستار، نه گهر خوئى په سه ندى بكات.

(هه موو پييده كه نن).

به رپوه بهرى په روه رده ده لپت:

زور باشه، له بهر خاترى خاله عه به، نيوى مامۆستا ستار

ده يپت به كاك (جالال)، (روو له مامۆستا ستار، به پرسى ياره وه)، باشه

مامۆستا ستار، ببوره كاك جلال، نه م نيوه ت پيمخوشه.

(هه موو پييده كه نن).

مامۆستا ستار:

له وه باشتر نابيت.

خاله عه به (روو له به رپوه بهرى په روه رده) ده پرسيت:

قوربان، ئيتر كارپكتان به من نيه و ده توانم به جيتان به پيلم و

بگه رپمه وه بۆ دېيه كه مان.

به رپوه بهرى په روه رده:

نه خپر خاله عه به گيان، ئيتر كارپكمان نه ماوه، نه وه نه يپت

سوپاسى دلسوزى و خه مخوريت بكه ين و هيواي پشوويه كى بيست

روژه ي خوشت بۆ ده خوازين.

د. یوسف زهنگه نه

خاله عه به (هه لده ستیته سه ریږ و به ره و (مفتش) هکان
ده پروات و (نه وانیش هه لده ستن) و یه ک یه ک ده ستیان ده گووشیت و
خوا حافیزیان لیده کات و (به ره وه و ده رگا که ده پروات، تاکوو ژووره که
به جی پیلیت).

به ریږ وه به ری په روه رده، ده لیت:

راویدسته، راویدسته خاله عه به، شتی کمان له بیرچوو. (ده ست
ده نیت به دوگمهی زهنگه که دا، (فراش) ه که ی خوی ده رگا که ده کاته) و
ده پرسیت؛

نه مریکتان هه یه، گه وره م.

به ریږ وه به ری په روه رده ده لیت:

له گه ل خاله عه به برؤ بو لای ژمیریار (محاسب)، تا کریږ
هاتوو چوی بداتی، له دیبه که یانه وه، بو ئیره و گه رانه وه شی.
(فراش) ه که ی به ریږ وه به ر:

باشه گه وره م به سه ر چاو.

خاله عه به (به نیوه تووره بوونی که وه) ده لیت:

چون، چون، ماموستا، چون له دلت دیت، نه و کاره م
له گه لدا بکه هیت، بو من بو پاره نه م کاره م کردووه، والله و بالله، یه ک
فلیسیکیش وه رناگرم و من سوپاسی ئیوه ده که م، که وا به په له هاتن
به هانا مانه وه بو چاره سه رکردنی، کیشه که مان.

به ریږ وه به ری په روه رده:

به لام خودا (قبول) ناکات، تو له گیرفانی خوت خه رچی
هاتوو چوو ونه که ت بکه هیت.

خالە عەبە:

واللە، خودا (قبول) دەكات و ئامادەم گىيانى خۆشم پېشكەش
بەكەم، تەنھا پاشەرۆژى مندالە كانمان نەفەوتىت. (بە دەست نىشانە
خودا حافىزى پېشان دەدات و دەئىت:

من رۆيشتەم خوداتان لەگەل (بە پەلە ژوورى بەرپۆبەرى
پەرورەدە، بە جىدەهەيلىت).

بەرپۆبەرى پەرورەدە (روو لە (مفتش)ەكان، دەئىت:

مرۆقى وا دلئسۆزىشمان هەيە و مامۇستاي بېيۇنژدانىش وەكوو
ئەوانەى قوتابخانەكەى دېيەكەى ئەم خالە عەبە دلپاك و سادەو بە
وہفایەشمان هەيە.

(مفتشەكان و بەرپۆبەرى پەرورەدە، دادەنىشن)

بەرپۆبەرى پەرورەدە (روو لە مامۇستا ستار) دەئىت:

بەراستى لە ناخەوہ سوپاسى بەرپۆت دەكەم كە ئەم ئەركە
گرنگەت گرتە ئەستۆى خۆت و هیواى سەرکەوتنت بۆ دەخووزم لە
كارەكەتدا و جىيشانازىت بۆ بەرپۆبەرايەتییەكەمان. تكام وایە تا
دەتوانىت بە هېمنى و ئارامى هەلس و كەوت بەكەپت لەگەل
مامۇستاكانداو بە دىقەت لە كاروبارو رەفتارو كردارىان بكۆلىتەوہو
هەموو شەويك خال بە خال، ئەوہى بەلاتەوہ گرنگە تۆمارى بەكەيت و
كە راستییەكان دەرکەوت و تاوانبار دەرچوون، ئەوجا بزانت چىيان
بەسەر دىت و چۆن رسوا دەبن و دەبن بە پەندىك بۆ مامۇستايانى
دىكەى هەموو دى و گوندوو شارپۆچكەو شارپىكى ئەم دەقەرە، كە ئىتر

د. یوسف زهنگه نه

هیچ مامۆستایه ک نه توانییت ئه و کارانه ئه نجام بدات، که ئه وان
ئه نجامی ده ده ن.

مامۆستا ستار:

سو پاس بۆ به پزتان و پشت به خودا هه ول ده ده م، به پپی
توانا، ئه وه ی له ده ستم بی ت بیکه م و فه رماییشه کانی به پزتان
جیبه جی بکه م و هه ر ماوه ی جاریکیش له رووداوه کان ئاگادارتان
ده که مه وه. به هیوای ئه وه ی که ئه و لیژنه یه ش که فه رمووتان له دوا
رۆژه کاندانا ئاماده بین و بگه ن به دپییه که و پاش لیکوئینه وه ی به
دیقه ت، برپاری راستپه روه رانه ی خۆیان بدن و ئه گه ر تاوانبار
ده رچوون، مامۆستاکانی قوتابخانه که، بگه یین به سزای خۆیان.
به پپوه به ری په روه رده:

دیسانه وه سو پاس و منیش هه ر له ئه مپروه، راپورتیکی
دوو روودرپژ ئاماده که م و هه موو شتی ک بۆ به پپوه به رایه تی گشتی
ده نووسم، له گه ل نامه که ی خاله عه به و برپاره کانی ئه مپروی
خۆمانداو ئاماده کردنی ئه و لیژنه یه ی که باسما ن لی کرد. به هیوای
سه رکه وتن و په یدا کردنی رپچاره یه کی بنه رته ی بۆ ئه و گرفته ی
قوتابخانه که ی، دپی (کانی بیئاو).

(په رده داده کشی ت)

په ردهى چوارم

شوين:

ژوورى به رپوه بهر و مامۆستايانى قوتابخانهى دېى كانى بېئاو. ميژيک، له پال ديوارى لاي چه پي ژووره که، دؤلابيکي ده رگا شووشه يي، له نيوانى ميژه که و ديواره که، چهند کتېب و دهفته رو قووتووه (طباشيرى) تيدياه، کاتر ميژيک له سهر دؤلابه که دانراوه، پېنج شه ش کورسى به ملاو نه ولادا، ريزکراوه، په نجه ربه که، که له ويوه، ده روهى قوتابخانه که ده بينرېت).

(ده رهيته رى شانوگه ربه که ده توانيپت به گوپرهى دلى خوئ دؤلابه که پر بکات).

(له کاتى هه لکشانى په رده، کاتر ميژه که (۱۱) ي سهر له به يانى پيشان ده دات).

(مامۆستا محمد له سهر کورسيه که يه وه، خوئداوه به سهر ميژه که يدا، مامۆستايان کمال و (فاتح) يش، به پال دؤلابه که وه له سهر دوو کورسى دانېشتوون، ده رگاي ژووره که کراوه يه، خاله عه به به پيوه راويستاوه و پاليداوه به ديواره که وه، په رده هه لده کشيپت، خاله عه به به ره و ده رگا که ده پروات، به ده نگیپى خه ماوييه وه، روو له مامۆستا محمد ده کات) و ده پرسپيت:

د. یوسف زهنگه نه

هه ی هاوار، هه ی، ئه رى مامؤستا محمد، زه حمهت نه بئیت
پئمنائئیت، سه عات بؤ به چهنه، ئه و کابرا (فراش) ه هه ر ديار نيه و
هه ر نه هات.

مامؤستا محمد (به سه ر له قاننده وه) ده پرسئیت:

به راستی خاله عه به، تۆ زۆر سه یروسه مه رى، پئمنائئیت
چئیت به سه ر هاتووه، شئیت بوویت یا خرف بوویت، (فراش) ی تازه ی
چی و إجازه ی چی، هه ی هه ژار گائته یان پئکردوو ی و تۆیان
خه له تاندوو ه؛ واز له م بیرکردنه وانه به پئنه و پرۆ له ژوو رى
چئشته خانه که بؤ خوۆت پائى لئیده ره وه، یا له بیرى خواردنى نيه پرؤمان
به.

خاله عه به (روو له مامؤستا محمد) ده لئیت:

مامؤستا، تۆ چیده لئیت، به خودای راستیان کردوو ه و هئچ
گائته یان به من نه کردوو ه و منیان نه خه له تاندوو ه، به چاوی خوۆت
ده بئینى، هه ر ئه وه نده تزانى په یدا بوو، مه گه ر ده بئیت (فراش) ه که ی
جه نابى مدیرى معارف، له گه ل منى نه خوۆشدا درؤ بکات. ئه و راست و
ره وان گووتى جه نابى مدیرى معارف، فه رموو یه تى، (فراش) یكى
دیکه یان بؤ دن ئیرین تا ئه م (فراش) ه ی ئئستا، له نه خوۆشیه که ی چاک
ده بئته وه و ده گه ر پئته وه سه ر کاره که ی خوۆ.

مامؤستا کمال (روو له خاله عه به) ده لئیت:

ئه گه ر و ابئیت ئه مپرؤ بؤمان ده رده که وئیت که راستیان
کردوو ه، یا، درؤ.

مامؤستا فاتح (روو له خاله عه به) ده پرسئیت:

مامۇستا بېيويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

گوتت، كى ئه وهى به تۆ گوتت خاله عه به.

خاله عه به:

(فراش) ده كهى جه نابى مديرى معارف، به زمانى خوى گوتتى.

مامۇستا كمال:

ئهى ترحيو جنابى مديرى معارف.

مامۇستا محمد:

ئهى ده مت خوشييت، مامۇستا كمال، سه د جار ترحيو جنابى

مديرى معارف.

مامۇستا فاتح:

خاله عه به، له و باوه رهدام، تۆ شهوى رابووردوو خراب

خه وتبىيتى، يا خه ونت بينييت و له خه ونه كه تدا ئه و قسانه يان

پيگوتبىيتى، به (پرسىياره وه)، وا نيه خاله عه به.

خاله عه به:

با واييت، ههر ئيستا به چاوى خوتان ده بينن، ئه و جا

ده رده كه وييت خه ونم بينيوه يا به راستى روويداوه.

مامۇستا محمد (روو له خاله عه به) ده پرسىيت:

باشه خاله عه به پرسىيارىكى ديكه، ئه و (فراش) ه تازه يه مان

كه له شاره وه دييت، وه كوو تۆ وايه يا له تۆ باشتره.

خاله عه به (ولامى مامۇستا محمد ده داته وه) و ده لييت:

من له كوئى بزنام، باشه يا خرابه، (به پرسىياره وه)، به لام

بوچى تا ئيستا من خراب بوومه له گه لتاندا، كه له من باشتران

د. یوسف زهنگه نه

دهوئیت، (دهسته کانی ده دات به یه کداو له گه ل هه ناسه یه کی قوول و درئژدا) ده لئیت:

ئ، ئ، به خوا پئشینان راستیان فهرمووه، بو بوره سوار خوت بده به کووشت، ده لئ، به (امر) ی خوا مرد؛ به خودا، ههر دهنگ نه که م، گه لئیک باشته.

(له سهر کورسیه ک به پال ده رگا که وه له دیوی ژووره وه داده نیشیت، ماموستاکان ههرسیکیان، له یه ک نزیک ده بنه وه به بیدهنگی، له گه ل یه کدا قسه ده که ن، خاله عه به جارئیک ته ماشای دهروه ده کات و جارئیک ته ماشای ماموستاکان و جاروباریش ده ست به شانوملی خویدا ده هیئی و له بهر خو یه وه قسه ده کات) و ده لئیت:

تو بلئیت له ریگه سه قهت بووئیت، بو یه دوا که وتووه. ههرسی ماموستاکه ده دن له قاقای پئکه نین و ده پرسن:

مه گهر (فراش) ه تازه که، ئوئومبیله، که له ریگه سه قهت بووه.

خاله عه به:

خوا نازانم چیتان لئیکات، من (فراش) ه که نالئیم، باسی ترؤمبیله که ده که م، خو (فراش) ه که به پی نایهت، خوتانیش ده زانن ته نها یه ک ترؤمبیل هه یه که هاتووچوی دییه که مان ده کات، نه گهر سه قهت بوو، خه لکه که ش په کیان ده که وئیت و دوا ده که ون له ئیش و کاره کانیان.

(خاله عه به به رده وامه له ته ماشا کردنی دهروه ودا، له نا کاو هه لده ستیت و به دهنگی کی به رزه وه ده لئیت:

ئه رى به خوا، يه كېك به ره وه ئېره ديت، وازانم خويه تى.
(شانۆ به جېده هيليت. له دووره وه دهنگى ده گاته سه ر شانۆ) ده لپت:
كاكه، ئه گهر تو (فراش) ه تازه كه ي، فه رموو، فه رموو ئېره يه،
له خوا به زياد بيت كه به سه لامه تى گه يشتى، خو من وه خت بوو دلم
شهق ببات كه دوا كه وتى، ترسام وتم خوا نه كه ران، نه كات
ترؤمبيله كه له ريگه سه قهت بوويت، بويه دوا كه وتى.

(خاله عه به و (فراش) ه تازه كه ده گه نه سه ر شانۆ، (فراش) ه
تازه كه له پيش خاله عه به وه ريده كات، پياويكى بالا به رز، جليكى كوڼى
له به ردايه، جه مه دانبيه كى دراوى له سه ردايه، بوخچه يه كى گه وره ي له
بنبالدايه، له ده رگا ده دات و به ريژه وه روو له مامۆستايان) ده پرسيت:

إجازه ده فه رموون بيمه ژووره وه.

مامۆستا كان هه رسى پيكه وه ده لپن:

فه رموو، فه رموو،

(چه ند هه نگاويك نزيك ده بيته وه وه سه لاويان ليده كات و نه وانيش به
ساردى و لالوته وه، ولامى ده ده نه وه.)

خاله عه به (روو له مامۆستا محمد) ده لپت:

نه مگووت مامۆستا محمد، نه مگووت كه له شار (فراش) ه كه ي
مديرى معارف گووتى (فراش) ي تازه تان بو دهنپرن، ئه وه هات و
ئيوهش گالته تان به قسه كاني من ده كرد.

خاله عه به (لپينزيك ده بيته وه وه بوخچه كه ي له ده ست
وه رده گرپت) و به رده وام ده بيت له قسه كردن و ده لپت:

د. یوسف زهنگه نه

یاخوا به خیر بییت، به سهر چاوه کانم، له به یانی زووه وه ملم
گیر بوو ئه وهنده ته ماشای دهرگای قوتابخانه که م کرد و ههر
ده مگوت خودایه به سه لامه تی بگات، تا منیش برپومه وه بو مال و بو
ماوهیه که بو خوم پشوو بدهم، که سوپاس بو خوا گه یشتی، به لام بهر
له هه موو شتیک با ماموستا کانت پیناسینم، نه وه یان که له پشت
میزه که وه یه، ماموستا (محمد) ه، به ریوه بهری قوتابخانه که مانه، نه م
دووانه که ی دیکه ش، یه که میان ماموستا (فاتح) ه و نه وی دیکه شیان،
ماموستا (کمال) ه، ماموستایه کی دیکه شمان هه یه که ناوی ماموستا
(علی) ه، نه و ئیستا خه ریکی وانه گووتنه وه یه به قوتابییه کان، له
هه شتی به یانییه وه تا ئیستا، دانه نیشتوو وه نه م پؤل و نه و پؤل ده کات،
منیش نیوم عبدالله یه، که به خاله عه به بانگم ده که ن.

(فراشی تازه که ههر به پیوه راویستاوه) روو له خاله عه به ده لیت:

باشه خاله عه به گیان، تیگه یستم، زور سوپاس.

خاله عه به (دهست بو ماموستا کان درپژ ده کات) و ده لیت:

به لام نه م ماموستایانه له بهر نه وه ی شه و تا درهنگ وه ختیک
نه نووستوون، ههر ئیستا، بهر له وه ی تو بگه ییت، له خه وه ستاون و
هیشتا قاوه لیبیان نه کردوو وه خواردنه کانیان له سهر ناگره و ناماده یه.
(فراش) ی تازه، زور باشه هه موو شتیک تیگه یستم.

ماموستا محمد (روو له خاله عه به) ده لیت:

ده بیپروه خاله عه به نه وهنده قسه مه که وه برپو کاره کانت

نه انجام بده.

مامۆستا بېويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

خاله عه به، ولامى مامۆستا محمد ناداته وه، (روو له فراشى تازە)

ده لئيت:

فه رموو تو دانیشه با من برۆم ژوورى خه وتنه كه يان ريگ
بخه م و نه و جا، خواردنه كه يان ئاماده ده كه م.

(فراش)ى تازە:

زۆر چا كه منيش ديم له گه لت، تا شوينه كان و
چيشخانه كه و ژووره كانم، پيشان بده يت.

مامۆستا محمد:

نا، نا، مه رۆ، كه ميگ لي ره دانیشه، با يه كتر باشتر بناسين و
له گه ل يه كدا ناشنا بين.

(فراش)ى تازە داده نيشيت، خاله عه به ژووره كه

به جيده هيليت)

مامۆستا محمد (روو له (فراش)ه تازە كه) ده پرسيت:

چۆن بوو تو يان هه لبارد كه بييت بو ئه م قوتابخانه يه.

(فراش)ى تازە (به شه رمه وه) ده لئيت:

له راستيدا من (فراش)ى قوتابخانه يه كي كچانم، له نزيكى
مديريه تي معارف، بانگيان كردم، بو مديريه تي و پييانگووتم "كه
(فراش)ه كه ي قوتابخانه ي دپي كانى بيئاو نه خو شه و اجازه ي
وه رگرتو وه و كه سيكيتر نيه كه بييت به جينشيني، وامان به باش زاني
كه تو ره وانه ي ئه وي بكه ين، تا اجازه كه ي ته واو ده بييت،" منيش
راستتان ده وييت، نه موپرا كه بليم ناتوانم و ناچار په سه ندم كرد.

ماموستا فاتح:

(وهكوو ئه وهى كه له خهويكى قوول راجه لكا بيټ، له ناكاو روو له (فراش) ه تازه كه دهكات) و دهپرسیټ:

چۆن، چۆن، باسى قوتابخانهى كچانت كرد، گووت (فراش)ى قوتابخانهى كچان بوويت. (هه لدهستىټ و دهچىټه پال (فراش) ه تازه كه) و پييده لىټ:

ئادهى كه ميك باسى قوتابخانهى كچانم بو بكه، (به پرسىياره وه) چى دهكهن، و ماموستاكان چۆن و چۆن هه لدهستن و داده نيشن، چى له بهر دهكهن، تا كوټيان دهرده كه ويټ، له گه ل تودا چۆن، تۆ چىټ له گه ليان ده كرد.

(فراش)ى تازه زهق، زهق، ته ماشاى دهكات و پييده كه نيټ، ماموستا محمد و كماليش بيدهنگن و ته ماشاين دهكهن.)

ماموستا محمد (بيدهنگى ده شكى نيټ، روو له (فراش)ى تازه) ده لىټ:

دهى، دهى، باسى بو بكه، جه رگ و دلى سووتاوه بو ئه و قسه و باسانه.

(فراش)ى تازه:

نازانم ماموستا چۆن و لامت بدهمه وه، جاروبار كورت له بهر دهكهن و جاروباريش دريژ يا پانتول، به لام، من وهكوو (فراش) يك خزمه تيان دهكهم و ده بيټ چۆن بن له گه ل هه ژاريكى وهكوو مندا. ماموستا فاتح دهپرسیټ:

شهرمت لېناكهن ئەگەر له گه لندا دانېشن، تاكوو كوئيان
رووت ده بېت.

(فراش) ه تازه كه، من باوهر ناكه م كاتى ئەوهم هه بېت
له گه لئاندا دانېشم، مه گەر بۆ كارئىكى زۆر پېويست، به لام ئەوان
ئازادن، چۆن هه لئس و كهوت بكهن و شهرمېش ناكهن چونكه وهك
وتم من ته نها (فراش) يكم و به س.
مامۆستا فاتح ده پرسىت:

باشه ئەگەر گه نجىكى وهكوو من له ويدا بم، به بۆچوونى تۆ
چۆن ده بن له گه لندا او چيم له گه لندا ده كه ن.
(فراش) ه تازه كه:

ئەو ه ده مېنئته سەر رهفتاروو كردارى خۆت و به چى
شېوه بهك مامه له له گه ل هه مووياندا ده كه يت، يا له گه ل
يه كى كياندا، هه موويان ئافره تى بىركراوه ن و مامۆستاي پياويشمان
هه يه له قوتابخانه كه دا. (مامۆستا فاتح، قسه كه ي ده بريت و به
سه رساميه وه) ده پرسىت:

مامۆستاي پياويشى لېيه، باشه من ده توانم خۆم (نقل) ي
ئەوئ بكه م.
(فراش) ه تازه كه:

ئەو ه ده مېنئته وه سەر ئەوه ي كه چه ند پېويستيان به
مامۆستا هه بېت و مديره تى معارفېش ده بېت، برپارى له سەر بدات.
مامۆستا فاتح ده پرسىت:

د. یوسف زهنگه نه

باشه له کاتي پشووی نیوانی وانه کاند، ژووری ژن و پیاو
جودایه، یا پیکه وه داده نیشن.

(فراش) ه تازه که:

هه موو پیکه وه له ژووری مامۆستایان داده نیشن.

مامۆستا فاتح ده پرسیت:

باشه من ده توانم چییان له گه لدا بکه م.

(فراش) ه تازه که:

ئه وه بیان نازانم و داوای لیبووردن ده که م، که ولامم پینه بیټ.

مامۆستا فاتح (خوی راست ده کاته وه ده سته کانی ده خشیټ به
یه کداو روو له مامۆستا محمد) ده لیت:

ته واو مامۆستا محمد، خوا حافیز من رویشتم، تکایه فه رمانی

گواستنه وه م بو بنووسه بو قوتابخانه یه کی کچان.

مامۆستا محمد:

نه یخویت تاله، وا به ئاسانی، هیشتا تو ده بیټ، چهند سالی

دیکه له دییه کاند مامۆستای بکه یت، ئه و جا ده توانیت داوای (نقل)

بو شار بکه یت و کی ده لیت قوتابخانه ی کچان ده بیټ به به شت.

مامۆستا فاتح ده م ده نیټ به گوټی (فراش) ه تازه که داو چهند

شتیکی پیده لیت.

(فراش) ه تازه که به (دهنگیکی به رزه وه) ده لیت:

ئه ی چوون ئه ویش ده هیلن و ده بیټ.

مامۆستا بېويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

(مامۆستا فاتح. خۆى دهدات به پشتدا له سهر كورسييه كه و
هه ناسه يه كى قوول هه لده كيشيْت و بېدهنگ ده بېت و ده چيْت
خه ياله وه.

مامۆستا كمال (تائه و چركه يه بېدهنگ بووه) ده پرسيت:

نا، نا، واده رده كه ويت، (فراش) ه تازه كه مان، چه زى له كه يف
و (صفا) يه، وهك خاله عه به تووره و مؤن و توونده (مذهب) يه، خۆى
ليكر دووين به به رپوه به رى په روه رده و فيركردن و (أمر) مان به سه ردا
ده كات.

مامۆستا فاتح:

به ئن، به ئن، له قسه كانى و روو خوشييه كه يدا دهرده كه وئ،
هه روايه، مامۆستا كمال. هه زار خۆزگه هه ر له سه ره تاوه ئه م براه
(فراش) ئيمه ببوايه (دهست بو ئاسمان به رزده كاته وه)، خودايه
نه خوشييه كه ي خاله عه به هه ميشه يي بېت و هه رگيز نه گه رپته وه و
هه ر ئه م كا كه يه مان له گه لدا بمينيته وه.

مامۆستا كمال:

نا، نا، فاتح وا دهرده كه ويت، كه به خت ياريدهرت بېت و ئه م
برايه به كه ئكت دېت .

مامۆستا محمد (روو له فراش) ه تازه كه ده پرسيت:

ئهى كا كه ببوره ئيمه له بيرمان كرد پرسين نيوت چيه.

(فراش) ه تازه كه:

گه وره م نيوم، جلاله.

مامؤستا فاتح:

أهلا وسهلا.

جلال (دهست دهكات به باخه لیداو كاغه زینکی سپی
دهرده هیئت و دریتی دهكات بو مامؤستا محمد) و ده لیت:
به یارمه تی، تکایه ته ماشای ئه م كاغه زه بکه، له شار
فهرموویان که بیده م به به رپوه بهری قوتابخانه که.
مامؤستا محمد (كاغه زه که وهرده گریت و دهیخوینیته وه) و
ده لیت:

ئه م نامه یه بریاری ناردنی تویه بو قوتابخانه که مان، بو ماوه ی
بیست روژ، که دوا ی ئه وه (فراش) ه کونه که، ده گه رپته وه.
مامؤستا فاتح:

چون، چون، بیست روژ، ئه و جا بیست روژ به که لکی چی
دیت، به خوا ده بیت کاریکی وابکه یین که هه می شه یی بیت و نه هیلین که
عه به ی (فراش) بگه رپته وه.

مامؤستا کمال (قسه کانی مامؤستا فاتح ده بریت) و ده لیت:
به خودا کاک جلال ئه گه ر له گه لماندا بگوونجییت، ئه م
ماوه یه به خووشی و شادی ده به ینه سه ر.
جلال له ولامداده لیت:

إن شاء الله به گویره ی دلتان ده بم، تا روژیک که لیرم.
مامؤستا محمد (روو له مامؤستا فاتح) ده لیت:
فاتح له وه دایه، کاک جلال، زوریش به که لکت بیت، له لایه ن
ئه وه وه.

مامۆستا بېويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

مامۆستا فاتح ده پرسىت:

ئەو كىيە، مامۆستا محمد.

مامۆستا محمد:

ئەو، ئەو (بەسەر ئاماژە بۆ لايەك دەكات)، نازانى ئەو ەندە
(فەقىرى)، وايش، وايش، وەرە، وەرە، بزنام دەتوانى پەنجەم بگەزىت
(پەنجەى بۆ مامۆستا فاتح درىژ دەكات)، يا پىتخۆشە، نىوہكەى بە
كاك جلال بلىم.

مامۆستا فاتح:

نا، نا، تىگەيشتم باسى كى دەكەيت، پىويست ناكات تۆ
بىلىيت، كەى كاتى هات خۆم پىيدەلىم.

جلال (دېتە قسە) و دە پرسىت:

دەبىت جى بىت، ئەى بۆجى ئىستا نايلىيت، چەند زووتر
بىلىيت، ئەو ەندە باشتەرە.

مامۆستا كمال (خۆى تىكەل بە باسەكە دەكات) و دەلىت:

نا، نا، كاكە، ئىستا نايلىيت، ئەو كاتى تايبەتى و بە درىژى
باسكردنى، دەويت، چونكە، باسەكە، باسى، دل و دلدارىپە.

جلال دە پرسىت:

دللى جى لە رى خودا، خۆ ناشى ەزى لە كچىكى ئەم دىيە
كردىيت و دلدارى لە گەلدا بكات.

مامۆستا محمد:

خۆيەتى، چاك بۆى چوويت، دۆزىتەوہ.

مامؤستا فاتح:

(دهم ده نیت به گوئی جلاله وه، قسه ی بو ده کات، خاله عه به
له ناکاو دیته ژور وه، روو له مامؤستا محمد) ده نیت:
خواردنی به یانیتان ئاماده یه، فهرمون، قاوه لئی بکه ن.
مامؤستا محمد:

باشه، جارئ راویسته، چهند خووله کیکی دیکه دین.
(خاله عه به، ده یه ویت دهرچیت، پیش دهرچوون، مامؤستا فاتح
سرنجی راده کیشت، که ده می ناوه به گوئی جلالدا و به ده ست ئاماژه
بو ئه ملاو ئه ولا ده کات، ده می دوور ده خاته وه، جلال به سه ر
له قانده وه) ده نیت:

خوا گه وره یه، بزاین چوون ده بیت، له رۆژانی داهاتوودا.
(خاله عه به راویستا وه ته ماشای مامؤستا فاتح و جلال ده کات، به
ده ست ئاماژه بو جلال ده کات و به نیشانه ی بانگکردن) و ده نیت:
کاکه، کاکه، (فراش) ی تازه، ئه گهر زحمه ت نابیت به لاته وه،
دیته دهر وه له گه لم، که میک کارم پیته.
مامؤستا فاتح (روو له خاله عه به) ده نیت:
دهک ده مت گپیت یاخوا خاله عه به، (فراش) ی تازه،
(فراش) ی تازه (ده می گپر ده کاته وه، لاسایی خاله عه به ده کاته وه)، بو
نالیت، کاک جلال، (ده پرسیت) بوچی نازانی نیوی (جلال) ه.
خاله عه به (به نه رمیه وه):

مامۆستا بېيويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

بۆچى توورپه ده بېيت مامۆستا فاتح، من چۆن له خۆمه وه نيوى
بزانم، ئيوه بينيتان من نيوى ليپيرسم، ئه وه ئيستا زانيم كه تۆ پييمت
گووت. باشه كاك جلال زحمت نه بېيت، دېيته دهره وه له گه لم.
مامۆستا كمال:

خاله عه به راست ده كات، فاتح، ئه وه هه ژاره له كوئ بوو، كه
ئيمه نيويمان پرسى، پيويست ناكات خۆتى ليئوورپه بكه يت.
مامۆستا فاتح:

باشه، باشه، تېگه يشتم، خۆتمان لييمه كه به پارپزه ر.
مامۆستا محمد (روو له جلال) ده ئييت:

جلال، جارى وهره دانيشه، چهند نه پينييه ك هه يه، با، بۆ تۆى
باس بكه م و روون بكه مه وه تا ئاگادارى بيت وهاو كارمان بيت و به
كه لكمان بېيت و يارمه تيمان بده يت، تا روژييك كه له گه لماندا ده بيت.
جلال (نزىك ده بېيته وه وه له سه ر يه كييك له كوورسييه كان داده نيشييت)
و ده ئييت:

فه رموو مامۆستا محمد، به سه ر چاو من له گه لئاندام بۆ هه موو
يارمه تيدانيك تا وه كوو له م قوتابخانه دا ده بم.
مامۆستا محمد:

زۆر سوپاس. يه كه م، مامۆستايه كي ديكه مان له گه لدايه،
به لام پياويكى زۆر روو گرژو و خراب و ئاژاوه كاره، هه رگيز خۆتى
ليئزىك مه كه ره وه رووى مه ده رى، تا تووشى زيانت نه كات و ناويشى
(علي) ه. دووهه م، ئيمه هه رسيكمان كاغه ز يارى ده كه ين له سه ر پارو

د. یوسف زهنگه نه

له گه لیدا مشروب ده خوینه وه، نه و جا داوام وایه له تو، که تا لیږه دای به ریکووپینکی، پیوستییه کانمان بو ناماده بکویت و که ته و اویش بووین سهر میزه که پاکده که یته وه و شووشه کان فری ده دهیت و نه و جا ده رپویت، بو خوت پشو ده دهیت. سمهم، به یانیان، به هیچ شیویه که، دهنگه دهنگ ناکهیت و نیمه له خه وه له ناستی، تا خومان هه لده ستیپن و نه و جا خواردنی به یانیمان بو ناماده ده کهیت. جلال (دهست ده خاته سه چاوی) و ده لیت:

به سهر چاو ماموستا، به لام، کوا ماموستا علی دیار نیه و له کوپیه، له و کاته وه گه یشتووم، نه هاتووته نه م ژوره وه تا ببینم و بیناسم.

ماموستا محمد:

خودا شیئی کردووه و خه ریکی وانه گووتنه و نه م پؤل و نه و پؤل ده کات و له به یانی زووه وه، خه ریکه و بو خووله کیکیش پشو ناداتو خوئی به م مندا له ده شته کییانه وه ماندوو ده کات. جلال له ماموستا محمد ده پرسیت:

نه ی چونه نیوه ناچنه پوله کانه وه بو وانه گووتنه وه.

ماموستا کمال (خوئی تیکه ل به گووتوویژه که ده کات) و بهر له ماموستا محمد ده لیت:

کوره وانه ی چی، به خودا، له وه ته ی قوتابخانه کراوه ته وه، هیشتا به ته و اوئی من وانه یه کم نه گووتووه ته وه.

ماموستا فاتح (به پیکه نینه وه):

به خودا منیش به هه مان شیوه.

مامۆستا بیویژدانه کانی قوتا بخانه ی دئییه که مان

مامۆستا محمد:

باسی من هەر مه که (وشه درپژ ده کاته وه)، ئه ویش بزانه من
به رپۆه بهرم و کهس بۆی نیه ره خنه م لیبگریت و به رپۆه بهر بۆی نیه
پشتی میزه که ی به جی بهیلپیت، ئه گه رچی وانه ی ئینگلیزیشم گرتووه ته
ئه ستۆی خۆم.

مامۆستا فاتح (روو له مامۆستا محمد) ده پرسیت:

کام میز، مامۆستا محمد، میزی قومار، یا میزی، مشروب.

مامۆستا محمد:

ههردووکیان، قوربان.

مامۆستا فاتح (روو له جلال) ده پرسیت:

بیگوومان کاک جلال، تۆش مشروب ده خۆیته وه.

جلال:

نه خپر مامۆستا، من له بهر باروودۆخی ناله باری

ته ندروووستیم، ناتوانم مشروب بخۆمه وه.

مامۆستا فاتح:

ئه ی خوا سه لامه تت بکات، خۆی مشروب ده رمانی هه موو

دهردوو نه خۆشییه که.

جلال ولام ناداته وه و (دیسانه وه روو له مامۆستا محمد)

ده پرسیت:

ئه گه ر وایه، هه روا داده نیشن و هه چیتر. بیزار نابن له

دانیشن، (به پرسیاره وه)

مامؤستا محمد:

شهوان تا دهمه و بهيان يارى دهكهين و دهخوينه وه و له پاشان دهخهوين تا دواى نيوه پړويه كې درهنگ، ئيتر به و جوړه روژه كان ده بهينه سهر، ته نه مامؤستا علي نه يټ، وهك گووتم خوى شيټ كړدوه و له بريټي ئيمه ش وانه كان ده لټته وه.

جلال (نارام و نه رم و لام ده داته وه) و ده لټت:

شتيكي زور چاكه، منيش وه كوو ئيوه ده كه م.

مامؤستا فاتح (روو له جلال) ده لټت:

به لام من كاك جلال، من نه نييه كت پيد ده لټم، كه له هه موو نه وانه ي كه باسكران گرن گترو (له ناكاو ده رگاكه ده كړتته وه و مامؤستا علي ديته ژور وه، هه موو بيدهنگ دهن)

مامؤستا علي:

نهم كاته تان باش، (هه موو و لام ده دهنه وه)

(مامؤستا علي له سهر يه كيپك له كورسيه كان داده نيشيټ).

مامؤستا محمد (روو له مامؤستا علي) ده پرسيت:

مامؤستا علي و ابزانم نهم ميوانه مان ناناسيت. (ثامازه بو

جلال ده كات).

مامؤستا علي ده لټت:

نه خپر مامؤستا محمد نايناسم.

مامؤستا محمد:

ئەم كاكەيە (فراش)ى تازەمانەو نېوى كاك جلالەو لە شوئى خالە عەبە كارمان بۆ دەكات، تا ئەو نەخۆشايەكەى چاك دەبېت و دەگەرپتەو.

(مامۆستا علي ھەلدەستتە سەرپى و دەست بۆ جلال دريژ دەكات و تەوقەى لەگەلدا دەكات) و دەلئيت:
ياخوا بەخېر بېيت، بېوورە نەتمناسى.
جلال (زۆر بە رېزەو) دەلئيت:

زۆر سوپاس، منيش داواى لېبووردن دەكەم كە نەتمناسى.
(دەرگاگە دەكرپتەو ھەو خالە عەبە دېتە ژوورەو) و دەلئيت:
بەس نىە، دە ھەستن و نانى بەيانيتان بخۆن، تا سارد نەبووئەتەو ھەو منيش برۆمەو ھەو بۆ مال (استراحة) يک بکەم، پشتەم زيرەى دېت لە ئيش و ئازاردا (دەستەكانى دەخاتە سەر نېوتەنگاى خۆى و خۆى بەرەو پشتەو گېر دەكاتەو ھەو دەست دەكات بە بەرپاخەلئى خۆيداو دوو كليل دەرەھىنئيت و دەچپتە پېشەو بەرەو جلال و كليلەكانى دەداتئ و ئەوئيش لېبوورەدەگرپت) و دەلئيت:
ئەمەش كليلى ژوورەكانە، با لای تۆ بېت، تا من دەگەرپتەو، بەلام ترست نەبېت جاروبار دېم سەرت لېدەدەم و تۆش لە كاتى (استراحة) دا، تشرېف بېنە بۆ مائمان و چايەكمان لەگەلدا بخۆرەو.
(روو لە ھەموويان، دە ھەلسن، با خواردنەكان سارد نەبنەو، بەس نىە دانىشتن. ھەموو ھەلدەستە سەرپى، نەرم، نەرم،

د. یوسف زہنگہ نہ

بہرہو دہرگا کہ دہکھونہ ری، لہ ناکاو دہرگا کہ دہکریتہوہ، دوو قوتابی
دہردہکھونہ)

یہ کیکیان (روو لہ مامؤستا محمد) دہلیت:

مامؤستا ئہمپرو وانہی ئینگلیزیمان ھہبوو، نہہاتی،
ھہموومان چاوپروانین، نایہیت (دہپرسیت).

مامؤستا محمد (بہ توورہیبہوہ) دہلیت:

وہل بہ ئیستا وختی وانہ گووتنہوہیہ، من خہریکہ لہ
برساندا دلّم دہبووریتہوہ. (قوتابیہکھ، سہر دادہگریت و
دہکشیتہوہ).

قوتابی دوہم (روو لہ مامؤستا فاتح) دہپرسیت:

مامؤستا فاتح، ئیمہش وانہی حسابمان ھہیہ، نایہیت
وانہمان پچ بلیتہوہ.

مامؤستا فاتح (پہلاماری دہداو دہگریت و بہ ھہموو ھیزی
دہستی گوئی دہگووشیت) و دہلیت:

ئہم جارہیان قہیدی نیہ، ھاتیتہ ژوورہوہ، بہلام جاریکی
دیکہ، بہم شیوہیہ بییت، ھہردوو چاووت دہردہھینم و دہیخہمہ نیو
دہستہکانتہوہ، (بہ پرسیارہوہ) تیگہیشتی، (زلہبہکی لیدہدات و پالیکی
پیوہ دہنیت و مندالہکھ دہکشیتہوہ).

مامؤستا علی (روو لہ مامؤستا فاتح) دہپرسیت:

بو، بو مامؤستا فاتح، بہم شیوہیہ رھفتاری لہگہلدا
دہکھیت، بہ ئارامی ولّامی بدہرہوہو ئیتر بو لییدہدہیت.
مامؤستا فاتح:

مامۆستا بیویژدانه کانی قوتابخانهی دێیه که مان

چاوی دهردههینم، با تۆبه بکات و جارێکی دیکه، نهیه ته
ژووری مامۆستایانه وه و ئه و پرسیاره بکات، نایه یت وانه مان پێبلییت،
(به دهنگ لاسایی منداڵه که دهکاته وه، هه مووان، یه ک له دوا ی یه ک
ژووره که به جیده هیلن.)

په رده داده کشیت

په رده ی پینجه م

شوین:

هه مان ژووری پيشوو، ژووری به پړوه بهر.

پاش تیپه پړوونی (۲۰) بیست رۆژ.

(جلال له سهر کورسییه ک دانیشتووه، خاله عه به به

ته نیشتییه وه، راویستاوه.)

خاله عه به:

باشه ماموستا، ئه مړۆ بیست رۆژه که کۆتای پیهات و منیش

گه پرامه وه بۆ سهر کار، ئیستا نزیکی نیوه پړویه و لیژنه که دهرنه کهوت،

مه گهر برپار نه بوو که ئه مړۆ تشریف بهین.

جلال (به ئارامی) ده ئیت:

په له مه که، خاله عه به، (صبر) ت هه بیّت، ده گهن، ههر

ئیستا، ده گهن.

خاله عه به:

به خودا له م کاته دا بگه یشتبایه ن، زۆر باش ده بوو، چونکه

جگه له ماموستا علی، ئه وانی دیکه هیشتا ههر نوستوون.

جلال ده ئیت:

دین، دین، ههر ئه وهنده ترانی کردیان به ژووردا.

خاله عه به ده پرسیت:

باشه مامۆستا، ئه و كارانه و ئه و رهفتارانهى، كه له و بيست
رۆژهى رابووردوودا ئه نجاميانتداوه، له بيرت ماوه.
جلال ده ئييت:

خاله عه به گيان، تو چيده ئييت، به خوداي له م بيست
رۆژهى رابووردوودا، ئه وهى كردوويانه، گووتوويانه، كه من به چاووى
خۆمبينيومه، نه ته نها هر له بيرم ماوه، به لكوو، خال به خاليانم
نووسيوه و رهوانهى شاريشم كردووه و ئه وانيش له هر هه مووى
ئاگادارن.

خاله عه به (به سه رساميه وه):

هه ي بارك الله، هه زار ئافه رين، مامۆستا گيان، خواى گه وره
ته مه ن دريژت بكات، به راستى به تواناو دلسۆزى.
جلال (په نجه ده خاته سه ر ده مى خوئى و روو له خاله عه به)
ده ئييت:

ئارام، ئارام، خاله عه به، ده نگت به رز مه كه ره وه، با گوئيان
لينه بييت و هه لسن له خه و.
خاله عه به ده پرسيت:

مامۆستا، خو باسى مامۆستا فاتح و كچه كه ي كاكه
عه ولاتيش نووسيوه و له بيرت نه چوووه.
جلال ده ئييت:

چون له بيرم ده چييت، ئه وه له هه موو كرده وه كانى ديكه يان
ناشي رينترو بېويژدانه تره، چونكه له وه ناخوشتتر نيه، كه يه كيكي وه كوو

د. یوسف زهنگه نه

مامؤستا فاتح، له ریځگه ی کانی، شهړ بهو کچه به ئاېرو و پاکه
بفرؤشیټ و تانه ی لیبدات.

خاله عه به (دهست ده دات به یه کدا) و ده لپټ:

ئاخ، ئاخ، مامؤستا، هه مووی خه تای منه، ئه گهر من
نه بوایه م، ئیستا دوو مانگ بوو، مامؤستا فاتح، کوژرابوو.
جلال ده پرسیت:

چؤن کوژرابوو، خاله عه به.

خاله عه به (ده پرسیت):

ئه ی بؤتم نه گپراوه ته وه

جلال:

نه به خودا خاله عه به، باست نه کردوو. ههر ئه وه ندهت
گووت، که مامؤستا فاتح، شهړی به کچیک فرؤشتوو و ئیتر
نه تگووت، چؤن و که ی.
خاله عه به:

رؤژئیکیان، کچه که ی کاک عه و لا، لای باوکی شکات ده کات و
پییده لپټ، که یه کپک هه یه له په نجه ره ی قوتابخانه که وه، هه میشه
مل دهرده کاته دهره وه و ته ماشای مائی ئیمه ده کات و جارئیکیش له ری
کانی که وته شوینم و ههر قسه ی بؤم دهره شانند و من له ترسدا، به
په له خووم گه یانده ماله وه.

جلال به (سه رسامییه وه) ده پرسیت:

به راستی، ئه م کاره شی کردوو.

خاله عه به:

مامۆستا بیویژدانه کانی قوتابخانهی دئییه که مان

ئه‌ری به خودا.

جلال ده‌پرسیت:

ئ، دوای ئه‌وه چی روویدا.

خاله‌عه‌به:

کاکعه‌ولاش به‌لکوه بیستبیتت، ناگر له‌سه‌ر ئاو ده‌کاته‌وه،
نایکات به‌نامه‌ردی، ده‌ست ده‌بات بو پیره برنه‌وه‌که‌ی و ده‌یه‌ویت
هیرش به‌پینیت بو قوتابخانه‌که‌مان، به‌لام خیزانه‌که‌ی و کچه‌که‌ی،
پیشی لیده‌گرن و ده‌که‌ونه ده‌ست و پئ و تکای لیده‌که‌ن، که ئیستا
توو‌ره‌ی، مه‌رۆ بیگوومان ده‌یکوژیت، که‌ی سارد بوو‌یته‌وه، ئه‌وجا
چیده‌که‌یت بیکه، ئیستا گرفتاری بو خۆت درووست مه‌که، به
ته‌واویش نازانین کییه؛ که‌ی په‌یدامان کرد کامیان، ئه‌وجا، هه‌رچی
دلت ده‌یه‌ویت، بیکه‌یت، بیکه. کاک عه‌ولاش ده‌لپت، هه‌ر
ده‌یدۆزمه‌وه، کییه و هه‌ر ده‌بیت بیکووژم، ئه‌ی له‌سه‌ر ناموس و
شه‌ره‌فی خۆم نه‌یکووژم، ئه‌ی ده‌بیت چی لیبیکه‌م. ژنه‌که‌ی و کچه‌که‌ی
به‌هه‌ر شیوه‌یه‌که ده‌بیت، رازی ده‌که‌ن و نایه‌لن بیت بو ئیره.

جلال ده‌پرسیت:

باشه، که پیشیان لیگرتوو، دوای ئه‌وه کاکه عه‌ولا، چیکرد،
وازی لپینا، یا شتیکیتر.

خاله‌عه‌به:

وازی لپینانی چی مامۆستا گیان، کاک عه‌ولا، ناردی به شوین
مندا، رویشتم، هه‌زار رجاو تکام لیکرد، تا توانیم که‌میک ساردی

د. یوسف زهنگنه

بکه مه وه، به لّام گووتی، نه گهر جاریکی دیکه ئه و کارانه ی که کردوویه تی، ههر که سیّک بیّت و له په نجه ره وه ته ماشای مائی من بکات، له سه ر بانه وه دهیده مه بهر گوله و میّشکی ده په پرنم، نه گهر دوا ی ئه وه له سیّداره شم بدهن. منیش که گه رامه وه بو قوتابخانه و ئه وه ی کاک عه و لا گووتی، هه مووم بو مامؤستا فاتح گپراهه وه، یه ک، دوو هه فته، وازه ی ناو دوور که وته وه له په نجه ره که وه له مله تاتکی و چوون بو ریّی کانی؛ به لّام، دوا ی ئه وه دیسانه وه، دهستی پیکرده وه، زور ده ترسیّم، رۆژیک کابرا بیینیّت و بیکوژیّت وگرفتییکی گه وره بو خوی و بو هه موو لایه کمان و قوتابخانه که مان و دئییه که شمان درووست بکات. ترسی گه وره تریشم ئه وه یه، خوانه که ران، یه کیکیتر له مامؤستا کان، به بئ هیچ مه به ستییکی خراب، له په نجه ره که وه ته ماشای دهره وه بکات، کاک عه و لا بیینیّت و بیداته بهر گوله ی تهنه نگ.

جلال (زور به دلّنیاییه وه) ده لّیّت:

نا، نا، خاله عه به، ترست نه بیّت، بهر له وه ی بکووژیّت، ئه و یا که سیّکی دیکه، لیره دهرده کریّن و نامیّن.

خاله عه به ده پرسیت:

تۆ بلّیّت وا بیّت.

جلال:

دلّنیابه و بیگومان وا ده بیّت.

خاله عه به:

یاخوا ههر وا بیّت و پرون و رزگارمان بیّت له ده ستیان.

مامۇستا بېيۇيژدانه كانى قوتابخانهى دېيەكەمان

(له ناکاو دەنگى ئۆتۆمۆبىلېك دېت، جلال رادەپەپرېت) و دەلېت:

به ئې دەنگى ئۆتۆمۆبىلېك هات، وازانم، خۇيانن.

خاله عەبەش رادەپەپرېت و دەردەكەوېت و له دوورەوہ دەنگى
فەرموو، فەرمووى خالە عەبە دېت. جلال به پەلە كورسىيەكان،
رېكدهخات، دەرگاگە دەكرېتەوہ، بەرپۆەبەرى پەروەردەو فيركردن، بەر
لەوانى ديكە دېتە سەر شانوو، جلال بەرەو رووى دەروات و باوہشى
پېدا دەكات، يەكتر ماچ دەكەن، دواى ئەو دوو (مفتش)ەكەى ديكە،
نەريمان و حسيب. به هەمان شپوہ جلال باوہشيان لېدەدات و
هەموو دادەنيشن. خالە عەبەش دېتە ژوورەوہ، بەخېرەاتنيان
لېدەكات، خالە عەبە به پېوہ رادەوہستېت).

بەرپۆەبەرى پەروەردە (روو له جلال) دەپرسېت:

ئى مامۇستا ستار، ئەم بېست رۇژەت چۆن بردهسەر.
هيوادارم زۆر ماندوو نەبوويېتى. بەراستى، نازانم به شپوہيەك
سوپاست بکہم.

جلال دەلېت:

سوپاسى پېناوېت و ئەركېكى سەر شانم بوو و سوپاس بو
خودا به باشى ئەنجاممدا.

بەرپۆەبەرى پەروەردە:

دەستەكانت خوۆش و ديسانەوہ سوپاس. ئەى مامۇستاكان،

له كوئىن (دەپرسېت).

جلال (زۆر به نەرمى) دەلېت:

د. یوسف زهنگنه

مامۆستا علي نه بیټ که له کاتژمیری هه شته وه خه ریکی وانه
گووتنه وه یه، نه وانی دیکه هیشتا نووستون.

به رپۆه به ری په روه رده (به سه رسامیه وه) ده پرسیت:

سه عات یازده یه و، هیشتا نووستون،

(به ره له وهی جلال ولام بداته وه) خاله عه به ده لیت:

گه وره م، هیشتا له کوپانه، له دوازدهی نیوه رۆ به دوواوه،

ئه وجا، که م که م، ده که ونه جووله جوول و سه ر به رز ده که نه وه.

به رپۆه به ری په روه رده:

به خوای باشه، زۆریش باشه.

جلال (روو له به رپۆه به ری په روه رده) ده پرسیت:

بیگومان ئه و راپۆرتانه ی که ره وانه ی به رپۆرتانم ده کرد، به

ته وای گه یشتون.

به رپۆه به ری په روه رده:

به لئ، به لئ، مامۆستا ستار هه موو گه یشتون و به ته وای

له گه ل ئه م به رپۆرتانه دا (ئاماژه بو نه ریمان و حسیب) باس و

گفتوو گۆمان له سه ریان کردوو.

جلال:

زۆر باشه، دهستی هه مووتان خووش بیټ.

به رپۆه به ر (روو له خاله عه به) ده پرسیت:

تۆ چۆنی خاله عه به.

خاله عه به:

له سایه ی سه ری ئپوه وه، من باشم.

مامۆستا بېيويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

به رېئوه بهرى په روه رده ده پرسىت:

كهى ده وامت كرد.

خاله عه به، نه مرؤ قوربان.

به رېئوه بهرى په روه رده:

زور باشه زه حمهت نه بىت، مامۆستا كان له خو
هه ئناستىنى، (خالو عه به دهيه ويىت ده رچىت)، نا، نا، تو مه رؤ، (روو
له جلال) مامۆستا ستار تكايه دوا كارىشمان بو ئه نجام بدهو خوت
هه لپان بستينه.

(مامۆستا ستار هه لده ستىت و شانؤ به جىده هيليت).

به رېئوه بهر (روو له خاله عه به) ده پرسىت:

ئهى مامۆستا علي له كوييه.

خاله عه به:

قوربان، له به يانى زووه وه، خه ريكى وانه گووتنه وهيه، نه ته نها
بو پوله كهى خو، به لكوو بو پوله كانى مامۆستايانى ديكه ش، تا،
قوتاييه كان له خوئندن، دوا نه كه ون.

به رېئوه بهرى په روه رده:

زه حمهت نه بىت، برؤ بانگى بكه، با ئه ويش بىت بو ئيره.

(خاله عه به شانؤ به جىده هيليت)

(مامۆستا نه ريمان (مفتش)، جانتا كهى له سه ر زه مين

به رزده كاته وهو له سه ر رانه كانى دايده نيىت و فايلپك و چه ند كاغه زىك
ده رده هينىت و له سه ر كورسيه كهى ته نيشتى خو دايان ده نيىت).

د. یوسف زهنگه نه

بهړپوه بهری پهروه رده (روو له هه ردوو مفتش) ده پرسیت:

نیوه ئه م بهړپوه بهروو ماموستایانه تان، له مه و پیش بینوه.

ماموستا حسیب ولام ده داته وه:

من هیچ کامیانم نه بینوه و هه ر له سه ره تاشه وه

نیوه کانیشیان ناشنا نه بوون لای من.

ماموستا نه ریمان:

منیش به هه مان شیوه.

(دهنگی یه کیچ له ماموستا نووستوه کان، ده گاته سه ر شانوو و

بهړپوه بهری پهروه رده و هه ردوو (مفتش) ه که گوپیان لییده بیټ که به

دهنگی کی به رزه وه) ده لپت:

شیت بوویت جلال، به م به یانی زووه له خه ومان

هه لده ستینیت، ده برؤ وازمان لیینه، توش خه ریکه وه کوو عه به ی

(فراش) ت لیپت.

(دهنگی جلال ناگاته ئه و ژووره ی که بهړپوه بهری پهروه رده و

(مفتش) هکانی تیدا دانیشتون، به لام له دهنگی به رزی یه کیچ له

ماموستا کان ده رده که ویت، که جلال پیانی گووتوه، میوانتان بو

هاتوه، که دیسان به دهنگی کی به رزه وه) ده لپت:

میوانی چی، تو دیاره شه و خراب نووستووی، به م به یانی زووه

میوان بوچی دیت بو لای نیمه.

جلال به دهنگی کی که میک به رزه وه که بگاته ژووره که ی دیکه:

باشتره که هه ستن و کتووپر بین بو ژووری ژووره که ی دیکه،

میوانه کان له ویدا، چاوه روانتان. ئه گهر ده تانه ویت بزنان کین، پیتان

مامۆستا بیویژدانه کانی قوتابخانهی دّیه که مان

ده لّیم که به پّوه بهری پهروه رده و فیگردنه و لیژنه یه کی تایبه تیشی له گه لّدایه. پّویدست ناکات جله کانیشتان بگۆرن، چونکه زۆر له ویدا نامپننه وه.

(که میک بیده نگی، جلال دیته وه سه ر شانۆ، هه رسی مامۆستاکه ش به شوینیدا به جلی نووستنه وه)
هه رسیکیان پیکه وه:

سلام علیکم، یاخوا به خیر بین.

(به پّوه بهر و نهوانی دیکه ش به ساردی و به نهرمیه وه و لّامیان دهده نه وه، هه رسیکیان وشک راده ویستن و سه ر بهر زناکه نه وه)

به پّوه بهری پهروه رده (روویان تیده کات) و ده لّیت:

سو پاس، سو پاس، بژین مامۆستایان، هه لگ رانی مه شخه لّی رووناککه ره وهی ریگه ی تاریک، له پّیش نه ندامانی نه ته وه که مان، بژین دّسۆزانی گه لّ و نیشتمان، صحتی خه و، ببوورن له خه وتانمان کرد و نه مانه پّیشت تیرخه و بین.

مامۆستا محمد (به ده نگیک ی پر له رزه وه) ده لّیت:

قوربان به داوای لّیبووردنه وه، نه گه ر راستده ویت، من شه وی رابووردوو، زۆر دره نگ نووستم، هه مووی خه ریکی خویندنه وهی کاغه زی تا قیکردنه وهی وانه ی ئینگیزی قوتابیان بووم.
به پّوه بهری پهروه رده:

د. يوسف زهنگه نه

نافه رين، ماندوو نه بيت، نه گهر وايه، زه حمهت نه بيت،
کاغه زه کانمان بو ناهينيت تا تهماشايان بکهين و بزانيں رادهى زانيں
ئينگليزيان له چي ناستيکدايه.

(ماموستا محمد زورتر ده که ويته له رزه لهرز و به په له به ره و
ميزه کهى خوئى ده پروات، سهر ميزه کهى، سه روو نيوى دو لابه که و ژير
ميزه کهى و شوينه کاني دیکه ش ده پشکنييت) و به دهنگيکي به رزه وه
(به بن نه وهى تهماشايان بکات) ده پرسيت:

عه به، جلال، وهرن بزانه. نه و کاغه زانهى له سهر ميزه کهم
دانابوو، چييان لپهات.

خاله عه به . (به پال ده رگا که وه راويستاه) ده لپت:

دوينى شه و که من لپره نه بووم و تا ئيستاش من به چاوى خوّم
نه ميبنيوه، منداله کان امتحان بکهيت و وهره قه کانينان، تهماشا
بکهيت.

جلال (به نه رمه زه رده خه نه وه، روو له ماموستا محمد) ده لپت:

فه رموو ماموستا چيت ده وپت.

ماموستا محمد:

خو دوينى شه و تو لپره بوويت و هه موو شتيکت به چاوى
خوت ده بينى، (ده پرسيت) کوا کاغه زه کاني تاقيردنه وهى قوتابيان،
که له سهر ميزه کهم دانابوو.

جلال (زور به نارامى) ده پرسيت:

کاغه زى چي، ماموستا محمد، کهى تو کاغه زت لپره دانابوو.

ماموستا محمد (روو له که مال و فاتح) ده پرسيت:

مامۆستا بېويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

كمال، فاتح، ئيوه نازانن، كاغهزه كانم له كوئى داناوه.

ههردوو كيان پيکه وه ده پرسن:

كاغهزى چى، كوا، شهو تو هاتينه ئه م ژووره وه.

(مامۆستا محمد به رهو ده رگا كه به په له ده پروات و له بهر خوئيه وه) ده لئيت:

وا دياره له ژوورى نووستن جي مپيشتوون.

(شانو به جيده هيليت و له پشت خوئى ده رگا كه، داده خات).

(ده رگا كه ده كريتته وه، مامۆستا علي له گه ل خاله عه به دينه

سه رشانو).

(مامۆستا علي به روويه كى شاد و دهم به پيکه نينه وه،

سه لاويان ليده كات، هه موويان هه لده ستنه سه رپن و ده ستيان

ده گووشيت و به گه رمى به خپر هاتنيان ده كات.

(هه موويان داده نيشن، فاتح و كمال و جلال و خاله عه به

نه بيت به پيوه راده ويستن).

به رپوه به رى په روهرده (روو له كمال و فاتح) ده پرسيت:

باشه، زانيمان كه مامۆستا محمد، درهنگ نووستووه، چونكه

خه ريكي ته ماشاي كاغهزى تا قى كردنه وهى قوتابيانى وانهى ئينگليزى

بووه، ئه ي ئيوه، چى.

مامۆستا كمال (به دهنگيكي پر له رزه وه) ده لئيت:

به خودا من، دوور له ئيوه، يه ك دوو رژه زور نه خو شم، به و

هوئيه وه نه مپو كه ميک زورتر له جيگه ي نووستندا مامه وه. (روو له

جلال) ده پرسيت:

د. يوسف زهنگه نه

وانيه جلال (جلال ولام ناداته وه)، له گه ل تومه، بو ولام
ناده يته وه (جلال بيده ننگه و ته ماشاي ناکات).

به رپوه بهري پهروه رده:

که ميک له سهر خوت، دهنگت به رزمه که روه وه، تيگه يشتين که
تو نه خووش بوويت (روو له ماموستا فاتح) ده پرسيت:

نه ي تو چي ماموستا فاتح.

ماموستا فاتح (به قسه کردنيکي بچراو بچره وه) ده لپت:

دويني تا نيواريه کي دره ننگ خه ريکي وانه گووتنه وه بووم به
قوتابيانی پولي پينجه م و شه شه م، چونکه که ميک له ماتماتیک لاوازن
و دوواکه وتوون و به باشمزانی، که بو چهند هه فته يه ک دواي دهوام و
به نيواران وانه ي زياده يان پچ بلیم، بويه دويني يه کيک له و روژانه بوو
که زور ماندوو بووم، به و هويه وه، نه مړو زورتر له روژاني رابووردوو
نووستم.

به رپوه بهري پهروه رده:

زور باشه ئافه رين، قوتابيان هه موو ئاماده ببوون دويني
نيواره، له پاش دهوام.

ماموستا فاتح:

به لي، به لي، قوربان، به بيگوومان.

به رپوه بهري پهروه رده (روو له جلال) ده پرسيت:

جلالی (فراش) تو دويني نيواره ليره بوويت، راسته که ماموستا
فاتح، سهر له نيواره وانه ي زياده ي به قوتابيان گووتوه ته وه.
جلال له ولامدا ده لپت:

مامۇستا بېيۇنژدانە كانى قوتابخانەى دېيەكەمان

نەخپۇر قوربان راست نىيە.

مامۇستا فاتح (بە توورەيىيەو) دەئىت:

چۇن وانىيە، بۇ درۇ دەكەيت، وانەكانم لەو كاتانەدايە، كە

ئىواران تۇ بۇ خۇت دەنوئىت.

جلال (بە پىكەنىنەو) دەپرسىت:

من ئىواران دەنووم.

بەرپۇئەبەر (بەرلەو) مامۇستا فاتح ولام بداتەو) دەئىت:

باشە، باشە، ئەوا زانىمان جلال نووستبوو (روو لە خالە

عەبە) دەئىت:

خالە عەبە زەحمەت نەيىت برۇ قوتابىيەكى پۇلى

شەشەممانبۇ بانگ بكە، با يىت بۇ ئىرە.

(خالە عەبە بە پەلە شانۇ جىدەھىلەيت، كەمىك بىدەنگى).

دەرگا كە دەكرىتەو، خالە عەبە دىتە ژوورەو لەگەل قوتابىيە كدا.

بەرپۇئەبەرى پەرورەدە (روو لە قوتابىيەكە) دەئىت:

وەرە پىشەو كورم، وەرە، ھەر پرسىيارىكت لىدەكەم، راست

بلى و مەترسى.

قوتابىيەكە دەئىت:

باشە، بەسەر چاو.

بەرپۇئەبەرى پەرورەدە دەپرسىت:

د. یوسف زهنگه نه

له م روژانه ی رابووردوودا، چهنه جار بو وانه ی زیاده، دوا ی دهوام و سه ر له نیواران، هاتوویت له گه ل قوتابیانی دیکه دا، بو قوتابخانه و ماموستا فاتح وانه ی پیتان گووتووه ته وه.

قوتابییه که ده لیت:

هه رگیز نه هاتووم.

(ماموستا فاتح قسه ی قوتابییه که ده بریت و به تووره ییه وه) ده پرسیت:

هه ی دروزن، دوینئ به ر له روژئاو ابوون، هه مووتان نه هاتن و من وانه ی حسابم، پیتان گووت.

قوتابییه که ده لیت:

نه به خوا نه هاتی و وانه ی حسابیشت پینه داین و تو (دهست بو ماموستا فاتح دریزر ده کات) تاوه کوو نیستا له کاتی ده وامدا، وانه ی حسابت پینه داوین، چی بگاته دوا ی دهوام و سه ر له نیواران.

(ماموستا فاتح دهیه ویت قسه بکات، به رپوه به ر رایده گریت)

ده لیت:

به سه، به سه، له سه ری مه رۆ، هه موو شتیک تیگه یشتین

(روو له قوتابییه که ده کات) و ده لیت:

ئافه رین، کوپم، ئافه رین، ده توانیت برۆیت. (قوتابییه که شانۆ به جیده هیلیت. به رپوه به ری په روه رده روو له فاتح و کمال ده کات) و

ده لیت:

دانیشن، دانیشن، (هه ر دوو داده نیشن، جلال و خاله عه به

هه ر به سه ر پپوه راویستاوون.

مامۆستا بېيۇنژدانه كانى قوتابخانهى دېيەكەمان

بەريۆەبەرى پەروەردە (روو لە خالە عەبە) دەئيت:

خالە عەبە زەحمەت نەبيت، برۆ مامۆستاي مەجد بانگە بکە،
چووہ لە ژوورى نووستنەکەيان، کاغەزى تاقىکردنەوہى قوتابيان
بەينيت. دەيەويت فيل لە ئيمە بکات.

(خالە عەبە شانۆ بەجيدەهيليت، ماوہيەک بيدەنگى،
دەرگاگە دەکريتەوہ، مامۆستا مەجد و خالە عەبە دینە ژوورەوہ،
مامۆستا مەجد لە شەرماندا وشک رادەوہستيت و چاو بەرزناکاتەوہ)
بەريۆەبەرى پەروەردە (روو لە مامۆستا مەجد) دەئيت:

دانيشە، دانيشە، (مامۆستا مەجد دادەنيشيت) دەزانم
کاغەزەکانت بۆ نەدۆزرايەوہ، رەنگە مشک خوارديتياني يا، با
برديتياني.

بەريۆەبەرى پەروەردە (روو لە ھەرسى مامۆستاکانى
قوتابخانهى كانى بيئاو) دەئيت:

بەر لە ھەموو شتيک، بەلگەو بۆچوونەکانى ھەرسىکتان
لەبارەى نووستنى ئەمپوتانەوہ، راست نەبوو، چونکە نووستنتان تا
نيوەرۆ بەلکوو درەنگتريش، ھەر کارو پيشەى ئەمپوتان نەبووہ،
بەلکوو پيشەى ھەمە رۆژەو ھەميشەييتان بووہ.

(روو دەکات لە مامۆستا علي و بەردەوام دەبيت) و دەئيت:

بە راستى مامۆستا علي نازانم بە چى وشەو رستەيەک سوپاسى
بەريۆت بکەم بۆ دلسۆزى و ماندوونەناسى و مرۆقدوستى و
رەوشتپاکيت، ئەوہ نەبيت کە بليم، ھەزار خۆزگە ھەموو

د. يوسف زهنگه نه

مامۆستاكانمان وهكوو تۆ بباويه ن و له ههر قوتابخانه يه كدا كه سيكي وهكوو تۆمان هه بباويه، كه بهرژه وهندي نه ته وه كه ي بخستبايه پيش بهرژه وهندي خۆي.

مامۆستا علي ده لپت:

من زۆر سوپاسي ئيوه ي بهرپرز ده كه م بۆ هاتنتان و به لام (به سه رساميه وه) من كاريكي نه وتۆم نه نجام نه داوه كه شاياني نه وه هه موو سوپاس و ريزه ي بهرپرتانيم، ههر كاريكم كرديت ئهركي سه رشانم بووه و به دلسوژيه وه پي هه ستاووم و نه نجام داوه. بهرپوه بهري پهروه رده، ده لپت:

مامۆستا علي، وهك ئيمه ناگادارين، بهرپرت زۆر له وه زۆرترت كر دووه كه ئهركي سه ر شاني مامۆستايه ك بيّت. (بهرپوه بهري پهروه رده، روو دهكات له هه موو ئاماده بوواني ژووره كه) ده لپت:

وابزانم ئيستا كاتي نه وه هات، كه نه ينييه ك بۆ مامۆستا محمد و مامۆستا فاتح و مامۆستا كمال و مامۆستا علي، ئاشكراو روون بكه مه وه. (هه موو به سه رساميه وه چاوده برنه ده مي) نه وه ش نه وه يه كه (روو دهكات له جلال) و ده پرسيت:

جلال، تۆ هيچ ناسنامه، هويه، يا شتيكت پييه، كه بتناسينيّت.

جلال ده لپت:

به ئي گه وره م هه ويه كه ي خۆم پييه.

بهرپوه بهري پهروه رده (روو له جلال) ده لپت:

مامۆستا بېويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

كه وايه، زه حمهت نه بېت بیده به مامۆستا محمد تا ته ماشای
بكات و بۆمانى بخوینیتته وه.

(جلال دهسته دکات به باخه لى خویدا و هه و بیه که ی
دهرده هیئیت، له مامۆستا محمد نزیك ده بېته وه و دهیدات به دهستییه وه
و ده گه رپته وه شوینه که ی خو، مامۆستا محمد هه ر که چاوی به
هه و بیه که ده که ویت، چاوه كانى زه ق ده کاته وه و دهسته كانى ده که ویتته
له رزه له رزو توانای قسه کردنى نابیت.)

به رپوه به رى په روه رده (روو له مامۆستا محمد) ده لیت:

جى بوو، بیده نگ بوویت، شتیک بلل با گویمان لیبیت، نه گه ر
پیت ناخوینرپته وه، بیده به مامۆستا فاتح، تا ئه و بۆمانى بخوینیتته وه،
وا دهرده که ویت که خوینده وارپت له بیرچوو بپته وه (روو له مامۆستا
فاتح) ده لیت:

هه و بیه که ی لیوه ریگه و بۆمانى بخوینه ره وه.

مامۆستا فاتح (دهستدریژ ده کات و هه و بیه که له توی په نجه كانى
مامۆستا محمد دهرده هیئیت و له گه ل ته ماشا کردنیدا هه مان
به سه رهاتى مامۆستا محمدى به سه ر دیت و له دهستیشى به رده بپته وه
سه ر زه مین.)

به رپوه به رى په روه رده (روو له مامۆستا کمال) ده لیت:

مامۆستا کمال، نۆره ی تویه، هه و بیه که هه لبره و بۆمانى
بخوینه ره وه.

د. یوسف زهنگه نه

مامؤستا کمال (دهچه میته وهو ههویه که هه لده گریت و که ته ماشای دهکات، ده په شوکی و سه رسام ده بیټ و به دوو دهستی چاوه کانی خوئی داده پوشیت و وشه یه کی له ده مه وه ده رناچیت) به ریوه به ری په روه رده، روو له خاله عه به ده لیټ:

خاله عه به زه حمه ت نه بیټ، ههویه که له مامؤستا کمال وه ریگرو بیده به مامؤستا علی تا ئه و بو مانی بخوینیت وه. خاله عه به:

باشه قوربان به سهر چاو (به ره و مامؤستا کمال ده پروات و ههویه که ی لیوه رده گریت و ده بیات بو مامؤستا علی و دهیداته ده ستیه وه، مامؤستا علی ههویه که وه رده گریت و ئه ویش که ته ماشای دهکات سه رسام ده بیټ و ته ماشای جلال و به ریوه به ری په روه رده دهکات و ههویه که به ده نگیکی به رز ده خوینیت وه.) مامؤستا علی (چاویلکه که ی له باخه لی چاکه ته که ی ده رده هیټ و له چاوی دهکات) و ده لیټ:

ناو: ستار عبداللله عبدالقادر.

سالی له داییکبوون: ۱۹۲۲ زاینی.

مووچه: ۹۰ دینار.

پیشه: مفتشی په روه رده.

مامؤستا علی (به سه رسامیه وه هه لده ستیه سه ر پی و له مامؤستا ستار (جلال) نریک ده بیته وهو ههویه که ی ده داته ده ست و دهستی ده گووشیت و باوه شی لیټ ده دات) و ده لیټ:

مامۆستا بېيويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

مامۆستا ستار گيان، زۆر، زۆر داواى، لېبووردنت لئده كه م،
ئه گهر له م ماوه يه دا، كه لئره بوويت، من داوايه كم له به پريت كردييت
يا كارئكم پيت سپاردييت.
مامۆستا ستار (جلال) ده لئيت:

مامۆستا علي نازيز، وا بزائم له م بيست رۆژهدا هه رگيز نه
كارئكت به من سپاردووه نه داوايه كت كردووه كه له بيرم بيت، له گه ل
ئه وه شدا هه ميشه ئاره زووم ده كرد كه داوايه كت هه بوايه و بۆتم
جيبه جي بگردبايه، كه نه تبوو، جگه له وه، هه رگيز له بيرى ناكه م،
نويينه كه ي خۆت، خۆت ده تگورپى و رۆژانه ريكت ده خست، قابى
خوارده كانى خۆت، خۆت ده تشورى و ميژى خوارده كه ت پاك
ده كرده وه و كه ده مويست من به و كارانه هه لبيستيم، سوپندت
ده خوارد و قبولت نه ده كرد.

به رپوه به رى په روه رده، روو له مامۆستا ستار ده لئيت:

داواى لېبووردن ده كه م، له راگرتنت، با قسه كان بمينيته وه
بو كه ميكي ديكه، (روو له مامۆستا نه ريمان) ده لئيت:

مامۆستا نه ريمان. ئه گهر زه حمه ت نه بيت، يه كه م راپورتمان
بو بخويته ره وه، كه به سوپاسه وه خاله عه به له سه ر ئه م
مامۆستايانه ي نووسيبوو و به ده ستى خوى هيئابووى بو
به رپوه به رايه تى په روه رده ي شاره كه مان.

د. یوسف زهنگه نه

(مامؤستا محمد و کمال و فاتح، ههرسئ بهیه کجار سه ربه رز ده که نه وه و به مؤنیه وه ته ماشای خاله عه به ده که ن و مامؤستا محمد بیده نگی ده شکینیت و (روو له خاله عه به) ده پرسیت: خاله عه به نه مه شت کرد.

خاله عه به (به ده نگیکی سه رکه و تووانه وه) ده لپت: نهرئ به خودا، نه وه شم کردوو دهستم برؤیشتبایه زووتر و زورتیشم ده کرد، له پیناوی پاشه رؤژی منداله کانمان و دپیه که ماندا. (چه ند چرکه یه ک بیده نگی)

(مامؤستا نه ریمان کاغه زه کان دهرده هینیت و نه و نامه یه ده خوینیته وه که شیرکوؤ بو خاله عه به ی نووسیوو).

(مامؤستا نه ریمان له خویندنه وه ی نامه که ده بیته وه) به رپوه به ری په روه رده (روو له ههرسئ مامؤستاکه) ده پرسیت: گویتان لیبوو (ههرسیکیان سه ر له خواری ولام ناده نه وه) راست نووسراوه، یا، راست نیه، مافی پاریزگاری له خوتان هه یه. ههرسئ مامؤستاکان (پیکه وه ولام ده دهنه وه) و ده لپن: به لپن، هه مووی راسته.

به رپوه به ری په روه رده (روو له مامؤستا نه ریمان) ده لپت: زه حمهت نه بیت راپورته کانی مامؤستا ستاریش دهره پینه و بیده به دهستی مامؤستایانه وه، تاکوو بزانه رؤژانه چییان کردوو وه رهفتار و کرداریان چؤن بووه، چونکه به سوپاسه وه، مامؤستا ستار رؤژانه هه موو شتیکی له دهفته ریکدا تومار کردوو وه و هه ر ماوه ی

جاريكيش ناردوويه تى بۆ به رپوه به رايه تيبه كه مان، تا ئيمه ش ئاگادار بين و به گوڤره يان بريارى خو مان بده ين.

(مامۆستا نه ريمان، له مامۆستا كان، نزيك ده بيته وه و فاي له كه يان پيشان ده دات كه په نجا لاپه ره ي له تو دايه، هه رسيكيان به بيده نكي بيكه وه ته ماشاي ده كه ن و لاپه ره كان هه لده ده نه وه. له و كاته دا مامۆستا ستار و به رپوه به رى په روه رده و خاله عه به سه ر له يه ك نزيك ده كه نه وه و له نيوانى خو ياندا زور به ئارامى قسه ده كه ن (ماوه يه ك بيده نكي)

به رپوه به رى په روه رده (روو له هه رسي مامۆستا كه) ده پرسيت:
بيگوومان، راستيشه، كه هه موو شه ويك (عرق) تان خو واردو وه ته وه، كاغه زتان يارى كردو وه و قومارتان كردو وه (روو له مامۆستا فاتح)، له په نجه ره ي ژوورى قوتابخانه كه وه سه يري مالى نافر تانى خه لك تان كردو وه تانه تان لپيان داوه و راستيشه كه له ريگه ي كاني، ريگه تان له كچى خه لك گرتو وه و شه رتان پييانفرؤشتو وه، له گه ل مامۆستا (علي) دا له بهر دلسوزى و خو مان دوو كردنيدا، نه رم نه جو ولاونه ته وه و حه زى لپنا كه ن و گوڤتان به ئامۆزگار ييه كاني نه داوه، بيگوومان راستيشه، كه هه رگيز سه رتان به پوله كاندا نه كردو وه وانه تان به قوتابيان نه گووتو وه ته وه و له قوتابيان تان داوه، ته نها له بهر ئه وه ي كه داوايان ليكر دوون كه ده رسيان پي بلپنه وه، (به تو وره ييه وه) ده پرسيت، ئه وان ه ي كه گوڤتان ليبوو راسته يا راست نيه.

هەرسێ مامۆستا کە پێکەوه:

بە ئێ قوربان، هەمووی راستە.

بەرپۆه بەری پەرۆردە (روو لە مامۆستا حسیب) دە ئێت:

مامۆستا حسیب زەحمەت نەبیت، برپاری کۆتایی بنووسە
کاغەزی کۆپیش (کاربۆن-قۆپیا) ش بە کار بەینە تا، (نسخە یە ک) یش لە
قوتابخانە کە دا هە ئێگێردرێت. (مامۆستا حسیب، لە میژە کە نزیک
دە بیته وەو چەند پارچە کاغەز دەر دەهێنێت لە جانتاکە ی خۆیدا و روو
لە بەرپۆه بەری پەرۆردە) دە ئێت:

فەرموو گە وەرەم، ئامادەم.

بەرپۆه بەری پەرۆردە، (بەر لە وە ی و لأمی مامۆستا حسیب بداتە وە،
روو لە هەرسێ مامۆستا کە) دە ئێت:

ئیمە ئەندامانی ئە ملیژنە یە، لە سەرە تادا، بۆچوونمان وابوو کە
کێشە کانتان، بەرز بکە ی نە وە بۆ لیژنە ی بالایی پشکنین و چاودێری لە
بەرپۆه بەرایە تی گشتی لە پایتەخت، بە لأم دوا یی بیری خۆمان گۆری،
دەزانن بۆ، چونکە ویستمان کە میک بەزە بییمان پێتاندا بیّت و کە میک
رێزو بایەخ بۆ وشە ی مامۆستا بە یلینە وە، چونکە بە بیگوومان، ئەوان
برپاری زندانی کردنیان بۆتان دەر دەهێنا و دوا ی ئە وە، هەتا هەتایە،
بۆتان نە دە کرا، جارێکی دیکە کاری مامۆستایی ئە نجام بدن،
ئە گەرچی، ئە و دە سە لاتە ش کە بە ئیمە درا وە، بە رابەرە بە دە سە لاتی
ئەوان ئە گەر زۆر تر نە بیّت، ئە و جا وریایی خۆتان بن بۆ پاشەرۆژ.
(لە قسە کردن رادە وە ستیّت و روو لە مامۆستا حسیب) دە ئێت:

مامۆستا بېيۆڭدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

ببورره مامۆستا حسيب، فهرموو، بنووسه، "برپارى ليژنهى
ليكۆلپينه وه له كيشهى مامۆستايانى قوتابخانهى دېي (كانى بيئاو)"
مامۆستا حسيب (به په له ده نووسيت) و ده لپت:
به لئ، نووسيم، فهرموو.
به رپوه به رى په روه رده:

دهستنيشان به و نامه يه ي كه به سوپاسه وه له لايهن، به رپز،
عبدالله ي مه لا شه ريف، (فراش) ي قوتابخانهى دېي (كانى بيئاو) وه به
دهستمان گه يشت، له به روارى ۱۰/۴/۱۹۷۲ و دوا به دواى نووسراى
ژماره ۹۷۴۲ ي به رپوه به رايه تيبه كه مان له به روارى ۱۲/۱۰/۱۹۷۱، كه
به گوپره، برپارمان دابوو به ناردنى مامۆستا ستار عبدالله القادر،
به نيوى (فراش) هوه بو قوتابخانهى نيوبراو له سه ره وه، تا له و
كاروكرده وانەى مامۆستا كانى قوتابخانه كه، بكۆلپته وه، كه له
نامه كه ي (فراش) ي قوتابخانه كه دا هاتبوو و پاش راستبوونى نه وه ي
كه باسى ليكرا بوو و راپورته كانى مامۆستا ستار و پالپشت به و
ده سه لاتە ي كه له لايهن شاليارى په روه رده و فير كردنه وه، پيمان دراوه و
پاش ليكۆلپينه وه له گه ل مامۆستايانى قوتابخانه كه دا كه نه مانە ن:

يه ك: محمد حسن أحمد.

دوو: فاتح حسين ميرزا.

سئ: كمال دارا كريم.

باش نه وه ي نيوبراوان، دانيان به كرده وه كانى خوياندا، نا، ئيمه
نه ندامانى ليژنه كه، پيكرپا برپارماندا، له سه ر نه م خالانه ي خوواره وه:

د. یوسف زهنگه نه

یهک: دوورخستن هوی نیوبراوان، له کارکردن وه کوو
ماموستا، بۆ ماوهی یه کسأل، له بهرواری ده رچوونی ئەم برپاره وه له
ئه مپرووه (۱۹۷۱/۱۱/۲) به بئ مووچه.

(که ئه وه یان له بهرپوه بهری پهروه رده گوئ لیده بیئت، هه رسی
ماموستا که، هه لدهستن و خوئان فری دده نه سه ر دهستی و به
گریان و پارانه وه و تکا کردنه وه) ده لئین:

بیکه ن به خاتری خودا، ئیمه کردمان، ئیوه مه یکه ن،
هه له مان کرد، به لئین دده هین، که ئه و کارانه مان دووپات نه که یه وه،
دلئان پیمان بسووتی.

بهرپوه بهری پهروه رده (پالیان پیوه ده نیئت و له خوئ دووریان
ده کاته وه) و ده لئیت:

له دوا ی چی، دانیشن له شوئنه که ی خوئان و گوئ بگرن له
پاشماوه ی برپاره که.

(که ئه وه یان گوئ لیده بیئت، ئه و جا خوئان فری دده نه سه ر دهستی
ماموستا نه ریمان و ئه ویش پالیان پیوه ده نیئت و ئه و جا، هه رسیکیان
پیکه وه به ره و ماموستا ستار (جلال) ده رۆن و به تکا و پارانه وه وه)
ده لئین:

ماموستا ستار، بیکه به خاتری خودا، خاتری پیغه مبه ر، ئیمه
په شیمانین له کرداره کانی خوئان، تۆ لیمان ببووره، ماموستا ستار
قسه که یان پیده برپئت) و ده لئیت:

زۆر دره نگه، ئیتر په شیمانی بیسووده، تاوانی خوئانه و خوئان
بوون به هوئ ئەم به سه رهاته تان.

مامۆستا بېيويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

(هه رسيكيان، ده كشيئه وه بۆ شوينه كانى خويان و داده نيشن.)

به رپوه به رى په روه رده (روو له مامۆستا حسيب) ده ئيت:

مامۆستا حسيب بنووسه.

مامۆستا حسيب:

فه رموو گه وره م، من ناماده م.

به رپوه به رى په روه رده:

دووه م: پاش ته واو بوونى يه كسآله كه، بگويزرينه وه له

به رپوه به رايه تيبه كه مانه وه، بۆ به رپوه به رايه تيبه كى ديكه له شارىكى

خووارووى وولات.

سپه م: بۆ ئه وهى خویندن له قوتابخانه كه دا، به رده وام بييت

و قوتابيان، له وانه كانيان بييه ش نه بن، برپارماندا به:

أ. دامه زراندى مامۆستا علي مولود أمين، به به رپوه به رى

قوتابخانهى دېي كانى بيئاو.

ب. داوا ده كه ين له بهر دلسۆزى و چالاكى و خۆماندوو كردنى به

قوتابيانه وه، كه پله يه كى تايبه تى پچ پيشكه ش بكرىت.

ت. گواستنه وهى سئ مامۆستا، له شاره وه بۆ قوتابخانه كه، به

ره زامه ندى مامۆستاكان، خويان.

ث. له بهر دلسۆزى و ماندوونه ناسى و ئاگادار كردنه وهى

به رپوه به رايه تيبه كه مان له رهفتارو كردارى ناشيرين و

نارپه وای مامۆستاكان، برپارماندا به زياد كردنى مووچهى

عبدالله مه لا شريف، (فراش)ى قوتابخانه كه، له دوازه

د. يوسف زهنگه نه

دیناره وه بو چوارده دینار، له بهرواری دهرچوونی ئەم
برپاره وه.

چوواره م: برپاری سهره وه به رهامه ندى هه موو ئەندامانى
لێژنه كه، كه نيوه كانيان لای خواره وه هاتوو، دهرچوو وه له ئەمرۆ وه
(۱۹۷۱/۱۱/۲) جيبه جي ده كريت،

يه ك: رشيد لطيف أحمد. سه روکی ليزنه.

دوو: ستار عبدالله عبدالقادر. ئەندام.

سئ: نه ريمان محمود سليمان. ئەندام.

چووار: حسيب عمر. ئەندام.

(به رپوه به رى په روه رده، بیده ننگ ده بێت، مامۆستا حسيب، له نووسين
ده بێت وه، هه لده ستیت و برپاره كه ده بات بو به رپوه به ر) و ده لیت:
فه رموو گه وره م، ته ماشايه كى بكه و له پاشان، واژوی بكه.

(به رپوه به رى په روه رده، كاغه زه كان وه رده گريت)

(له ناكاودا، مامۆستايان، محمد و فاتح و كمال، هه ريه كه يان به روه وه
يه كيك له ئەندامانى ليزنه كه ده رۆن و خۆيان فرپنده نه سه ر
ده ستیان و ده كه ونه ماچكردن يان و به پارانه وه وه) ده لیت:

بيكه ن به خاترى خودا، ليمان ببوورن، ئيمه هه له بووين،

سویند به خودا ئیتر هه رگیز نه وه له لانه مان دووپات ناكه ينه وه.

(هه ر يه ك له ئەندامانى ليزنه كه، به زۆر پاليان پپوه ده نين و

له خۆيان يان دوور ده كه نه وه)

خاله عه به که تا ئه و کاته بێدهنگ بووه، له ناكاو خۆی تیکه ل
دهکات و روو له مامۆستایان محمد وفاتح و کمال دهکات و لییان
نزیکه ده بیته وه) و ده لیت:

هه ی، هه ی، ته و او مان کرد، له دوای چی، ده که ونه ده ست و
پن ماچکردن، چه ند جار له ماوه ی رابووردو دا پیتانمگوت، پیاوی
چاک بن، دلتان به و مندالانه بسووتیت، به هه زار هیوا و ئومیده وه
دین بو قوتابخانه، که شتی فیڕین و که گه وره تر بوون بگه ن به
ئاواته کانی خۆیان و خیزانه کانیان، (روو له مامۆستا محمد) مامۆستا محمد
له بیرت ماوه روژنکیان گووتم، مامۆستا محمد به سیه تی، هه تا، هه تایه،
بو تان ناچیته سه ر، ئه زانی چیت به من گووت (به پرسیاره وه)،
گووتت، عه به ی (فراش)، بیهره وه، ئه گه ر جارێکی دیکه له م قسانه
بکه یت، ده رگای قوتابخانه که گه وره و کراوه یه و لێیه وه ده رچوو
ده ره وه، به لام خودا کارێکی وایکرد، له بریتی من، ئیوه ی لێوه برۆنه
ده ره وه، ئه مه یه عاقبتی مرو ئی بیویژدان و فیلباز.

(له ماوه ی قسه کردنی خاله عه به دا، ئه ندامانی لیژنه که،
خه ریکی واژو کردنی بریاره که یان ده بن، هه ر سێ مامۆستا که سه ریان له
خوواره و بێده نگن، مامۆستا نه ریمان، هه موو کاغه زه کان، کو
ده کاته وه و ده یانخاته، جانتا که یه وه.

به رپۆه به ری په ره رده (هه لده ستیته سه ر پێ و روو له هه موو
ئاماده بووان) ده لیت:

د. یوسف زهنگه نه

نهمه یه نه نجامی مروثی بی ههست و بی ویزدان، نهمه یه نه نجامی نهو که سانه ی وا ده زانن له نیو نه ندامانی نه ته وه دا، مروثی کی دلسوز نه ماوه، تا له کاره نارپه واکانیان، لیپرسراوان ناگدار بکاته وه، تا نه وانیش بکه ونه په یداکردنی ریچاره بو کردارو رهفتاره ناشیرین و نارپه واکان، نهمه یه به سه رهاتی نهو که سانه ی که به رژه وهندی خوین ده خه نه پیش، به رژه وهندی نه ندامانی نه ته وه که یانه وه.

(به رپه به ری په روه رده، ده رواته پال ماموستا علی و دهستی ده گووشیت) ده لیت:

پیرۆزت بیت پله و پایه ی تازهت، دووباره من سوپاسی تو ده که م و پشت به خودا، به زووترین کات سئ ماموستا له شاره وه رهوانه ی ئره ده که یین و تا نه وان ده گهن، تکام وایه، ئه رکی وانه گووتنه وه ی هه موو پوله کان بگریته نه ستو و وه کوو هه میشه دلسوزی خو ت بنویتی و کاریکی وا بکه یت له گه ل ماموستا تازه کاندایه، وه خته به فیرۆ چوو ده کان، بگه رپننه وه و زانیاری قوتابییه کان بگه یننه راده ی قوتابیانی قوتابخانه کانی دیکه ی دییه کانی ده وره به ر. ماموستا علی:

من سوپاسی به رپرتان و لیژنه که تان ده که م که وا به په له و به و شیوه یه، کیشه ی قوتابخانه که مانتان، چاره سه ر کردوو و منیش به لئین ده ده م له رابووردوو زورتر، هه ول و کوشش بکه م له پیناوی به رژه وهندی قوتابیانه ماندا.

به رپۆه بهری پهروه رده (له خاله عه به نزیك ده بیته وه و توند دهستی ده گووشی) و ده لیت:

له ناخه وه سوپاسی به رپزیت ده که م که نه و نازییه تی و دلسۆزییه ت نواند، به رامبه ر به به رزه وه ندی قوتابییه کانی قوتابخانه که و ره فتارو کرداری مامۆستا بېیویژدانه کانت، ئاشکرا کرد و به ئیمه ت راگه یاند.

خاله عه به:

قوربان سوپاسی پیناویت، چونکه نه وهی کردم ئه رکی سه ر شانم بوو و من سوپاسی ئپوه ده که م، که به وه پهری دلسۆزییه وه گویتان له سکا لاکه ی من گرتوو و ده ست به کار بوون و سوپاس بو هه ر هه مووتان و بو مامۆستا ستارو نه و له خو بووردنه ی، که زور زور که من و یا له راستیدا ده ستنا که ون، نه و که سانه ی له و پله و پایه ی نه ودا، کاری (فراش) ی بگرنه نه ستو و به و شیوه یه خزمه تی قوتابخانه که و که سانیک بکه ن که هه رگیز شایانی خزمه تکردن نه بوون.

به رپۆه بهری پهروه رده (دهستی به رده داو ده ست ده خاته سه ر شانی) ده لیت:

ئافه رین خاله عه به ئافه رین، وینه ت زور بی ت له نیو نه ندامانی نه ته وه که ماندا. (روو له مامۆستا علی ده کات و به رده وام ده بی ت له قسه کردندا) و ده لیت:

د. یوسف زهنگه نه

هەر له ئەمڕۆوه نووسراوی له کار دوورخستنه وهیان بنووسه و
با هەر ئەمڕۆ یا سبه یئێ قوتابخانه که و دێیه که به جیپیلن.
مامۆستا علی:

به سه رچاو مامۆستا.

(به رپوه بهری پهروه رده و ئەندامانی لیژنه که، روو له ده رگا که ده که ن،
تاوه کوو ده رکه ون، له ناکاودا خاله عه به روو له ته ماشا که ران ده کات
و به ده نگێکی به رزه وه) ده لێت:

بینیتان خوشک و برایانی خو شه ویست، بینیتان، رهفتارو
کرداری نارهاو و ناشیرینی، هه ندیک له مامۆستایانی بیویژدان و بی
به زه یی، له وانه ی که وا هه ست ده که ن ئە گه ر بوون به مامۆستا و
ره وانه ی گوندو دپهاته کان کران، ئیتر نازادن هه ر کاریک ئە نجام بدن
و که س ناتوانیت به پرانگیان بیته وه. به چاوی خۆتان، ناکامی
کاره کانیانتان بینی و ئە وه شتان بینی که چۆن گه یشتن به سزای خۆیان
و ده ست و پێ ماچ کردنیش به که لکیان نه هات و مروفه دل سۆزه کانی
به رپوه به رایه تی پهروه رده و فی رکردنیشتان بینی، که به چی
دل سۆزیه که وه و چه ند به په له هاتن به هانا مانه وه و کیشه که یان به
شپوه یه ک چاره سه ر کرد، که هه رگیز بیرمان لێینه ده کرده وه،
خودا وه ند، پشت و په نایان بیست و ته مه ندریژیان بکات له پیناوی
خزمه تکردن به ئەندامانی نه ته وه که مان.

(له ناکاو ئاوه ر ده داته وه و ده روات به ره و مامۆستا ستار و
به گه رمی باوه شی لێ ده دات و ئە ملا و ئە ولای ماچ ده کات و هیشتا

مامۆستا بېيويژدانه كانى قوتابخانهى دېيه كه مان

دهستى له سهر شانیه تی، دیسانه وه ئاوه ر ده داته وه به ره و
ته ماشا که ران) و ده لیت:

مامۆستای و امان پېویسته، که له پیناوی چاره سه رکردنی
کیشیه که و له پیناوی خزمهت به قوتابیانمان، خوئی بکات به
(فراش) و به نه و په پری له خو بووردنه وه بو ماوه ی بیست رۆزی ته و او
خزمه تی قوتابخانه که بکات و هه موو نه و کارانه نه نجام بدات که
(فراش) یکی راسته قینه ی وه کوو من، نه نجامی ده دات، جگه له
خزمه تکردنی سئ که س، که حه یفه نیوی مامۆستایان لی بنریت.

(له قسه کردن راده ویستیت و ئاوه ر ده داته وه به ره و
به رپوه به ری په روه رده و نه وانی دیکه، که هه موویان روو شاد و دم به
پیکه نین وشک راویستان و گوئی لیده گرن).

(به رپوه به ری په روه رده ده که ویتته ری به ره و ده رگای ده رچوون و
نه وانی دیکه ش به شوینیدا، نه وانه ی که له سهر شانۆ ده میننه وه ،
ته نها سئ مامۆستا که ن محمد و کمال و فاتح، که بیده نگ و سهر له
خوار هه ر یه که یان له سهر کورسییه ک داده نیشیت و ته ماشای
یه کتریش ناکه ن).

کو تایی

مامۆستا بېيويژدانه كانى دېيه كه مان،

چیرۆکیکی شانۆگه ریبه،

نووسینی: یوسف صدیق زهنگه نه. دهوک- ۱۹۷۲/۱۱/۲۰

چاپکراوه کانم

1. چوارینه کاننیوسف صدیق زهنگه نه. به شیبه که م. سالی ۱۹۷۰.
2. چوارینه کاننیوسف صدیق زهنگه نه، به شی دووهه م. سالی ۱۹۷۳.
3. بازاری شۆریجه. چیرۆک و رووداو. ۱۹۷۳.
4. دهۆک و سه ربه ستی ئافرهت له په نجه ره ی ئوتیل کوردستانه وه. ۱۹۷۳.
5. په پوله ی بال شكاو. هه لبه ست و په خشان، کۆتایی ۱۹۷۵.
6. سکالای کوردیکی دلسۆز. شعر، ۱۹۷۶.
7. کۆتره که م و شۆرش کوردستان، ۱۹۷۶.
8. وازم لیبین دلداری ناکه م. چیرۆکی کۆمه لایه تییه، ۱۹۷۶.
9. ره شه بای رقی پشمه رگه یه کی سه رشیت. چاپیه که م، ۱۹۸۵، له ندهن.
10. هه مان کتیب. سالی ۱۹۸۶.
11. ئیملا. وه رگی پراو، له فارسییه وه، ۱۹۸۷. نووسینی. گوهر مراد. (غلامحسین ساعدی.)
12. سۆتۆ و ته تۆ. وه رگی پراو، ۱۹۸۸.
13. نه سرین. سالی ۲۰۰۰.

14. نه سرین. تابلۆیه کی خویناوی له کوردستانه وه، چاپی دووهه م به دهستکارییه وه، ۲۰۱۱. چاپی چواره م، کوردستان سائی ۲۰۱۶.
15. بنچینه سه ره تاییه کانی شه ری پیشمه رگایه تی. له سائی ۱۹۷۴ له گه رمه ی شه ردا بلاو کرایه وه و به شیوه یه کی فراوان به سه ر پیشمه رگه پالنه وانه کانی نه و سه رده مه دا دابه شکرا.
16. کێژه کورده به رلینییه که. هه ئبه ست، ۲۰۱۱.
17. بیچوو ه چۆله که و رابه رانی کورد. هه ئبه ستی سیاسی، سائی، ۲۰۱۱.
18. ژن سه رچاوه ی شعره. شعرى رۆمانسى، سائی، ۲۰۱۱.
19. کوردستان سه رزه مینیکی جادو لیکراو. شعرى سیاسی، ۲۰۱۴.
20. کێژیک نیوی پینج خاله. شعرى رۆمانسى، سائی ۲۰۱۴.
21. ماچی پاش مردن. شعر. کوردستان. ۲۰۱۶.
22. فرمیسکه کانی شه وبۆ. کوردستان. ۲۰۱۶.
23. قه ناریه کان باس له جوانی تۆ ده که ن. شعر. کوردستان. ۲۰۱۶.
24. کچانی چیاى قه ندیل و کوپانی. شعرى سیاسی، کوردستان ۲۰۱۶.
25. په ره سیلکه کانی چیاى پێرس. چاپی دووهه می (بانگی ئاشبه تال)، شعرى سیاسی. له ندهن - ۲۰۲۱.
26. ماچیک که هه رگیز نه گه یشته. شعرى رۆمانسى. له ندهن، ۲۰۲۱.
27. په پووله ی بال شکاو، ش عری رۆمانسى. له ندهن، ۲۰۲۱.

د. یوسف زهنگه نه

له گه ل ئه وانه دا که نیویران، به دهیان کورته چیرۆک و چیرۆکی شانۆگه ری و شعرو په خسانی ئه ده بی و نووسینی سیاسی و کۆمه لایه تیم به زمانه کانی کوردی، عاره بی و فارسی له گوڤارو رۆژنامه و مانگنامه و وه رزنامه ی جوړاوجۆردا، بلاوکردوو هته وه، که ئه گه ر ته مه نیارمه تیدهر بی ت له چه ند به شی کدا دووباره بلاویان ده که مه وه. جگه له وانه ی که باسکران، به دهیان کۆرو سمینارو وانه ی ته له فزیونیشم ئه نجامداوه و ئه وانه ش به یاری خودا به م زووانه ده خرینه سه ر کاغه ز.

چاپنه کراوه کانم

۱. له روانگه ی پيشمه رگه یه کی سه رشیتته وه. هه لبه ستی سیاسی.
۲. وولاتی شاره زهرده واله کان، کورته چیرۆک.
۳. مانیفیستوی بیرى کوردایه تی: پهیره و و پرۆگرامی بیرى کوردایه تییه.
۴. هیچ: کورته چیرۆک بو شانۆ.
۵. خه ليله شیت: شیتیک که ووته کانی هوشیارانی سه رسام ده کرد.
۶. ماچیک که هه رگیز نه گه یشت. شعری رۆمانسی.
۷. ته نه که ی زبلی خودا. چیرۆک و به سه رهات.
۸. هه زار کیلومه تر خوین. به سه رهاتی کوردانی ئه نفالکراوه.

۹. شه وېك كه من و ئاسمان گريان. چەند كوورته چيرۆك. وەرگېراو له فارسىيه وه.
۱۰. يه كه مين راپه رپنى كورد بهر له ۴۰۰۰ سال، چۆن فرۆشرا.
۱۱. مه كرى پياوانى كورد. چيرۆكىكى كۆمه لايه تيه.
۱۲. مامۆستاي دېيه كه مان. چيرۆكىكى شانۆگه رپيه، له سالى ۱۹۷۱ له چەند دانه يه كدا چاپكراو بلاوكرايه وه. شايانه بگوتريت برېك له لاوانى هونه رمه ندى كوردى دلسۆزو چاونه ترس و بوير، له گه رېكى شۆرجه له سەر شانۆ نوانديان.
۱۳. زهردهشت و بنچينه سه ره تاييه كانى ئاينه كه ي.
۱۴. زهردهشت تاوانباركراوېكى بيتاوان. ليكۆلينه وه يه كه له سەر ئەو تاوانانهى نايارانى چه سپاندوويانه به ئاينه كه يه وه.
۱۵. به ئى زهردهشت كورد بوو.
۱۶. كارىگه رى زهردهشت له سەر جووله كه وه ئيسلام. ههروهها له سەر سوقرات و ئەفلاتوون و برېكى ديكه له فهيله سوفه رۆژئاواييه كان.
۱۷. گهشت بو نمره ههشت. چاپى دووهه م.
۱۸. ئابوورى سياسى. سه ره تايه ك بو لاوان.
۱۹. پيشه كيبه ك بو سياسه ت.
۲۰. مام إحسان و مه لا مسته فا بارزانى. باس له يه كه مين چاوپېكه وتنى خوا ليخۆشبووان، ژنرال إحسان نورى پاشا، سه رۆكى شۆرشى ئاراراتى باكوورى كوردستان و مه لا مسته فا بارزانى

د. یوسف زهنگه نه

سه رۆكيشو پوړى ته ليلولى ۱۹۶۱ى باشوورى كوردستان دهكات كه له سالى ۱۹۷۳ له زووره كهى مندا روويدا و كورته يه ك له گووتو ويژه كانيان. ههروهها بردنى مام احسان بو مالى بارزانى له (عظيمية)ى (كج)ى له ئيران، پاش ۳ سالى له يه كه مين چاوپيكيه وتنه وه. ههروهها بوچى، شيخ مسعود بارزانى، له سه ر نه و كارم چه ندين گرفتى بو دروست كردم. كورته يه كى له روژنامه و ته له فزيونه كاندا باسكراوه. بهم زوانه به شيوهى كتيب، بلاوى ده كه مه وه.

۲۱. له روژمپرى شهيتانى نه مديوى ئاوينه كه وه. باس له ئبره يى نيوان خيزانه كان دهكات.

۲۲. پشكنه ر كوئومبو له كوردستان. چيروكيكى شانوكه ريه باس له چونيه تى په يدا كردنى نه و كه سه دهكات كه پيلانى دهره ينانى تهرمه كهى بارزانى له گوردا، دارژاند، له لايه ن پشكنه ر كوئومبو وه، كه له نه مريكا وه بو نه و مه به سته بانگه يشت كرابوو.

۲۳. ناميلكهى ماسته رو دكتورا كانم كه به زمانى ئينگليزىن و وه رده گيپردين بو كوردى و عاره بى.

۲۴. بيره ورييه كانم له چه ند به شيكدا له وانه:

۲۵. ا- بونى شيرو سياسه ت. ژيانم به ر له سالى ۱۹۶۸.

۲۶. ب- ۱۹۶۸ دووبه ره كيه به شت شكينه ره كهى ۱۹۶۴ چى بوو، چون روويدا؟ ده ستپيك و ئاكام.

۲۷. پ- پاراستنه كهى شۆرشى ئەيلولى سالى ۱۹۶۱ يا رووخينه ره كهى؟ به ئى، من پيشمه رگه لاهه كانم فيربياخى بوون كرد و ئاكام.

۲۸. ج- دواى كوشتنم. ژيانم دواى ۱۹۶۸ و تا ۱۹۷۵.

۲۹. چ- هه ره سه كهى سالى ۱۹۷۵. ژيانم له تاراوگه، له ئيران و سوريا و ئه وروپا. به دريژى باس له يه كه مين كوومه لهى سياسى ده كه م كه من دامه زرينه ره كهى بووم پاش هه ره سه كه، به به لگه وه و چون هه ره سه پينه ران، هه ره سيان به و كوومه له يه ش هينا. چون ييرى گورانم له سيسته مى سياسى كوردستاندا هينا يه بوون و شه مى ده ستپي كردنيم هه لكرد له ته له فزيونى ميديادا به رنامه ي (رؤژباش كوردستان) له به روارى ۱/۱۱/۲۰۰۰.

۳۰. شۆرشىك كه ئاواته كانى له بار چوون.

۳۱. هوره كانى شه كسپير. ئينگليزى و كورد ييه. ئايا شه كسپير نه و بليمه ته يه كه باسى ليده كه ن؟

۳۲. شاره كه م كه ركوك. ليكوئينه وه يه كى ره وانى خه لكى نه و شاره يه له تاراوگه دا. كوورته يه كى له رؤژنامه ي بارزاندا كه له نه مه ريكا ده رده چوو بلاو بووه ته وه.

۳۳. له پيناوى ميڤرده كه يدا. به سه ره اتى ژنه كورديكه له دوو به شدا. به شيه كه م: له پيناوى ميڤرده كه يدا و به شى دووه م: له پيناوى كوره كه يدا.

د. یوسف زهنگه نه

۳۴. تهافت التهافتین. امام محمد کوری محمد کوری محمد کوری أحمد أبو حامدی الغزالی، له سالی ۱۰۵۹ ی زایینی له شاری تووسی خوره له سانی ئیران، هاتووته جهانه وه له ۱۱۱۴ کۆچی دوایی کرد. له نیوانی سالانی ۱۰۹۱ تا ۱۰۹۵ کتیبی (تهافت الفلاسفة- رووخانی پوچوونی فه یله سووفه کان) ی نووسی و زور له بیروبو اوهری فه یله سووفه کان نیوونان و جهانی بهر له خوئی پووجه ل کرد و رامالکاند. دواي تیپه پوونی ۶۷ سال به سهر له داییکبوونیدا، له (قرطبة) ی وولاتی نه نده لووسدا، یانی له سالی ۱۱۲۶ ی زایینی ابی الولید محمد کوری أحمد کوری محمد ابن رشد القرطبی، هاته جهانه وه و له سالی ۱۱۹۸ دا له مراکش کۆچی دوایی کرد.

ئهم فه یله سووفه کتیبیکی نووسی به نیوی (تهافت التهافت- رووخانی رووخینه ره که)، که مه بهستی، رووخانی کتیبه که ی (الغزالی) بوو، که نه ویش بریکی زور له بوچوونه کانی (الغزالی) پوجه ل کرد.

به یاری پهروهردگار، من له ته و او کردنی دوا به شه کانی کتیبیکم که پتر له ۳۰ ساله کاری له سهر ده که م به نیوی (تهافت التهافتین- رووخانی ههر دوو رووخینه ره که) که له ریگه ی نه و کتیبه وه له گوره پانی پان و پوری فه لسه فه دا، هه و ل ده ده م که پشتی نه و دوو که له سواره بکووتم به زه مینداو زور له بوچوونه کانیان له چال بکه م. چاوه روانی بن.

۳۵. خودا له چاوه کانی منه وه ده تانبینیت. را و بیروبوچوونه کانمه له مهر فه لسه فه و گیرووگرفته کانی. ئهم کتیبه ده بوايه له سالی ۱۹۹۲ دا بلاوبینته وه، به لام به داخه وه وهک له رۆژنامه کانی به ریتانیدا به وینه وه بلاوکرایه وه، ته نیا به رگه که یم بو مایه وه و دزانی سیاسی

نېوه پۆكه كه يى و دهيان نووسراو و سه دان پارچه شعر و چپرۆك و نووسراوى جۆراوجۆرى ديكه ي بلاو نه كراوه يان به پيلانيكى زۆر په ليدانه، له ماله كه مدا دزى به كۆمپيوتته رو (فلۆپيديسك) ه كانيشه وه و تا ئىستاش دزه كان ههر نه دۆزرانه وه و سى وولاتى زه به له حيشيه كترىان تاوانبار كرد به ئه نجامدانى ئه و رووداوه دلته زنده.

به و هۆيه وه له و كاته وه به رۆژ و شه و به كوون و قووزنه كانى ميشكمدا له گه راندام بۆ په يدا كردنى بابه ته كانى ناوه پۆكه كه ي و له خوا به زياد بيټ وورده وورده خهريكم ديواره كانى به رزده كه مه وه و به كوپرى چاوى دوژمنانى زانست و زانيارى راست و پاك و ره سەن، به ماويه كى كه ميديكه سه ربانه كه شى داده پۆشم.

له و كتيبه دا ده گه نه ئاكامى ئه و پرسى ارانه ي كه سائيانپكه له ميشكتاندا هاتووته بوون وه كو:

بۆ له دا ييك بووين؟ مه به ست له م هاتن و چوونه به په له يه چييه؟ به هه شت و دۆزه خ چين و له كوئيدان؟ جيمانى مادى و ئه م كه ونه چييه و به ره و كوئى ده روات؟ خودا ئيمه ي درووست كر دووه يا نه و درووست كراوى بيري ئيمه يه؟ ئاينه كان، زه مينينيا ئاسمانى و مه به ست له درووست بوونيان چييه؟ نايا پيغه مبه ره كان، خودا هه ئيژاردوونيا ژيرى بيري خويان هيناويانيه ته بوون؟ فه يله سووفه كانى جيمانى رۆژئاوا، ئه گه ر له سه رزه مينى پيغه مبه راندا له رۆژه لآتى جيمان به تايهت رۆژه لآتى نېوه راست، به اتابانه جيمانه وه، ههر پييان ده گووترا

د. یوسف زهنگه نه

فەیلە سووفیا دەگووترا پېغەمبەر، بە پېجەوانە شەو؟ ئایا خودا گیاندارانی بە مروف و نازەل و درەختەو درووست کردوو، یا لە تۆزوخۆلی تەقینەو گەورە کە هاتوونە تە بوون؟ ئەو کونە رهشانهی کە جاروبار، بەرچاوی تە له سکۆپه زه به له حه کان ده که ون، چین؟ ئایا پاشماوهی ئەستێرە سووتاو هه کانن وهک زانایان بۆی ده چنیا شتیکی دیکه؟

خودایار بێت پېشیا پاش مردنم ده که ویتە بهرچاوتان.

من کیم

له ژيانمدا، به سه رهات، رووداو، هه لو یت، خه م، نازار، بر وانامه، گه لێک زۆرن که شانازیان پێو هه بکه م، به آل م شانازییه ک، که له سه رووی هه موو ئەوانه و هیه، ئەو هیه که، من له داییکبووی گه ره ک ی شو ره جی که رکووکی باشووری کوردستانم. قو ناخه کانی خو یندنی سه ره تایی و ناو هندی و نامادهی له شار ی که رکوو کدا تیپه راند، بکالۆ ریس و چه نندین ماسته رو دکتۆ رام له زانکۆی تاران وله ندهنی به ریتانیا به ده سه ته پیناو ه. خو یندنه و هو نووسین له سه ره تایی ژيانمه و ه و یست و ئاره زووی سه ره کیم بووه، هه رو هه ها هه و لدان له پیناو ی به ده سه ته هینانی بر و ا نامهی به زردا له و بووارانه ی که له مندالییه و ه پالن و نه خشه م بۆ کیشابوون. سوپاس بۆ خوا ئەوپه رپی سه ره که وتنم به ده سه ته هیناو ه و گه یشتووم به ئاره زوو ه کانم. شایانه بگووتریت که نامۆ ژگاری هه میشه یی و سه ره کیم بۆ ئەندامانی نه ته و

هكهم به تايبهت الوان، نهو ه بووه كه به پپي توانا هه و لي نهو ه بدن كه ريگه ي خو يندن بگرنه بهر چونكه ناكامه كه ي له بهرزه و هندی خويان و نه ته و هكه يان داده بپتو پر سوودترين ده رمانيشه بو چاره سه ركردني ئيش و نازاره دريژ خايه نه ك اني، نه ته و هكه مان كه هه زاران ساله پپيه و هده نالينيت و هك له ته مه نيكي ز ور زووي منداليدا كه و تمه مه له واني له ده رايي سياسه تدا، هه ر به و شيو هيه ش هاو رپتيم له گه ل نووسيندا پهيدا كرد. بيگوومان بارودو خي سياسي و كو مه ال يه تي نهو سه رده مه هانده ري سه ركه ي بوو. بو تي كه ل بوونيشم له گه ل سياسه تدا، هو ي هه ره سه ركه ي، كه مبووني خو ينده وار بووله نيو به ته مه ن گه ور ه تر ه كاني گه ره كه كه ماندا، كر كرلكيان له ئيمه وه رده گرت، بو خو يندنه و ه ي نهو بال و كراوانه ي كه له ال يه ن پارته سياسي ه كاني نهو سه رده مه و ه دهرده چوون، له دوايشدا له ال يه ن شوړش ي نه يلولي سالي ۱۹۶۱ و ه، كه تا بلتي، كه م و كوورت و ناو هړوكالوا زيشبوون. جي سياسه ت سوودي پيگه يانديتم (هه رگيز) و جي زيان (هه ميشه)، تاكو ماووم سوپاسمه ندي دوو مامو ستاي تي كو شهر و شه هيد حسيب محمد بگ و عمر شريف زهنگه نه م، كه نهو دوو كورد په روه ره بوون به مه شخه ل و ريگه ي پاكي كوردايه تيبان پيشاندام و تاوه كو نه مړوله سه ري ماوم و تا دوا هه ناسه ش هه رده ميتم .

له مه ر نووسينه وه، وهك ناماژم بو كرد، نه بوون يا كه مبووني

د. یوسف زەنگەنە

بلاوکراوی حزبی و تینوو بوونی خەلک بۆ زانیی هەوآل و سەردەرھێنان لە ھەندیک بیروبوچوونە سیاسییەکان، ھاندەرم بوون بۆ ئەووی بە نیوی دەزگای راگەیانندی شۆرشەو ە بابەت بنووسم و بخوینمەو ەو و سوپاس و دوغاش بۆ شۆرشو لیپرسراو ەکانی بیئ . کتیبی پەنجا لاپەرەبی (گەشت بۆ نمر ە ھەشت)، کە بەسەرھاتیکی زۆر سەیرسەمەر و دلسووتینەری ھەییە و دەبیئ لە پێشەکی چاپە نوئیەکەیدا بخوینرپتەو، یەکەمین نووسراومە کە بە شیوہی کتیب بلاوکرایەو ە لە سەردەمیکدا کە قووتابی سآلی یەکەمی ناوھندی بووم . لەگەڵ ئەو ەدا کە ھەرگیز نە سوسیالیست بووم و نە کۆمۆنیست، بەلام ئەو ەوی کە منی نەدەناسی و نەیدەزانی کە نووسەرەکەمی لاییکی دوازدە سیازدە سآلەییە و کتیبەکەمی دەخویندەو ە، کتووپر دەگەیشتە ئەو بۆ چوونەیی کە نووسەرەکەمی مرۆقیکی تەمەنداری نووقم بوو و کولای نیو مەنجەلی بیروبوو ەری کۆمۆنیستیە. ئەو ەوی سەیرە ۆریش لەنزیکانی خۆم بە ھەمان شی ە بیریان لیئدەکردمەو، تا رادەییەک بابم چەندجاریک ھینای بە زماندا کە "ئەو ەندی نەشرە بۆ شیوعییەکان خویندەو، خۆشی بوو بە شیوعی." لە کاتیکیدا چیرۆکە کە باس لە گەشتیک دەکات کە قوتابخانەیی شۆرجەیی کچان بۆیان رەخساندین بۆ ناوچەیی دویز (نمر ە ۸) ی نزیکی کەرکووک، بۆ سەیرانیکی یەک رۆژە. ناوەرۆکی کتیبە کە قسەکردنە لەسەر ئەو دیمەنانەیی کە ببینیم و ئەو رووداوانەیی کە تیبینیم کرد و ئەو جیاوازییانەیی لە شیوہی ژبانی دانیشتوانی ئەویدا کە زۆربەیی ھەرە زۆریان ئینگلیزیوون، لەگەڵ شیوہی ژبانی خەلکە کوردەکەمی خودی دووبزداو ئیمەیی دانیشتوانی

مامۆستا بیویژدانه کانی قوتابخانهی دێیه که مان

گه په کی شۆرجهی هه مان شاردنا که که رکوک بیت. ههروهها باسم له
چه ند رووداوی خۆ شه و یستيو به سه رهاتی خوشو ناخۆشيمندا لانه
کردوووه.

*The Unscrupulous
Teachers
Of Our Village's
School*

Dr. Yousuf Zangana

*Second Edition
-2024-*